

10 ANI DE BLACKSEAFOR

www.navy.ro

MARINAROMÂNĂ

REVISTA FORTELOR NAVALE ROMÂNE

MARTIE-APRILIE

ANUL XXI NR. 2 (147) 2011 • MARTIE-APRILIE

UNIFIED PROTECTOR

Misiune în Mediterana
Centrală sub comandă NATO
și mandat ONU pentru
fregata Regele Ferdinand

Ochiul Flotei

▲ 8 aprilie 2011, Istanbul.

Nava Școală *Mircea* salutând oficialitățile prezente la parada navală organizată cu ocazia împlinirii a 10 ani de la înființarea BLACKSEAFOR.

Foto: Ion BURGHÎȘAN, Comandamentul Flotei

◀ 22 aprilie 2011, fregata *Regele Ferdinand*, Portul Militar Constanța.

Președintele României, domnul Traian Băsescu primind raportul pe puntea heliport a fregatei *Regele Ferdinand*, la plecarea navei la Operația Unified Protector.

Foto: Mihai EGOROV

▲ 15 martie 2011, Marea Neagră.

RHIB-ul fregatei *Mărășești* aduce echipa de boarding la fregata *Regele Ferdinand*, care a jucat rolul de navă suspectă, în cadrul unui exercițiu pentru evaluarea navei înainte de plecarea la BLACKSEAFOR.

Foto: Eugen MIHAI, TPA

► 8 aprilie 2011, Comandamentul Flotei, Constanța.

Instantaneu de la primirea oficială de către contraamiralul de flotilă Dan Popescu, șeful Resurselor de la Statul Major al Forțelor Navale, a contraamiralului Mucahit Şişlioglu, comandantul Forțelor de Suprafață ale Marinei Militare a Turciei care a efectuat o vizită la Constanța cu ocazia escalei navelor *TCG Gediz* și *TCG Barbaros*.

Foto: Bogdan DINU

► 15 martie 2011, Marea Neagră, fregata *Regele Ferdinand*.

Instantaneu din timpul exercițiilor comune desfășurate de fregatele *Regele Ferdinand* și *Mărășești*.

Foto: Eugen MIHAI, TPA

Coperta 1: Fregata Regele Ferdinand.
(Foto: Eugen MIHAI, TPA).

Coperta 4: Apuntare a elicopterului Puma
Naval pe puntea heliport a fregatei Regele
Ferdinand. (Foto: Eugen MIHAI, TPA).

SUMAR

ȘTIRI DIN FLOTĂ 4

SECURITATE MARITIMĂ
UNIFIED PROTECTOR 6

FOTOREPORTAJ
10 ani de BLACKSEAFOR 12

COOPERARE REGIONALĂ
BLACKSEAFOR 2011
ediție aniversară 14

INSTRUCȚIE
CORMORAȚUL 11 16

Evaluarea și certificarea
fregatei „Mărășești“ 20

MONITOR PE DUNĂRE
Focuri la Peceneaga 34

Antrenament la kilometrul 190 38

PSIHOLOGIE NAVALĂ 40

INTELLIGENCE 41

ALMA MATER
Marșul NS Mircea 2011 42

PATRIMONIUL 52

SIAJUL ISTORIEI
Siebfelafahren 1941 55

VETERANII MARINEI 58

ANIVERSĂRILE MARINEI 60

NOTA 10 FORTELOR NAVALE ROMÂNE LA 10 ANI DE LA ÎNFIINȚAREA BLACKSEAFOR

Sub comanda și controlul operațional al României, prin Statul Major al Forțelor Navale, în perioada 5-26 aprilie a avut loc a doua etapă a activării grupării BLACKSEAFOR și a șaptesprezecea de când această inițiativă regională a luat ființă de la ratificarea Acordului privind constituirea Grupului de cooperare navală în Marea Neagră, semnat la Istanbul la 2 aprilie 2001. Semnarea Acordului, acum 10 ani, la Istanbul, a evidențiat determinarea țărilor riverane Mării Negre de a transpune în practică această inițiativă regională. Prin semnarea acordului, statele participante au identificat și recunoscut obiectivul inițiativei ca fiind acela de a contribui la întărirea stabilității regionale, a prieteniei, a bunelor relații și a înțelegerii reciproce între statele riverane Mării Negre, prin întărirea cooperării și interoperabilității între forțele lor navale.

Autoritatea de control operațional a Grupului de cooperare navală, OPBLACKSEAFOR, a fost asigurată de contraamiralul de flotilă Cristea Cucușel asistat de ofițeri de legătură din fiecare stat riveran. Comanda nemijlocită a grupării de nave a fost asigurată de COMBLACKSEAFOR, comandorul dr. Constantin Ciorobea, asistat de un stat major internațional format din câte un ofițer desemnat din fiecare stat, cu atribuțiuni funcționale bine stabilite din domeniile operații, comunicații, logistică și relații mass-media precum și de un stat major național care a asigurat legătura permanentă între navele din subordine, comandanții acestora, autoritățile civile și militare din fiecare port vizitat.

Cele două Activări, august 2010 și aprilie 2011, care au fost planificate și pregătite în cadrul reuniunilor Grupurilor de Lucru organizate de Statul Major al Forțelor Navale și conduse de COMBLACKSEAFOR au avut ca finalitate elaborarea ordinului de activare – ACTOPORD, pe baza căruia s-au desfășurat exercițiile pe mare și în porturi.

Activarea din aprilie a cuprins și festivitățile organizate cu ocazia împlinirii a 10 ani de la înființarea BLACKSEAFOR, activități prilejuite de vizita navelor BLACKSEAFOR în portul Istanbul. Cu acest prilej, a avut loc o paradă navală prin strâmtoarea Bosfor, la care, pe lângă navele BLACKSEAFOR,

Cdr. dr. Constantin CIOROBEA
Comandantul
Componentei Operaționale Navale

a participat N.S. Mircea având la bord studenți și elevi de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân și Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”.

Pe timpul ieșirii pe mare navele și echipajele grupării BLACKSEAFOR au fost implicate, într-un vast program de activități, lucru ce a necesitat un grad ridicat de cunoaștere a procedurilor de operare, echipajele manifestând, totodată, responsabilitate în îndeplinirea cerințelor așa cum au fost stabilite prin acordul de constituire al BLACKSEAFOR, fapt care a dus la îmbunătățirea nivelului de instruire și interoperabilitate între forțele naționale riverane Mării Negre.

Programul de activități pe mare a cuprins în principal exerciții de respingere a atacului aviației la joasă altitudine, exerciții de luptă antiaeriană și lupta la suprafață, acțiuni de luptă împotriva navelor într-un mediu cu reguli de angajare restrictive, exerciții de monitorizare a navelor comerciale, exerciții de reprovizionare pe mare și remorcaj, exerciții de supraveghere, recunoaștere și analiză a situației maritime, exerciții de acordare de ajutor unei nave avariate, formații și evoluții, exerciții de comunicații radio, pavilioane și lucru cu publicațiile BLACKSEAFOR, schimb de personal, exerciții de fotografiere a navelor pe timpul desfășurării de exerciții, defilarea navelor prin strâmtoare sau pe mare.

Marea, a contribuit și ea la creșterea nivelului de complexitate, fiind, o bună parte din timp, destul de temperamentală, cu susținerea fără încetare a unui vânt, care, l-ar fi făcut satisfăcut chiar și pe Magelan. Dar toate acestea nu au făcut altceva decât să ne întipărească și mai mult lecțiile învățate din trecut, amintirile plăcute din ultimul port și să ne facă să întâmpinăm cu nerăbdare următorul port.

Toate activitățile de instruire și pregătire tehnico-materială, din porturi sau de pe mare, din țară sau din alte țări nu s-ar fi desfășurat atât de coerent dacă nu am fi fost sprijiniți în permanență de Serviciul Logistic al Forțelor Navale și Baza Logistică Navală, de Flotă și Componenta Operațională Navală și nu în ultimul rând de familiile care, ne-au susținut necondiționat în tot ceea ce am întreprins.

Atitudinea creativă și profesionalismul de care au dat dovadă toate echipajele navelor BLACKSEAFOR precum și modul eficient în care COMBLACKSEAFOR și statul său major a planificat și condus activitățile, au dus la acumularea unei experiențe deosebite, care pe termen lung, va fi benefică pentru tot personalul participant. Cea mai importantă însă este pregătirea statului major al COMBLACKSEAFOR, a ofițerilor, maistrilor militari și militarilor gradați voluntari, într-un mediu internațional având la bază documente standardizate editate în limba engleză.

La cea de-a zecea aniversare, aduc cele mai sincere felicitări inițiativei BLACKSEAFOR pentru tot ceea ce promovează, pentru modul profesionist de executare a misiunilor, pentru modul în care a contribuit la întărirea prieteniei, bunelor relații și a încrederii reciproce, precum și pentru consolidarea păcii și stabilității în regiune prin dezvoltarea cooperării și interoperabilității între navele și echipajele noastre.

De asemenea felicit echipajele navelor românești și ofițerii de stat major care au participat de-a lungul activărilor pentru modul profesionist în care și-au îndeplinit sarcinile și felul în care au reușit să transmită mesajul de prietenie și bune relații al Forțelor Navale Române, în toate porturile Mării Negre.

BUN CART ÎNAINT!

Foto: Cosmin Ochegețel

Miercuri, 27 aprilie, a avut loc la Centrul Administrativ Mihail Kogălniceanu, ceremonia de deschidere a exercițiului „Black Sea Rotational Force 11”. La exercițiu, care se desfășoară în perioada 27 aprilie - 15 septembrie, participă aproximativ 800 de militari din Azerbaidjan, Republica Macedonia, Bulgaria, Georgia, Bosnia, Serbia, Croația, Muntenegru, Grecia, Moldova, România, Statele Unite ale Americii și Ucraina. România participă la activitate cu peste 200 de militari din cadrul Batalionului Infanterie Marină al Forțelor Navale, o companie de Infanterie din cadrul Forțelor Terestre, un detașament Căutare și Salvare și un elicopter al Forțelor Aeriene. Exercițiul este organizat de Corpul Infanteriei Marine al S.U.A. din Europa (MARITIME FORCE EUROPE), în cooperare cu categoriile de forțe ale Armatei României și are ca scop întărirea relațiilor de cooperare regională dintre armatele statelor participante, prin antrenarea militarilor în cadrul operațiilor de menținere a păcii. Activitățile se vor desfășura în Constanța, Mihail Kogălniceanu și Poligonul Babadag. (C.O.)

Joi, 21 aprilie, un grup de cadre din Forțele Navale și Forțele Aeriene, condus de locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul de flotilă Cristea Cucoșel și șeful Statului Major al Forțelor Aeriene, generalul-maior dr. Fanică Cărnă, a efectuat o vizită la Mănăstirea Dintr-un Lemn, din județul Vâlcea. Vizita, echivalent al unui pelerinaj devenit tradițional pentru personalul din Forțele Navale și Forțele Aeriene, marchează legătura specială dintre marinari, aviatori și Mănăstirea Dintr-un Lemn, legătură ale cărei baze au fost puse încă din 1938, când Ministerul Aerului și Marinei din acea perioadă a început ample lucrări de restaurare a complexului monahal ce au durat aproape doi ani. De atunci, mănăstirea a devenit, în mod simbolic, altar de închinare pentru marinari și aviatori. Cu ocazia acestei deplasări în prag de Sărbători Pascale, militari au dus nu numai mesajul de credință și pioșenie din partea personalului Forțelor Navale și Forțelor Aeriene, ci și o donație în bani, un mic simbol al sprijinului și preocupării constante oferit sfântului lăcaș. (C.K.)

Foto: Diana Cucoșel

Foto: Adrian Sultănoiu, SMFA

Pe 27 martie 1918 a fost semnat Actul Unirii Basarabiei cu România, eveniment care a deschis practic marea act al reîntregirii naționale. Importantul moment istoric a fost marcat de Muzeul Marinei Române, în colaborare cu Asociația Pro Basarabia și Bucovina pe 28 martie prin simpozionul științific „1918-2011. 93 de ani de la Unirea Basarabiei cu România”. Gazda manifestării a fost căpitan-comandorul dr. Olimpiu Manuel Glodarenco, directorul Muzeului Marinei Române. În sală au fost prezenți elevi de la Liceul Teoretic din Murfatlar, reprezentanți ai Ligii Navale Române - filiala Constanța și membri ai Clubului Amiralilor. Printre organizatori s-au numărat și Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța și Muzeul Militar Național „Regele Ferdinand I”, filiala Constanța. Invitații au suținut comunicări care au avut teme precum contextul istoric și politic al înfăptuirii importantului moment istoric de la 27 martie 1918, situația Basarabiei în timpul și după cel de-Al Doilea Război Mondial, prezentări de portrete ale membrilor Sfatului Țării care au votat Actul Unirii și felul în care presa vremii a relatat acest eveniment. (D.C.)

Între 8 și 11 aprilie o grupare navală turcă formată din fregatele TCG Gediz (F 496) și TCG Barbaros (F 244) a acostat în Portul Militar Constanța. În prima zi a vizitei, o delegație condusă de contraamiralul Mucahit Şişlioglu, comandantul Forțelor de Suprafață ale Marinei Militare a Turciei, din care au făcut parte comodorul Sinan Topuz, comandantul Divizionului de Fregate, comandorul Haluk Baybas, comandantul fregatei Barbaros, căpitan-comandorul Hasan Ozyurt, comandantul fregatei Gediz și șeful stației navale acreditate la București, au efectuat o vizită la Comandamentul Flotei unde au fost primiți de contraamiralul de flotilă Dan Popescu, șeful Resurselor de la Statul Major al Forțelor Navale. Programul vizitei a mai inclus primiri oficiale la autoritățile locale din Constanța și depuneri de coroane de flori la monumentul și cimitirul soldaților turci căzuți în primul război mondial de la Slobozia. Luni, 11 aprilie, după plecarea din portul Constanța, fregata turcă Gediz a efectuat mai multe exerciții în comun cu fregata Regele Ferdinand aflată în etapa practică a evaluării pe mare în vederea participării la Operația Unified Protector. (B.D.)

Foto: Bogdan Dinu

Foto: Cosmin Ochegețel

Duminică, 3 aprilie în Statul Major al Forțelor Navale și în unitățile subordonate a fost marcată Ziua NATO prin ridicarea pavilionului NATO alături de cel al României. Activitatea a avut loc în prezența comenzi unităților și a personalului din serviciu. „Ziua NATO în România” a fost instituită în baza prevederilor Legii nr. 390, adoptată de Parlamentul României la 28 septembrie 2004. Acest eveniment, care se celebrează în prima duminică a lunii aprilie, este o sărbătoare destinată democrației și spiritului european și euroatlantic. Chiar dacă la Constanța vremea a fost rece și ploioasă, evenimentul nu a trecut neobservat. În dana militară a portului, militarii din cadrul Flotei de Fregate au ridicat simultan pavilionul NATO și cel al țării noastre. De asemenea, la fregata Regina Maria, pavilionul NATO s-a înălțat la catarg ca semn de prețuire pentru valorile euroatlantice. (C.O.)

Pe 29 aprilie s-a sărbătorit Ziua Veteranilor de Război, marcată în Constanța prin ceremonii religioase și depuneri de coroane la monumentul Eroilor din Cimitirul Central, și la Monumentul Independenței situat lângă Casa de Cultură. Evenimentul s-a încheiat cu defilarea plutoanelor de gardă pe acordurile muzicii militare. La eveniment au participat veterani de război, reprezentanți ai unităților militare din Constanța, contraamiralul de flotilă dr. Alexandru Mârșu, comandantul Flotei, generalul de brigadă dr. Vasile Hermeneanu, comandantul Brigăzii 9 Mecanizate „Mărășești” și reprezentanți ai unităților militare din Constanța. Titlul de „veteran de război” a fost recunoscut pentru prima dată de regele Carol I în ziua de 29 aprilie 1902 prin Înlalt Decret Regal. (D.C.)

Foto: Diana Cucoșel

Foto: Eugen Mihal, TPA

Impunerea embargoului maritim în cadrul Operației

UNIFIED PROTECTOR

Misiune în Mediterana Centrală sub comandă NATO
și mandat ONU pentru fregata *Regele Ferdinand*

Evenimentul cel mai semnificativ de pe scena internațională a lunii martie a fost, fără îndoială (pe lângă cutremurul devastator din Japonia) ceea ce încă se numește conflictul din Libia. Debutul acțiunilor militare este considerat 19 martie, atunci când au avut loc primele lovituri aeriene împotriva forțelor guvernamentale libiene - pe baza rezoluțiilor 1970 și 1973 ale Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite care autorizau folosirea forței pentru protejarea populației civile de atacurile armatei libiene - ale coaliției de state din care cel mai important rol l-au jucat Statele Unite, Franța și Marea Britanie. Așa a luat naștere operația Odyssey Down. Pe data de 27 martie, NATO a decis să preia comanda întregii operațiuni desfășurate în continuare pe baza rezoluției 1973 a Consiliului de Securitate în scopul protejării civililor și a zonelor populate de amenințarea atacurilor. Astfel a apărut Operația Unified Protector, mai ales după data de 31 martie când Alianța Nord-Atlantică a finalizat procesul de preluare a comenzii de la coaliția de state care acționase anterior.

LANȚUL DE COMANDĂ Este următorul: decizia politică aparține Consiliului Nord Atlantic iar pe linie militară Supreme Headquarters Allied Powers Europe, apoi pe linie ierarhică, Allied Joint Force Command (AJFC) Napoli, și comandantului operației, generalul-locotenent canadian Charles Bouchard și apoi prin cele două comandamente, respectiv Allied Maritime Command

(în continuare MC-Napoli) și Allied Air Command de la Izmir.

Este bine de precizat că Operația Unified Protector (în continuare OUP) are trei obiective majore: impunerea unei zone de excludere aeriană (așa numita no-fly zone), protejarea populației și a zonelor populate de amenințarea unor atacuri (aici includem loviturile aeriene împotriva tancurilor, blindatelor și armelor grele) și impunerea unui embargo maritim asupra armelor și mercenarilor împotriva Libiei. Dat fiind profilul publicației noastre ne vom concentra în paginile următoare asupra acestui subiect, respectiv impunerea embargoului și participarea României la OUP.

Instantaneu de pe fregata *Regele Ferdinand*; în fundal, fregata *Mărășești*.

Impunerea embargoului maritim: când, unde și cum?

Începând chiar cu data de 23 martie, navele de război și avioanele NATO s-au apropiat de apele teritoriale ale Libiei, ca parte a operațiunii Unified Protector, având misiunea de a reduce fluxul de arme, material de război și mercenari înspre Libia, potrivit prevederilor Rezoluției nr. 1973 a Consiliului de Securitate al ONU. Operațiunea este comandată, de viceamiralul Rinaldo Veri de la Comandamentul Maritim NATO (MC-Napoli) cu sediul în Napoli. Câteva precizări sunt absolut necesare. Forțele internaționale care participă la Unified Protector vor rămâne în apele internaționale și nu vor intra în apele teritoriale libiene. Traficul maritim din zonă va fi monitorizat și supravegheat, iar navele suspecte vor fi somate prin stațiile radio să oprească, urmând a fi interceptate de forțele NATO dacă nu prezintă documente legale care să justifice încălcăturile. În cazul în care aceste nave nu se conformează somațiilor, forțele aliate ale NATO sunt autorizate să utilizeze forța militară. În cazul în care vor fi găsite arme, materiale militare sau mercenari la bordul navelor, acestea vor fi escortate într-un port sigur, echipajele vor fi arestate și predate autorităților naționale pentru acțiunile legale necesare. De asemenea, avioanele suspecte vor fi interceptate și escortate pe aeroporturi desemnate de NATO. Alianța Nord-Atlantică va

Foto: www.nato.int.

Harta inițială a zonei de operații de la Unified Protector.

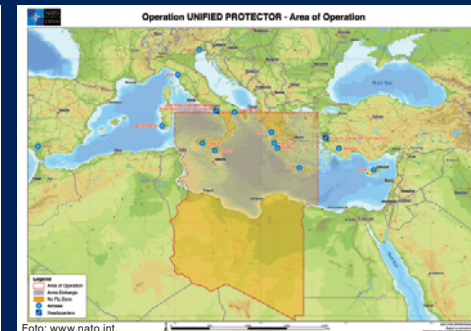

Foto: www.nato.int.

Harta actuală a zonei de operații de la Unified Protector.

colabora îndeaproape cu Organizația Internațională Maritimă pentru a se asigura că traficul comercial maritim legitim va continua fără impedimente.

Cronologic, Alianța Nord Atlantică a crescut numărul de nave militare din Mediterana Centrală cu aproape două săptămâni înainte de declanșarea oficială a OUP de impunere a embargoului. Secretarul general NATO Anders Fogh Rasmussen declara încă de la 11 martie că s-a decis „creșterea prezenței navale NATO în Mediterana Centrală, nave care acționează sub comanda comandantului Cartierului Suprem Aliat, amiralul Stavridis”. Aceste nave provin de la cele două grupări navale NATO permanente din Mediterana (NATO Standing Naval Maritime Group 1 și Standing Mine Countermeasures Group) și au format de altfel grosul mijloacelor navale ale operației în primele faze. Aceasta este de altfel și explicația unei mobilizări atât de rapide. Oficial, secretarul general al Alianței a anunțat decizia statelor membre de a impune un embargo maritim pe data de 22 martie. Pe 23 deja navele patrulau sau se îndreptau spre raioanele respective iar pe 24 martie a fost anunțată oficial într-o conferință de presă și de către viceamiralul Rinaldo Veri, comandantul MC-Napoli. Deși informațiile la momentul respectiv erau sumare, operația fiind la început, domnia sa a caracterizat-o extrem de plastic: „Tot ceea ce pot să vă spun este că flancul maritim al Libiei este calea cea mai ușoară, rapidă și directă de a introduce arme în țară. Știu că nu putem închide toate ferestrele dar un lucru este sigur: am închis ușa din față”. Aceasta și pentru a răspunde întrebării unui jurnalist care a întrebat cum se pot monitoriza și controla navele din Mediterana, aproximativ 7000 în orice moment al zilei, când experiența a dovedit că nu pot fi controlate mai mult de 90%.

Tot domnia sa a precizat că Operația Active Endeavour se desfășoară în continuare, de asemenea sub comanda sa. Este prima operație importantă pe care o conduce după ce a preluat comanda

MC-Napoli pe data de 10 martie de la predecesorul său, viceamiralul Maurizio Gemignani (care a devenit loțioulor comandantului Marinei Militare italiene, amiralul Bruno Branciforte). Desigur, OUP a evoluat de la o zi la alta. Un exemplu este zona de impunere a embargoului maritim. La 24 martie, când a fost dată publicității inițial prima hartă a operației, zona era delimitată de apele teritoriale ale Libiei și se oprea în nord la sud de Malta pe linia paralelei de 35 de grade, deci o zonă de laturile de 120-170 pe 440 de mile marine. Doar două zile mai târziu a fost înlocuită cu o altă hartă, modificată radical. De data aceasta zona de operații cuprinde practic toată Mediterana Centrală, plecând de undeva din estul Sardiniei până la intrarea în Dardanele și coborând apoi spre sud până în Egipt și în est până în Tunisia, adică o suprafață de aproximativ patru-cinci ori mai mare. Un alt exemplu se referă la forțele navale implicate și națiunile care participă la operație.

Forțe și mijloace navale implicate

La mijlocul lunii aprilie (reper cronologic pentru multe din informațiile acestui

Comandorul Mihail Panait, comandantul fregatei *Regele Ferdinand*, raportând că nave este pregătită pentru misiune.

Foto: Mihail Egorov

Componența grupării se modifică, după 15 aprilie apărând avizoul francez *LV Le Henaff*, fregata turcă *TCG Fatih* care o înlocuiește pe *TCG Gaziantep* și tancul *TCG Akar* dar și *TCG Preveze* (S 353) (submarin care l-a înlocuit pe *TCG Cannakale*), distrugătorul britanic *HMS Liverpool* în locul fregatei *HMS Cumberland*, mai apare și vânătorul de mine *HMS Brocklesby*. Sunt folosite acum și avioane americane P3C Orion.

Mediatizare, durată și mod de acțiune

Mediatizarea operației a fost una bună, prin conferințe de presă susținute de generalul-locotenent Charles Bouchard, de viceamiralul

Aspect din timpul discursului ministrului Apărării Naționale, Gabriel Oprea, la ceremonia oficială de plecare a fregatei *Regele Ferdinand* la operația Unified Protector.

Foto: Mihai Egorov

Foto: Eugen Mihai, TPA

Fregata *Regele Ferdinand* pregătită pentru plecarea în misiune.

Rinaldo Veri, inclusiv una la bordul navei comandant, *ITS Etna*, împreună cu comandantul SNMG1, contraamiralul Gualtiero Mattesi, în care mesajul a fost unul categoric: „Oricine crede că se poate strecura prin zona de interdicție supravegheată de NATO ar trebui să se gândească de două ori înainte de a o face.” Canalul de televiziune ca și site-ul oficial al Alianței și al comandamentelor maritime din MOC (Maritime Operations Center). Până pe data de 24 aprilie au fost interogate 589 de nave și s-au executat 14 acțiuni de boarding. Nu a fost constatată nici o încălcare a embargoului.

Pentru comparație, la Operația ACTIVE ENDEAVOUR, în ultimii zece ani, au fost interogate peste 100.000 de nave și executate peste 160 de boardinguri. Eforturile logistice sunt mari și sunt ilustrate poate și de faptul că *ITS Etna*, navă de suport logistic a grupării navale care asigură impunerea embargoului și navă comandant în același timp a realizat în ultimele trei luni nu mai puțin de 50 de reprovizionări pe mare cu combustibil (RAS) din care jumătate numai în ultima lună pentru navele implicate. În operațiile normale un astfel de număr de reprovizionări se realizează în aproximativ doi ani. Două treimi din navele grupării se află permanent pe mare în misiune. Chiar dacă toate navele au echipe de boarding pregătite de acțiune, în sensul de a efectua ceea ce

se numește „compliant boarding”, adică nava suspectă acceptă prezența echipei de control la bord și nu sunt probleme, doar unele dintre ele au și echipe special pregătite și mijloacele necesare pentru a efectua ceea ce se numește „opposed boarding”, adică inserția echipei, de obicei cu ajutorul elicopterului pe nava care refuză să se supună embargoului (între cele două se situează ceea ce se numește „unopposed boarding” adică nava respectivă nu este de acord cu echipa de control la bord dar nici nu pune rezistență). Aceasta înseamnă folosirea tuturor mijloacelor, inclusiv utilizarea forței militare pentru impunerea embargoului. Este greu de apreciat cât va dura OUP de impunere a embargoului. La sol lucrurile bat pasul pe loc și este posibil ca conflictul să se transforme în unul de durată. Chiar

Președintele României, domnul Traian Băsescu, adresându-se echipajului fregatei *Regele Ferdinand* înainte de plecarea în misiune.

Foto: Mihai Egorov

Președintele României, domnul Traian Băsescu, semnând în cartea de onoare a fregatei *Regele Ferdinand*.

dacă rebelii reușesc să obțină controlul asupra întregii țări oricând poate izbucni (continua) un război civil astfel încât OUP de impunere a embargoului are toate șansele să dureze luni sau chiar ani.

Decizia CSAT și poziția MaPN

După cum se cunoaște, în România Consiliul Suprem de Apărare al Țării a aprobat, pe data de 22 martie, o Hotărâre privind participarea României cu forțe la Operația NATO de impunere a unui embargo asupra armelor împotriva Libiei. România participă la această operație cu fregata *Regele Ferdinand*, care are un echipaj de 205 militari și cu doi ofițeri de stat major specializați în forțe navale. Ministrul Apărării Naționale, domnul Gabriel Oprea, a declarat presei pe 23 martie: „Executivul a aprobat astăzi suplimentarea bugetului Ministerului Apărării Naționale pe anul 2011 din Fondul de rezervă la dispoziția Guvernului, pentru participarea cu forțe la operația NATO de impunere a unui

embargo asupra armelor împotriva Libiei. Este vorba despre suma de 19.164.000 lei, aproximativ 4,5 milioane de euro, credite bugetare, la Capitolul „Apărare” ...Fregata «Regele Ferdinand» și cei doi ofițeri de stat major fac parte din forțele puse de România la dispoziția NATO, în cadrul pachetului comun de Forțe de Răspuns pe anul 2011. Vreau să vă dau, în continuare, câteva elemente de procedură. Potrivit obligațiilor ce le revin ca state membre, anual, țările care fac parte din NATO transmit forțe la dispoziția Organizației Tratatului Atlanticului de Nord, pentru capabilitatea de Răspuns a NATO. Aceste forțe se negociază și se transmit planificatorului pentru o eventuală operație NATO. Forțele trebuie să fie pregătite și apte să acționeze în anumite termene. De exemplu, cei doi ofițeri de stat major au un termen de pregătire de cinci zile, iar fregatele de 60 de zile de la data solicitării de către NATO. Finanțarea participării acestor forțe la misiuni este obligația fiecărui stat

membru ...În perioada de pregătire, la nivelul fregatei 221 «Regele Ferdinand» vor fi operate revizii și etalonări ale echipamentelor de propulsie, de luptă, de navigație, de comunicații și de protecție a navei. De asemenea, se va realiza instruirea specifică a echipajului pentru misiunea primită, asigurarea tehnico-materială specifică misiunii, se va efectua vizita medicală și testarea psihologică a echipajului, precum și întocmirea documentelor organizatorice și de executare a misiunii.”

Ordinul de misiune. Ce va face de fapt fregata în Mediterana la OUP

După cum precizam și la începutul articolului, OUP este o operație de interdicție maritimă, de impunere a embargoului desfășurată în afara apelor teritoriale ale Libiei. În plus orice posibilă mișcare a navelor militare libiene, determinată de o ipotetică decizie ireponsabilă a regimului de la Tripoli, este atent monitorizată. Experiența istorică recentă, embargo impus în cazul conflictului din fosta Iugoslavie, a dovedit că este puțin probabilă o mișcare necontrolată din cauza dezechilibrului de forțe evident. „Regulile de angajare NATO și regulile de angajare naționale sunt foarte clar stipulate și semnate de ministrul apărării naționale, deci asumate de România. Acestea au fost prelucrate cu echipa de comandă și grupa de boarding și din acest punct de vedere nu sunt inadvertențe sau neclarități. Știm exact ce trebuie să facem, până unde să mergem cu impunerea forței, când trebuie să ne oprim, termenele sunt foarte clare și sperăm să ne încadrăm în ele,” a precizat pentru noi comandorul Mihai Panait, comandantul fregatei *Regele Ferdinand*. De asemenea, zona de operații este atât de mare, navele atât de numeroase încât nici nu este nevoie ca fregata noastră să patruleze în apropierea coastelor libiene. Alianța cunoaște limitările pe care le are fregata și acționează în consecință.

Prin hotărârea CSAT numărul S28 din 23 martie 2011 și în conformitate cu ordinul de operați al comandantului Centrului de Conducere Operațională, comandorul Costel Avramescu, citit chiar de domnia sa la ceremonia oficială de plecare, misiunea fregatei *Regele Ferdinand* este următoarea: „Începând cu 22 aprilie participă la operația NATO de executare a supraveglierii și monitorizării maritime permanente în zona de operații întrinite pentru interdicerea și controlul navelor maritime suspecte de încălcarea embargoului asupra armelor impus Libiei. Pentru îndeplinirea acestei misiuni execută următoarele activități și acțiuni militare: supraveghearea și recunoașterea completă a zonei de

Foto: Eugen Mihai, TPA

Plecarea fregatei *Regele Ferdinand* la operația Unified Protector.

operații repartizată; schimbul permanent de informații cu forțele din cadrul grupării navale; constituirea unei baze viabile de date prin culegerea, analiza, selecția, ierarhizarea informațiilor și datelor obținute prin orice mijloace și despre toate țintele aflate în bătaia senzorilor proprii precum și monitorizarea continuă a acestora; verificarea respectării embargoului prin supraveghere, interogare, escortă, deviere și executarea boardingului consimțit navelor asupra cărora există suspiciunea că transportă încărcături interzise; redirecționarea navelor suspecte și predarea acestora autorităților responsabile; raportarea acțiunilor de control și a informațiilor relevante către autoritățile de comandă; operarea cu celelalte forțe și organisme internaționale din zona de operații pentru sprijinul respectării embargoului; refacerea periodică a capacității de luptă”.

Pregătiri de plecare

În cele 30 de zile care au trecut de la anunțul inițial, fregata a fost supusă unei evaluări complexe, între 7 și 11 aprilie. Vorbim atât de o evaluare statică la cheu, cât și de una practică pe mare, pe data de 11 aprilie când fregata *Regele Ferdinand* a desfășurat exerciții comune cu fregata turcească TCG Gediz. „Nava este pregătită pentru misiune. Singurele problemele constatate și remediate până la momentul plecării, care au ținut și ele de un anumit grafic, au fost cele de asigurare logistică, respectiv piese de schimb, alimente sau carburanți și unele probleme pe partea de comunicații cu NATO” ne-a declarat comandorul Silviu

Foto: Eugen Mihai, TPA

Familie marinarii de pe fregata *Regele Ferdinand*, salutându-l la plecarea în misiune.

Foto: Mihai Egorov

Foto: Ion Burghigan

Întâlnirea istorică dintre *NS Mircea* și fregata *Regele Ferdinand*, în Marea Mediterană.

Popa, șeful Personalului la Centrul de Conducere Operațională și șeful echipei de evaluatori în același timp.

Un calendar aproximativ

Fregata *Regele Ferdinand* a părăsit Portul Militar Constanța vineri pe data de 22 aprilie, ora 19:45, în cadrul unei ceremonii la care a participat președintele Traian Băsescu, Gabriel Oprea, ministrul apărării naționale, generalul-maior Ștefan Dănilă, șeful Statului Major General, viceamiralul dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale, alte oficialități militare și civile dar și familiile echipajului și colegii din Forțele Navale. Peste mai puțin de o zi, adică în data de 23 aprilie, ora 03:01 ora României, s-a executat transferul de autoritate între Centrul de Conducere Operațională al Statului Major General și Comandamentul Componentei Maritime al Comandamentului Aliat de la Napoli, MC Napoli, sub autoritatea căreia va rămâne până la finalul misiunii. De remarcat că nava a plecat pe 22 aprilie adică exact la o lună după anunțul președintelui Traian Băsescu privind participarea României la OUP. Suntem convinși că data nu a fost aleasă întâmplător dar remarcăm în același timp cu satisfacție și faptul că Forțele Navale au reușit să trimită fregata spre zona de operații în doar 30 de zile, adică înainte de termenul prevăzut ca navă aflată la dispoziția NRF.

Durata misiunii aprobate de CSAT este de 90 de zile, respectiv 80 de zile în zona de operații, restul de 10 zile fiind destinate marșului de dislocare (23-26 aprilie), redislocare (16-20 iulie) marșul

de întoarcere acasă spre și integrare în structurile de comandă. Altfel spus, între 27 aprilie-15 iulie 2011, în conformitate cu mandatul ordonat de către CSAT, fregata execută misiuni în cadrul operației de impunere a embargoului Unified Protector, adică 80 de zile de misiune efectivă.

La OUP avem și doi ofițeri de stat major

Cei doi ofițeri de marină desemnați să acționeze în cadrul statului major ambarcat al grupării navale de pe nava de comandament *ITS Etna* timp de trei luni, sunt căpitan-comandorul Marinică Mustăța și locotenent-comandorul Vasile Mădălin Sărmășag din cadrul Flotei de Fregate și locotenent-comandorul Vasile Mădălin Sărmășag din cadrul Divizionului 146 Nave Minare Deminare. Ambii ofițeri erau nominalizați în pachetul de forțe pus la dispoziția NRF pe anul 2011. Ambii ofițeri au plecat la bordul fregatei iar pe 26 aprilie și s-au transferat pe *ITS Etna* unde vor îndeplini funcția de ofițer cu operațiile în punctul de comandă (watch captain) în următoarele trei luni de zile. Ordinul inițial l-au primit pe data de 22 martie iar de pe 29 martie au fost gata de plecare la post. Nu este nimic deosebit la astfel de misiuni, avem numeroși ofițeri de marină care ocupă posturi în structurile de comandament NATO. Cine are curiozitatea să urmărească reportajele de pe NATO Channel va putea identifica colegii, chiar la MOC (Maritime Operations Center), unii dintre ei foști ofițeri de la bordul fregatei *Regele Ferdinand* cu care au colaborat strâns și la ultima participare la OAE. ■

Foto: Bogdan Dinu

Căpitan-comandorul Marinică Mustăța.
Locotenent-comandorul Vasile Mădălin Sărmășag.

Foto: Bogdan Dinu

10 ANI DE BLACKSEAFOR

Înființat în aprilie 2001, Grupul Naval de Cooperare în Marea Neagră, BLACKSEAFOR reprezintă un pilon în jurul căruia se dezvoltă încrederea între marinele statelor riverane Mării Negre. La 10 ani de la înființare, vineri 8 aprilie, la Istanbul a fost organizată o ceremonie aniversară la care au participat șefii Statelor Majore ale Forțelor Navale din statele semnatare ale acordului de înființare al BLACKSEAFOR, foștii șefi ai Marinelor și foștii comandanți ai Grupării din cei 10 ani de existență, înalte oficialități militare și civile din Turcia. În cadrul ceremoniei, au fost oferite medalii și plachete aniversare celor care, prin eforturile colective, au făcut din BLACKSEAFOR un exemplu de cooperare la nivel mondial, un instrument deosebit de util de pregătire folosit de fiecare dintre națiunile riverane Mării Negre. Tot ca un semn de colaborare fructuoasă, o fanfară reunită, alcătuită din reprezentanți ai muzicilor militare din țările

Conferirea unei plachete aniversare BSF 10 ani șefului SMFN, viceamiral dr. Aurel Popa
Fregata Mărășești defilează la parada navală în strâmtoarea Bosfor

Viceamiralul dr. Aurel Popa transmite mesajul Forțelor Navale Române în cadrul ceremoniei aniversare BSF.

BLACKSEAFOR a intonat imnurile celor șase țări și piese inspirate din folclorul fiecărei națiuni. Activitățile aniversare s-au încheiat cu parada celor șase nave ale grupării BLACKSEAFOR, cărora li s-a alăturat nava-scoală *Mircea*. Parada navală a fost admirată de oficialitățile prezente, de la bordul fregatei turcești *Salihreis*, fregată care a participat la două activări ale Grupării BLACKSEAFOR. (I.B.)

NS *Mircea* încheie parada navală cu cadete în onor pe vergi

BLACKSEAFOR 2011 ediție aniversară

Fregata *Mărășești* a reprezentat Forțele Navale Române, în perioada 5-26 aprilie, la Faza a II-a a celei de-a X-a Activări a Grupului de Cooperare Navală din Marea Neagră - BLACKSEAFOR. Activarea s-a desfășurat în porturile Istanbul, Sevastopol, Novorossiysk și în apele teritoriale ale Turciei, Ucrainei și Federației Ruse. La această activare fregata *Mărășești* a fost nava comandantă a grupării și a participat la activități împreună cu navele militare *TCG Yavuz* (Turcia), *GGs Sokhumi* (Georgia), *UPS Slavutich* (Ucraina), *RFS Yamal* (Federația Rusă) și *BGS Verni* (Bulgaria). Programul activării a avut ca scop întărirea încrederii și bunei înțelegeri între statele participante. De asemenea, activitățile Grupului Naval BLACKSEAFOR au constat în exerciții navale de luptă contra minelor, căutare și salvare pe mare, asistență umanitară și protecția mediului. În zilele de 7 și 8 aprilie, pe timpul staționării, în portul Istanbul, a avut loc ceremonia de aniversare a 10 ani de la constituirea BLACKSEAFOR, la care vor participa șefii Forțelor Navale ai țărilor riverane Marii Negre. Fregata *Mărășești* a fost comandată de căpitan-comandorul Cornel Cojocaru și a avut la bord pentru această misiune un echipaj alcătuit din 198 militari și 5 ofițeri străini din Statul Major al Grupului de Cooperare Navală din Marea Neagră - BLACKSEAFOR. (M.E.)

Locotenent Valeriu CUPRIAN

Luni, 4 aprilie 2011, fregata *Mărășești*, care a avut deosebita onoare de a îndeplini rolul de navă-comandantă a inițiativei regionale BLACKSEAFOR de anul acesta, a ridicat ancora din portul Constanța și, sub comanda căpitan-comandorului Cornel Cojocaru, a luat drum compas portul Istanbul, Turcia. Aici a fost constituită gruparea navală din care a au făcut parte, alături de fregata românească, nava de comandament *Slavutich* (Ucraina), fregata *Yavuz* (Turcia), nava de desant *Yamal* (Federația Rusă), fregata *Verni* (Bulgaria) și nava gărzii de coastă georgiene *Sochumi*.

Pe data de 5 aprilie, în condițiile unei vremi destul de prielnice, navele au tranzitat strâmtoarea Bosfor și au executat manevra de acostare în portul Istanbul, în acordurile fanfarei militare. Prima fază a acțiunilor, desfășurate în comun cu echipajele celorlalte nave, a cuprins vizite la oficialitățile militare și civile din portul Istanbul, ateliere și ședințe de lucru pentru pregătirea activităților ce urmau a fi executate pe mare în următoarea fază a aplicației, exerciții demonstrative, competiții sportive, vizite la obiectivele turistice din zonă.

Aniversarea a 10 ani de la înființarea inițiativei regionale BLACKSEAFOR a fost marcată vineri, 8 aprilie, printr-o defilare a navelor prin strâmtoarea Bosfor, cu participarea actualilor și a unor foști șefi ai marinelor militare din țările implicate în misiune, care au primit onorul de pe fregata turcească *Salihreis*.

Viceamiralul dr. Aurel Popa, șeful SMFN dorind succes căpitan-comandorului Cornel Cojocaru, comandantului fregatei *Mărășești*, la plecarea în misiune.

Foto: Mihail Egorov

Plecarea din portul Istanbul a avut loc în dimineața zilei de luni, 11 aprilie, drumul fiind deschis de fregata turcească *Yavuz*. Înaintea plecării s-a efectuat și tradiționalul schimb de personal între nave, acțiune destinată, pe de o parte, facilitării executării activităților prevăzute în planul misiunii, iar pe de altă parte a fost și un bun prilej de schimb de experiență între echipajele participante.

Imediat după ieșirea din strâmtoarea Bosfor, timp de o oră, a avut loc un exercițiu de tranzitare a unui canal dragat. A urmat o serie de alte exerciții, desfășurate majoritatea în comun cu toate navele, dar și individual, conform procedurilor tip BSN. În cadrul unuia dintre acestea, nava de intervenție rapidă a gărzii de coastă georgiene *Sochumi* a simulat un atac prin surprindere asupra grupării BLACKSEAFOR. Reușind descoperirea în timp oportun a inamicului și acționând corect și eficient, fregata *Mărășești* a fost în măsură să respingă acțiunea, zădărniciind eforturile diversioniștilor.

Antrenamentele au continuat, executându-se atât pe timp de zi, cât și pe timp de noapte, dominate permanent de o puternică dorință comună a tuturor echipajelor de a profita cât mai mult de oportunitatea de creștere a nivelului de pregătire și interoperabilitate creată.

Surprizele din partea naturii nu s-au lăsat însă prea mult așteptate. Astfel, în după-amiaza zilei de miercuri, 13 aprilie, în condițiile unei vremi caracterizate prin vânt puternic și ploaie apărute din senin, navele grupării au fost nevoite să se deplaseze către o zonă adăpostită din rada portului Sevastopol, unde au rămas ancorate până a doua zi. Deși stihiiile se domoliseră, prognoza meteo primită joi în jurul orei 16.00 din partea flotei Federației Ruse avertiza asupra unor condiții chiar mai vitrege decât în ziua precedentă, fapt ce a determinat inițierea manevrelor de intrare în port începând cu ora 17.00, odată cu obținerea permisiunii din partea autorităților ucrainiene. Acostarea navelor s-a încheiat aproape de orele 21.00, la timp pentru a evita o confruntare dură cu marea și marcându-se totodată și finalul unei etape de antrenament.

Echipajele navelor au trecut la pregătirea activităților pentru zilele următoare, pe parcursul staționării în port. Printre acestea s-au regăsit, la fel ca și la Istanbul, primiri la autoritățile locale militare și civile și vizitarea principalelor obiective, turistice și nu numai, din portul Sevastopol. De asemenea, la bordul navelor au fost organizate workshop-uri pe diferite teme și ședințe de planificare a seriilor din cadrul celei de-a doua faze de antrenament pe mare, fregata *Mărășești* găzduind și conferința de presă, ca navă-comandant.

Plecarea din portul Sevastopol s-a efectuat conform planificării inițiale, în dimineața zilei de marți, 19 aprilie, după un alt crosspoll (schimb de personal). Această etapă a debutat în condiții favorabile și s-a concretizat printr-o nouă serie de exerciții diversificate, punând iarăși la încercare priceperea și spiritul caramaderesc al echipajelor.

Marea și natura și-au etalat din nou forțele în dimineața zilei de vineri, 22 aprilie, solicitând la maxim echipajul navei noastre la manevrele de intrare și acostare în portul rusesc Novorossiysk, în condițiile unui vânt de peste 20 de metri pe secundă. Acest fapt a determinat „ruperea” grupării pentru o zi, celelalte echipaje nefiind la fel de norocoase și trebuind să rămână cu navele la ancoră până a doua zi, datorită închiderii traficului portuar de către autorități.

Gruparea s-a reunit sâmbătă, după ce natura s-a înduplecat să permită și colegilor

noștri să intre în port. Activitățile comune au fost reluate și astfel a debutat și ultima etapă din cadrul BLACKSEAFOR 2011.

Staționarea în portul Novorossiysk a fost marcată și de celebrarea celei mai importante sărbători creștine, Sfintele Paști. Preotul Pamfile Gabriel, ambarcat la bordul navei noastre, a oficiat slujba Învierii Domnului în colaborare cu un omolog rus, începând cu ora locală 23.30. Evenimentul s-a desfășurat în hangarul navei și pe puntea elipor și a fost sărbătorit cu bucurie deopotrivă de români, ruși, ucraineni și bulgari, ca o mare familie. La bilanțul activității misiunii s-a remarcat creșterea nivelului interoperabilității și modalitatea corectă în care toate echipajele au acționat la unison pe parcursul întregii activări, fapt ce confirmă îndeplinirea în totalitate a obiectivelor stabilite. S-a marcat, astfel, și încheierea ultimei etape a BLACKSEAFOR 2011.

În dimineața zilei de marți, 26 aprilie, cu ceva regrete și nostalgii în urma prietenilor legate și a timpului petrecut împreună, dar și nerăbdători la gândul vederii celor dragi de acasă, membrii echipajelor și-au ocupat locurile pentru executarea manevrelor de

Exerciții comune pe mare ale navelor participante la activarea Aprilie 2011 a BLACKSEAFOR.

Foto: F 111

Foto: Diana Cucușel

Contraamiralul dr. Alexandru Mirșu, comandantul Flotei, felicitând echipajul fregatei *Mărășești*, la întoarcerea din misiune.

ieșire din port. După plecare, timp de o oră, a avut loc salutul navelor din marș SAILPASS, fregata *Mărășești* primind onorul de la celelalte nave din grupare. S-au adus mulțumiri reciproce, ne-am urat unii altora succese, după care navele au luat cap compas drumul spre casă.

Activitățile desfășurate la această activare BLACKSEAFOR au acoperit întreg spectrul de misiuni al fregatei *Mărășești*: respingerea atacului aviației și navelor inamice, lupta antisubmarin, căutare și salvare pe mare, transfer de materiale ușoare, vitalitate, asistență umanitară, remorcare, gradul de dificultate implicat, deși înalt, neridicând probleme pentru echipajul navei noastre. Astfel, misiunea a constituit un bun și necesar prilej de instruire în vederea obținerii mult doritei certificări pentru executarea de misiuni NATO în luna iulie a acestui an. ■

Fregata *Regele Ferdinand* la exercițiul

CORMORANUL 11

15 martie 2011, Portul Militar Constanța, ora 9,30. Fregata *Regele Ferdinand* se desprinde lin de cheu pentru a participa la prima ieșire pe mare din acest an a navelor Forțelor Navale Române într-un dispozitiv naval încheiat și consistent. La bord, pe lângă echipajul cunoscut nouă, condus de comandorul Mihai Panait, se află și comandorul dr. Ion Custură, locțiitorul comandantului Flotei, comandorul Adrian Lepădatu, șeful de stat major al Flotei 56 Fregate, mai mulți membri ai Grupului de elicoptere și o echipă de la Trustul de Presă al Armatei. „Scopul principal este de a executa misiunile de foc planificate, în vederea menținerii nivelului de pregătire al navelor Flotei”, ne-a declarat comandorul dr. Ion Custură. Din partea Flotei participă nouă nave: două corvete, două nave purtătoare de rachete, două dragoare maritime, un pultor de mine, iar din partea Bazei Navale participă «RMS Viteazul» și tancul maritim 531. Vor avea loc activități comune și cu două elicoptere Puma Naval, în principal axate pe apurări în marș și în staționare, misiuni de căutare și salvare.” Așadar, o ieșire

cu nave, din toate clasele și tipurile, într-un exercițiu naval complex, în care s-a dorit, practic, executarea majorității misiunilor de foc navale, antiaeriene și antisubmarine.

Activități „condensate”

Dar până atunci să precizăm că am remarcat, în cele aproape două zile, condensarea și intensitatea într-un timp foarte scurt a tuturor exercițiilor și misiunilor de foc. Majoritatea navelor au rămas în mare mai puțin de două zile și doar fregata *Mărășești* a navigat timp de patru zile (cu un „bonus” de o zi din cauza ceții portul fiind închis) pentru

Comandorul dr. Ion Custură, locțiitorul comandantului Flotei (stânga) și comandorul Mihai Panait, comandantul fregatei *Regele Ferdinand*, în comanda de navigație.

Foto: Eugen Mihai, TPA

misiuni specifice. De asemenea, multe exerciții s-au desfășurat în beneficiul fregatei *Mărășești*, aflată într-o misiune de evaluare pentru participarea la BLACKSEAFOR. Astfel, încă de la ieșirea din port, RHIB-ul nostru a jucat rolul agresorului pentru *Mărășești*, după care a fost rândul nostru să fim nava suspectă într-un exercițiu de boarding al echipei de pe *Mărășești*. A urmat reprovizionarea pe mare (RAS) fregata *Regele Ferdinand* fiind cea care a transferat „marfa” iar cooperarea dintre cele două nave s-a încheiat, cu un exercițiu de remorcaj real tot noi jucând rolul navei aflate în imposibilitate de a manevra. A doua zi a fost rezervată exercițiilor în comun cu elicopterele Puma Naval. Apurări și decolări repetate, parte a procesului de instruire. În cadrul exercițiului a fost cuprinsă și verificarea instalației și alimentarea cu combustibil a elicopterului la bordul navei.

Tragerile de artilerie, între obișnuit și inedit

Ceva mai devreme în cursul zilei s-au executat și tragerile cu proiectilele de bruiaj pasiv împotriva rachetelor, de

Foto: Eugen Mihai, TPA

Tragerea cu racheta Strela 2M.

Foto: Eugen Mihai, TPA

Instantaneu din timpul încărcării instalației Chaff MK36 calibrul 130 mm (în dreapta Mml Petrică Negoită).

Foto: Bogdan Dinu

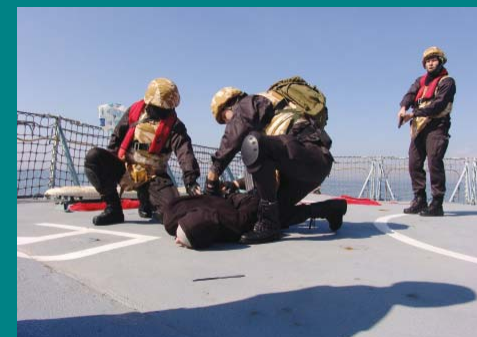
Exerciții în comun cu fregata *Mărășești* (schimb de materiale). În prim plan căpitan-comandorul Ioan Marian, comandantul secund al navei, în mijloc, maistrul militar principal Viorel Ciurumelă.

Foto: Bogdan Dinu

Exercițiu de boarding desfășurat de echipa de pe fregata *Mărășești* la bordul fregatei *Regele Ferdinand*.

tip Talos Autofire și, pentru prima oară, a celor de tip Chaff Mk 36 (contramăsuri electronice pentru rachetele cu cap cu autoghidaj). „Tragerea a fost un succes – ne-a declarat Mml Petrică Negoită, specialist 2 armament – emoții mari ca la început, au plecat toate proiectilele, totul a ieșit OK.” În cazul Chaff-urilor spargerea proiectilelor este aproape de neobservat foiele mici de staniol fiind vizibile mai ales pe radar și nu cu ochiul liber. Mult mai spectaculoasă este explozia în cazul proiectilelor împotriva rachetelor cu cap termic care a creat o perdea de flăcări și fum. Deoarece fumul degajat este toxic (conține fosfor) măsurile de protecție de la bordul navei pe timpul acestor trageri sunt speciale, este interzis accesul pe punțile exterioare, nava este presurizată pentru a nu pătrunde fumul și aerul contaminat din exterior.

Tragerea cu racheta Strela este executată la bordul tuturor navelor noastre militare. Tot Mml Petrică Negoită a executat și această tragere și chiar dacă în carieră a doborât doar rachete de semnalizare, ne-a precizat de ce și de câte ori se execută astfel de trageri: „Este o armă destinată luptei împotriva țintelor aeriene. Pentru mine este a șasea lansare, cam câte una pe an sau de câte

ori se ordonă ca misiuni de foc. Arma este una foarte sigură, fără incidente, în cel mai rău caz se poate întâmpla să nu funcționeze bateria, din diferite motive și în acest caz se înlocuiește, dar de fiecare dată a plecat din prima, nu au fost probleme.”

Soluția super-rapidă
Oto Melara

Tragerile cu tunul super rapid Oto Melara de calibrul 76 mm, a navei s-au desfășurat pe întuneric, fiind mai spectaculoase decât cele executate pe timp de zi. O tragere nu începe și nici nu se termină doar cu comanda foc și plecarea proiectilului. Noi am început-o sub turela tunului, la postul de luptă al Mml Serghei Ivanov, specialist 2 Grup Armament sau mai pe înțelesul tuturor a locului unde proiectilele sunt aduse cu liftul și încărcate în instalație. O încăpere curată ca o farmacie, spațioasă, cu un tablou de comandă plin de butoane și beculțe și unde instalația de încărcare automată se rotește zgomotos prevestind parcă tragera. „Noi suntem operatori la consolă, încărcăm și pregătim tunul pentru tragere și eventual, dacă pe timpul tragerii apar incidente, noi suntem în măsură să le remediem,” ne-a spus interlocutorul nostru care precizează

cu mândrie că este membru al primului echipaj și a participat la toate tragerile de luptă de până acum al căror număr exact nici nu și-l mai amintește. A simțit toate cele 21 de lovituri care s-au tras în acea seară pentru că postul lui de luptă este sub turelă. Dar tragerea este doar vârful icebergului pentru un artilerist, chiar și aici la fregatele Tip 22. „Sunt numeroase alte activități, revizii, diferite verificări și reglaje care există în planul de mentenanță săptămânal, lunar, anual”.

Armamentul aflat în dotare la momentul prezent, este un echipament foarte bun. Ne-a confirmat Mml Serghei Ivanov: „Tunul este nou, complet diferit de vechile sisteme de artilerie de proveniență sovietică de la celelalte nave din flota noastră, automat, cu o cadență de tragere și precizie foarte bună, centrală proprie de calcul, fără probleme de operare și mentenanță. Asta înseamnă rapiditate și precizie și ne ajută foarte mult în misiunile noastre.” Tunul este folosit de foarte multe marine militare de pe glob și după cum ne spunea locotenent-comandorul Adrian Gobjilă, comandant Serviciu de luptă 1 și șeful operațiilor, are o cadență care îi permite să angajeze, teoretic, și o rachetă.

Perdeaua de fum și fosfor în urma tragerilor cu proiectilele de calibrul 130 de mm de bruiaj pasiv.

Apuntarea elicopterului IAR 330 Puma Naval pe puntea heliport a fregatei Regele Ferdinand.

Urcăm câteva nivele până la puntea de comandă. Altă atmosferă, întineric spart doar de luminile aparatelor și cadranelor, cu voci calme și egale care dau comenzile de tragere, distanțe, confirmări de ținte ostile și ordinul de deschidere a focului primit din Ops Room (centru de conducere). Două sau trei lovituri pleacă rapid, străfulgerări, nava se zguduie ușor, vibrând sub rafala de lovituri.

Ops room – o echipă cu vechime

Ultima oprire în Ops Room. Aceeași atmosferă, deși sunt mult mai mulți oameni, aceleași ordine date pe ton egal. Se cere confirmarea impactului, se fac corecțiile. A fost o tragere asupra unei ținte navale, aflată la o distanță sub două mile. Aici este și echipa care s-a

Observatorul din prova babord la datorie.

schimbat cel mai puțin de-a lungul anilor, cel puțin la nivelul maistrilor militari. Locotenent-comandorul Adrian Gobjilă ne spunea chiar că are mari speranțe în noii maistri militari care au venit la bord și „sunt suficienți de flexibili ca să învețe ceva nou și suficient de perseverenți ca să își dorească să reușească”. Am stat de vorbă cu Mml Dan Gherasim, specialist 2 și comandant grup centrale de tragere, de data aceasta un membru mai nou al echipajului, din 2009, dar care a participat totuși deja la zece

Fregata Regele Ferdinand.

Foto: Eugen Mihal, TPA

Instantaneu din Ops Room. În prim plan, Mml Dan Gherasim, specialist 2 și comandant centrale de tragere la „Jocul de muncă”.

trageri în calitate de „gun director”. „În cadrul tragerii din această seară am avut de transmis comenzile primite de la ofițerul principal cu lupta la suprafață la operatorul de tragere, în același timp trimiteam comenzile și jos la operatorul tunului pentru a fi și ei informați simultan cu ceea ce se întâmplă în Ops room deoarece trebuie să avem o comunicare permanentă între toți participanții la tragere. Prima tragere a fost cea mai grea deoarece emoțiile începutului sunt mari”.

7 ani la bord, 4 misiuni OAE și... aproape nici un regret

Deși în mod normal nu o facem de data aceasta vă prezentăm în formă de miniportret al unui ofițer deosebit, deși cu

certitudine nu este singurul. Este vorba de locotenent-comandorul Adrian Gobjilă care, după șapte ani petrecuți la bord va părăsi fregata în luna iunie (sunt și alți ofițeri în această situație) pentru a ocupa un post de ofițer-instructor în biroul Planificare Exerciții de la Școala NATO Maritime Interdiction Operation Training Center de la Souda Bay din Creta, Grecia (între timp Regele Ferdinand a plecat la Operația Unified Protector iar interlocutorul nostru a debarkat de pe fregată pentru a se ambarca pe Mărășești pentru Blackseafor). Ceea ce ne-a determinat să-i consemnăm gândurile a fost luciditatea, spiritul critic acolo unde este nevoie, responsabilitatea, optimismul și încrederea în viitor. „A fost o experiență interesantă. Nu am

Locotenent-comandorul Adrian Gobjilă

Foto: Mihal Egorov

regretat nici măcar o secundă faptul că am venit la fregată, mai ales la «Regele Ferdinand». În opinia mea această navă a realizat foarte multe lucruri în premieră în Forțele Navale Române. Bineînțeles există foarte multă mândrie din partea primului echipaj, în mare parte îndreptățită, foarte multe lucruri noi ceea ce a păstrat, în primul rând echipajul, și apoi interesul echipajului, pentru că este extrem de important. L-am rugat ca la plecare să puncteze dacă regretă ceva: „La capitolul regrete cred că pot trece faptul că nu am avut oportunitatea să mă pregătesc în Marea Britanie (nu se referă la echipajul inițial,n.n.). Am avut o serie de împliniri la bordul fregatei, îmi voi aduce aminte totdeauna cu plăcere de stagiul petrecut aici, de echipajul fregatei «Regele Ferdinand», prima fregată Tip 22 din Forțele Navale Române”.

Foto: Eugen Mihal, TPA

Evaluarea și certificarea fregatei Mărășești înainte de participarea la BLACKSEAFOR

În perioada 15-18 martie navele militare au ieșit pe mare pentru executarea misiunilor de foc. Două echipe ale Grupului Mass-Media al Forțelor Navale s-au ambarcat pe fregatele *Regele Ferdinand* și *Mărășești* pentru a mediatiza activitățile desfășurate pe mare. Pentru fregata *Mărășești* a fost a doua ieșire pe mare din acest an, după un an 2010 foarte încărcat în misiuni naționale și internaționale, la fel cum se anunță și anul 2011. Ieșirea pe mare pentru fregata *Mărășești* a avut două obiective importante. Este vorba despre executarea tragerilor de artilerie cu întreg armamentul de la bord și evaluarea și certificarea capabilităților navei de către o echipă de la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale (CISE) în vederea participării, la începutul lunii aprilie, la etapa a doua a celei de-a X-a activări BLACKSEAFOR, în calitate de navă comandant a Grupării.

Text: Olivia BUCIOACĂ

Primul pas spre certificare

Fregata *Mărășești* a fost evaluată și anul trecut de către specialiștii de la CISE pentru aceeași misiune BLACKSEAFOR, pe atunci pentru prima etapă a celei de-a X-a activări. Conform prevederilor naționale și cerințelor de evaluare a forțelor participante la misiuni internaționale, MAREVAL, nava trebuie evaluată pentru a fi certificată să participe la această misiune. În principiu, procesul de evaluare a unei nave și certificarea pentru misiuni naționale și internaționale va fi reluat după trei ani. Însă, un certificat „Gata de acțiune” emis de CISE are o valabilitate de trei ani, în condițiile în care structura de personal, structura echipajului sau tipurile de tehnică și senzori de la bord nu suferă modificări majore. În momentul în care vorbim de o stabilitate a unui echipaj, se poate spune că nu mai este nevoie de nici

o evaluare timp de trei ani. Dar, dinamica de personal și permutările care au loc la nivelul echipajelor, ne demonstrează că nu este așa și atunci sunt planificate, uneori într-un ritm destul de alert, evaluări sau radiografii ale nivelului de capabilitate

Echipa de boarding a fregatei *Mărășești* îndreptându-se cu RHIB-ul spre fregata *Regele Ferdinand* pentru a efectua controlul navei suspecte.

Foto: Bogdan Dinu

al navei și echipajului. Cu alte cuvinte, pentru a se observa dacă nava și echipajul își păstrează nivelul de instruire necesar pentru îndeplinirea misiunilor.

Astfel, în contextul, evaluării și certificării capabilităților navei pentru a participa la BLACKSEAFOR, fregata *Mărășești* a ridicat ancora pe 15 martie, în jurul orei 9, pregătită pentru misiune.

Plecarea de la cheu a reprezentat și primul examen, de data aceasta pentru comandantul fregatei *Mărășești*, căpitan-comandorul Cornel Cojocaru. A fost vorba despre examenul de comandant de navă, proba practică, iar aprecierile reprezentanților Comandamentului Flotei de Fregate, concluzionate de comandorul Sorin Learschi, comandantul acestei structuri, aflat la bord, au fost foarte bune. După exercițiile specifice de evaluare a Grupei Force Protection, prima zi pe mare a început cu un exercițiu complex de interdicție maritimă, boarding. Operațiunea de interdicție maritimă cuprinde

Echipa de boarding în acțiune. Aspect din timpul exercițiului de boarding desfășurat la bordul fregatei *Regele Ferdinand*.

măsură de impunere în scopul interceptării de elemente ostile, respectiv nave care sunt angajate în trafic de persoane, de droguri, trafic de materiale periculoase, neautorizate. În cazul de față, boarding-ul s-a axat pe traficul de materiale neautorizate. Fregata *Mărășești* a primit informații cu privire la transportul de armament și droguri al fregatei *Regele Ferdinand*, care a jucat rolul de navă suspectă. Astfel, după procedura de interogare, grupa de boarding a pornit spre nava suspectă pentru un control cât mai amănunțit. Comandantul grupei de boarding a efectuat inspecția documentelor, iar echipa de control a trecut la verificarea compartimentelor în care, conform informațiilor primite, s-ar fi aflat depozitate materiale neautorizate. Militarii și-au luat toate măsurile de siguranță, au știut cum să acționeze în situații diferite, au relaționat bine cu echipajul navei suspecte, au respectat toate procedurile pentru un control cât mai eficient, astfel încât mărfurile interzise au fost descoperite.

Pentru cei 13 militari din echipa de boarding, exercițiul a reprezentat un bun prilej de a-și crește nivelul de pregătire. Scopul acestei misiuni a fost de a acționa în vederea obținerii probelor necesare pentru ca nava suspectă să poată fi redirecționată sau chiar sechestrată în cazul în care ar fi devenit necooperantă. La finalul exercițiului, imediat după urcarea militarilor la bord, am obținut „la cald” primele păreri cu privire la desfășurarea boarding-ului. Căpitanul Daniel Costin Sindrilaru, comandant grupă boarding, „Exercițiul a decurs foarte bine. Mă bucur că nu am avut evenimente neplăcute și ne-am întors cu toții în siguranță. Totul a decurs cum ne-am plănuit. Sunt foarte mulțumit de realizările echipei, de nivelul atins și abia așteptăm următoarele provocări.” Maistrul militar clasa I Gabriel Dumitru, instructor evaluator în domeniul operațiilor de interdicție maritimă și proceduri de boarding: „Echipajul de la bordul navei «Regele Ferdinand» s-a comportat exemplar și ne-a asigurat tot sprijinul ca exercițiul să se desfășoare

în condiții foarte bune. Activitatea s-a desfășurat în condiții corespunzătoare. Nu au fost incidente pe timpul deplasării și staționării la nava suspectă. S-au respectat toate principiile de bază ale procedurii începând de la ambarcarea inițială și poziționarea de siguranță, până la controlul echipajului navei suspecte și inspecția documentelor. Consider că activitatea s-a desfășurat în condiții foarte bune și și-a atins scopul.”

În cadrul evaluării fregatei *Mărășești* s-au executat în comun cu fregata *Regele Ferdinand* și proceduri ce țin de pregătirea marinărească, reprovizionarea pe mare cu transfer de materiale ușoare tip poștă, remorcajul fregatei *Regele Ferdinand*, care a jucat rolul de navă avariata, „om la apă” cu recuperarea lui „Oscar” de către ambarcațiunea bordului și rolul de abandon al navei în urma unui incendiu de mari proporții. Cum s-au desfășurat însă toate aceste exerciții am aflat de la căpitan-comandorul Mircea Burci, instructor evaluator pe proceduri de seamanship: „Oamenii au acționat conform documentelor în vigoare, au dat dovadă de curaj și au adus toate materialele la timp, numai că se observă și la exercițiul de remorcaj și de transfer de materiale că le lipsește antrenamentul. Am făcut un exercițiu, două, dar asta nu înseamnă că avem experiența necesară să le executăm ca și cum am avea foarte multe ieșiri pe mare și ni s-ar părea totul ușor.” Aici însă ar mai fi un aspect pe care trebuie să-l precizăm și care vine să argumenteze sau să justifice cumva lipsa de antrenament de care amintea și căpitan-comandorul Mircea Burci. Faptul că, anual există o fluctuație de personal de aproximativ 30%. Sunt oameni nou veniți în echipaj și atunci, chiar dacă, anul trecut fregata *Mărășești* a fost evaluată de specialiștii CISE, personalul se schimbă și de fiecare dată apar noi membri. „Oamenii sunt interesați, acționează bine, dar lipsește exercițiul pe mare, aceste tipuri de exerciții trebuie repetate de multe ori pentru a face față cu succes evaluării NATO de anul acesta”, a mai precizat căpitan-comandorul

Căpitan-comandorul Cornel Cojocaru, comandantul fregatei *Mărășești*, într-o discuție cu comandorul Tiberiu Istrate, șeful echipei de evaluare a Centrului de Instruire, Simulare și Evaluare.

Mircea Burci. Cei de la CISE cred însă, că participarea la BLACKSEAFOR va oferi echipajului prilejul să-și întărească coeziunea în acțiune și să-și uniformizeze anumite proceduri specifice misiunii internaționale. A urmat un exercițiu amplu de vitalitate, stingerea unui incendiu și astuparea găurilor de apă, în care au fost implicate două grupe de vitalitate și grupa de vitalitate suplimentară. Exercițiul a avut la bază un scenariu complex care a cuprins patru incidente majore desfășurate simultan, două găuri de apă și două incendii, care s-au finalizat cu rolul de abandon al navei. În scenariu este prevăzut ca după un exercițiu major de vitalitate, echipajul să nu facă față și nava să fie abandonată. Același exercițiu, cu același scenariu, dar cu o altă finalitate a fost reluat și în zilele următoare pentru ca rezultatele să fie din ce în ce mai bune. Trebuie să menționăm că la o evaluare scenariile care stau la baza fiecărui exercițiu sunt propuse de echipajul navei evaluate, în cazul nostru de echipajul fregatei *Mărășești*. Și pentru că exercițiul a fost evaluat am fost interesați din nou să aflăm de la specialiștii CISE cum s-au descurcat echipele de vitalitate. Maistrul militar pr. Ion Meantu, instructor evaluator în domeniul luptei de vitalitate: „Din punct de vedere al folosirii mijloacelor de stingere a incendiilor și de astupare a găurilor de apă a fost bine, dar dacă privim situația în ansamblu, având în vedere dotările și mijloacele de la bordul navei și numărul membrilor din echipaj, consider că nu au făcut față la patru incidente majore care la un moment dat s-au suprapus. Era mai bine dacă rămâneau la două, maxim trei astfel de incidente și cred că s-ar fi desfășurat mai bine.” La bordul fregatei *Mărășești* activitățile s-au desfășurat aproape continuu și pe timpul nopții cu exerciții de vitalitate, exerciții împotriva întinelor aeriene, supravegherea căilor de comunicații și observarea cu mijloace vizuale și radiotehnice.

A doua zi a început în forță cu un exercițiu de luptă antisubmarin, căutare, descoperire și atac al submarinului, cu țință simulată în sistemul de comandă

și control al navei. Alături de fregata *Mărășești*, cea care a condus exercițiul, au participat și două dintre navele Divizionului 50 Corvete. Exercițiul s-a dorit a fi o evaluare preliminară a nivelului la care se află echipa de comandă și control, precum și a capacității de conducere a luptei antisubmarin și de coordonare cu celelalte nave. Activitățile în comun nu s-au oprit aici. Exercițiul de lansare a rachetelor navă-navă, precum și tragerea pregătitoare cu rachete asupra unei ținte navale au fost desfășurate în comun cu două nave din cadrul Divizionului Rachete Navale. Au urmat misiunile de foc executate cu armamentul de la bord, iar zgomotul provocat de instalațiile artileristice s-a auzit până spre seară.

După apusul soarelui, echipajul s-a odihnit puțin înainte ca tura de noapte să-și preia sarcinile. La scurt timp un alt exercițiu, evaluat de specialiștii de la

accidental a intrat în contact cu agentul chimic, o dată pătruns la interiorul navei poate deveni o sursă secundară de radiații și, astfel, se instituie o politică de control al personalului la interiorul navei. Ultimul filtru este asigurat de medicul sau sanitarul navei și cercetașul CBRN care verifică dacă personalul a fost contaminat la interior. Locotenent-comandorul Dorin Cocaină, ofițer III birou operații CISE, responsabil cu instruirea și evaluarea misiunilor în mediul CBRN: „Spre satisfacția mea exercițiul s-a desfășurat cu rezultate acceptabile, având în vedere că ultimul exercițiu evaluat a fost anul trecut înainte ca nava să participe la CERTEX și încă o dată s-a dovedit că atunci când există seriozitate și când lucrurile sunt tratate așa cum trebuie, rezultatele pot fi mult peste așteptările celui care evaluează. Mă declar mulțumit de acțiunea militarilor”. Ce ne-a surprins a fost anul de fabricație

Fregata *Mărășești* certificată pentru BLACKSEAFOR

Programul celor patru zile de ieșire pe mare, la care am fost și noi martori, a fost deosebit de intens și toate exercițiile desfășurate au avut un grad de interes deosebit din partea CISE, pentru că prin această evaluare s-a urmărit și realizarea unei radiografii a nivelului de pregătire al navei pentru misiunea din această vară, afirmarea NATO la CERTEX din Bulgaria. Astfel, că exercițiile au fost atent monitorizate și evaluate, însă nu toate aceste seriale vor face subiectul raportului de evaluare pentru participarea la BLACKSEAFOR, care din punctul de vedere al CISE au un grad de complexitate mai scăzut spre deosebire de CERTEX 2011 unde este vorba de afirmare pentru participarea la misiuni sub comanda NATO.

Din discuțiile purtate am aflat unde ar fi deficiențele pe care le-a sesizat echipa

este doar acela de a evalua exercițiile, ci și de a face sugestii sau recomandări pentru îmbunătățirea acestora. Primul briefing a avut loc la sfârșitul primei zile, pentru a se vedea ce lecții au fost învățate și unde anume s-a greșit. Comandorul Tiberiu Istrate: „Scopul nostru este de a-i ajuta pe colegii de la fregata «Mărășești» să

Foto: Olivia Buciacă
Măistrul militar deșia I. Laurențiu Holban, specialist 2 grup luptă la suprafață, și măistrul militar pr. Teodor Croișă, specialist 1 grup luptă la suprafață, în timpul exercițiului de luptă antisubmarin.

Exercițiu de transfer de materiale ușoare între fregatele *Mărășești* și *Regele Ferdinand*.

Remorculajul fregatei *Regele Ferdinand*, care a jucat rolul de navă avariată, de către fregata *Mărășești*.

Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare este anunțat, iar echipa responsabilă cu protecția navei împotriva atacului chimic, nuclear și baterologic, CBRN, este pregătită să acționeze în cadrul unui exercițiu de decontaminare. Operațiunile în mediul CBRN presupun executarea mai multor acțiuni din partea echipajului. Astfel, după determinarea zonei periculoase din punct de vedere al agenților chimici folosiți, s-a trecut la măsuri ridicate de protecție atât individuală cât și colectivă. Protecția individuală se referă la echipamentele (completul de protecție și masca contra gazelor) cu care se acționează în caz de contaminare, în timp ce protecția colectivă presupune asigurarea stării de etanșeitate, astfel încât nimic din exterior să nu pătrundă la interior decât prin sistemul de filtrare ventilație cu care sunt dotate navele de construcție românească. Dacă la exteriorul navei decontaminarea se realizează prin instalația de perdea de apă, la interior pericolul contaminării trebuie foarte bine gestionat. Orice membru din echipaj care a participat la activități în afara zonelor sigure, a sistemului de protecție al navei, și care

al echipamentelor, 1976, și întrebarea imediată a fost dacă aceste echipamente asigură protecția necesară echipajului. „Prin antrenamentele anuale în zonă contaminată s-au testat completele de protecție și nu am cunoștință ca cineva să fi avut probleme. Completele de protecție sunt fabricate dintr-un material al cărui termen de valabilitate este destul de ridicat, deci nu se pune problema să fie expirate”, ne-a asigurat locotenent-comandorul Dorin Cocaină. Și cum nu era de ajuns, exercițiile de apărare antiaeriană și de comunicații s-au desfășurat din nou până târziu în noapte.

Cea de-a treia zi a început pe puntea heliport cu o ședință specifică de tragere cu armamentul de infanterie. A treia zi ar fi trebuit să fie și ultima pe mare, dar din cauza ceții, portul Constanța a fost închis, iar fregata *Mărășești* a acostat abia vineri, 18 martie, în jurul orei 20. Pe tot parcursul ultimilor două zile, au fost reluate exercițiile la care echipa CISE a semnalat mici deficiențe. Problemele au fost corectate, iar rezultatul final a fost pe măsura așteptărilor ambelor părți, atât a evaluatorilor cât și a echipajului.

CISE cu ochiul critic al unui evaluator. Comandorul Tiberiu Istrate, comandantul Centrului de Instruire, Simulare și Evaluare: „Încă mai sunt elemente de corectat. Poate la acțiunea conjugată în domeniul luptei pentru vitalitatea și menținerea vitalității navei. Domeniul CBRN-ului este un punct nodal și în evaluarea NATO și ne interesează ca echipa responsabilă cu protecția navei împotriva atacului chimic, nuclear, baterologic să fie în măsură să asigure protecția personalului, a navei și a misiunii pe care o au de executat. Nu suntem încă mulțumiți de nivelul și rapiditatea comunicațiilor tactice desfășurate pentru anumite proceduri de luptă. La exercițiul de luptă antisubmarin, comunicațiile din punctul nostru de vedere nu au avut cursivitate cum ne-am fi dorit, dar sunt elemente care pot fi corectate prin antrenamente. Echipa este în curs de încheiere, au avut loc și mutări în cadrul echipajului, ceea ce ne dă nouă credință că vom ajunge pe finalul lunii mai-iunie înainte de certificare să atingem maximum de capabilitate.”

Fiecare zi s-a finalizat cu un briefing în care am observat că rolul echipei CISE nu

îndeplinească în primul rând cerințele tactice pentru participarea la BLACKSEAFOR, dar și de a le asigura elemente de corelație pentru anumite proceduri de luptă care vor fi evaluate la afirmarea NATO. Noi căutăm să dezvoltăm, să facem toate procedurile și să arătăm colegilor unde trebuie corectate, astfel încât, la evaluarea condusă de NATO din Bulgaria să nu avem surpriza că nu sunt cunoscute procedurile sau nu sunt făcute la cel mai bun nivel. Important este să reușim ca această navă să mențină capabilitățile câștigate la evaluarea și certificarea națională de anul trecut și confirmarea acestor capabilități prin procesul de evaluare condus de NATO, în terminologie MAREVAL, afirmarea NATO.”

La sfârșitul evaluării, calificativul pe care îl vor primi nava și echipajul, va fi de fapt, o concluzie pe care echipa CISE o va prezenta șefului Statului Major al Forțelor Navale printr-un raport de evaluare prin care se certifică capabilitatea de a executa sau nu misiunea. Cum s-a desfășurat evaluarea și cu ce rezultate, am aflat de la comandorul Tiberiu Istrate: „Rezultatele sunt pozitive și am să vă fac în premieră cunoscut rezultatul evaluării finale a navei: nava este certificată

pentru a participa la misiunea internațională BLACKSEAFOR.” Pentru CERTEX însă mai este de lucru. Până în luna iulie, nava și echipajul vor urma un program intensiv de pregătire împreună cu specialiștii CISE pentru a atinge nivelul maxim de capabilitate. Această activitate face parte dintr-un program mai amplu de pregătire între Flotila de Fregate și CISE între care există chiar un parteneriat cu patru actori importanți, după cum spunea comandorul Tiberiu Istrate. Pentru cele trei fregate urmează un program comun de pregătire cu un scop precis, fregata *Mărășești* va participa la afirmarea NATO, fregata *Regele Ferdinand* începând cu 1 iunie va intra în serviciul de luptă al NATO, NRF (NATO Response Force), iar fregata *Regina Maria* va participa în toamnă la Operația ACTIVE ENDEAVOUR. De asemenea, Nava de Suport Logistic Constanța a trecut deja printr-un proces de evaluare cu specialiștii

NATO să fie certificați de NATO. O condiție pe care CISE o îndeplinește, nouă dintre ofițeri și măștri fiind certificați NATO.

Ce a reprezentat însă ieșirea pe mare pentru echipaj și care sunt concluziile celor evaluați, am aflat de la căpitan-comandorul Cornel Cojocar, comandantul fregatei *Mărășești*: „Echipajul s-a comportat foarte bine atât pe timpul evaluării cât și pe timpul misiunilor de foc. A fost o etapă foarte importantă din viața echipajului și a mea în calitate de comandant al navei să știu că echipajul s-a comportat foarte bine și să mă încred în acest echipaj. Din punctul meu de vedere această evaluare a fost foarte importantă să vedem nivelul de instruire, să știm pe ce ne bazăm, pe oameni, tehnica și navă, să știm calitățile fiecărui individ și al echipajului în ansamblu. Sunt mulțumit și toate misiunile s-au desfășurat cu calificativul de la foarte bine în sus.

Intervenția grupei de vitalitate pentru stingerea incendiului.

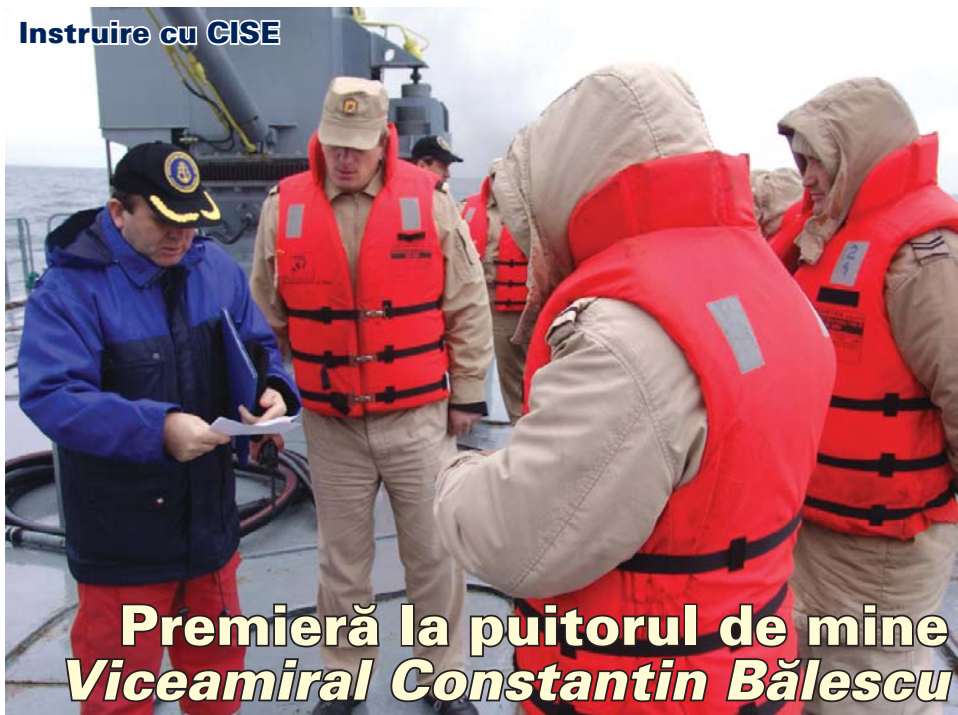
Echipa responsabilă cu protecția navei împotriva atacului chimic, nuclear și baterologic, CBRN, pregătită să acționeze în cadrul exercițiului de decontaminare.

Aspect din timpul tragerilor de artilerie cu întreg armamentul de la bord.

Tehnica a funcționat în parametri și nu au fost probleme.”

Și greu abia începe. Va fi un an plin de provocări pentru că la începutul lunii aprilie fregata *Mărășești* a participat la cea de-a X-a activare BLACKSEAFOR, în calitate de navă comandant, iar în luna iulie va participa la CERTEX în Bulgaria, unde va avea loc afirmarea NATO. Căpitan-comandorul Cornel Cojocar: „Suntem pregătiți. Echipa CISE a observat acest lucru. Consider că echipajul a făcut un salt foarte mare din punct de vedere al instrucției și vom atinge vârful de formă cu siguranță în luna iulie când vom fi certificați la exercițiul CERTEX 2011”. ■

Premieră la puitorul de mine Viceamiral Constantin Bălescu

Text și foto:
Cpt. ing. **Cosmin OCHEȘEL**

Luna martie a reprezentat pentru echipajul puitorului de mine *Vam. Constantin Bălescu* o perioadă de pregătire intensă în cadrul parcurgerii modului de instruire operațională de bază. Pregătirea a fost atent coordonată de instructorii Centrului de Instruire Simulare și Evaluare. Dacă începutul activității a fost oarecum mai dificil, având în vedere faptul că nava și echipajul au fost pentru prima dată evaluați la o astfel de instruire, ultima etapă a fost hotărâtoare în aprecierea rezultatelor. Un rol important l-a avut pregătirea la cheu, perioadă în care echipajul s-a familiarizat cu procedurile specifice. Nu lipsit de interes pentru echipa de evaluatori a fost

Intervenția echipei de vitalitate pentru astuparea unei găuri de apă.

modul de pregătire a navei atât din punct de vedere al tehnicii cât și al cunoașterii echipamentului de la bord.

Prima etapa a pregătirii, în care echipajul s-a obișnuit cu cerințele instructorilor, a fost marcată de un efort deosebit din partea militarilor. Pentru o mai bună și corectă evaluare, nava a participat joi, 14 aprilie, la o ieșire pe mare pentru a desfășura exerciții specifice împreună cu două nave din cadrul Divizionului 146 Nave Minare Deminare. Chiar dacă ne aflăm la mijlocul primăverii din punct de vedere calendaristic, vremea a semănat mai mult cu una de toamnă târzie. Ploaia măruntă și deasă dar și vântul puternic parcă s-au aliat împotriva îndeplinirii cu succes a misiunii finale. Manevra de plecare de la cheu nu a fost una ușoară în asemenea condiții, dar priceperea comandantului navei, căpitan-comandorul Bogdan Vochițu și a subordonaților săi a fost pusă pentru prima dată la încercare. Surprinzător a fost să vedem că echipajul puitorului de mine este unul tânăr, dar ambițios și motivat de dorința afirmării fiind pregătit să pună în practică cunoștințele acumulate pe parcursul pregătirii teoretice. Nici nu a ieșit nava din port și „corvoada” exercițiilor a și început. Primul exercițiu impus de echipa de evaluatori a constat în atacul unei ambarcațiuni

teroriste asupra navei. Replica a venit ferm din partea militarilor care au trecut la respingerea acestuia printr-o serie de comenzi ferme urmate de executarea lor conform situației.

Vremea rece și ploaia care uda ținuta de instrucție a militarilor, au făcut înzecit mai grea misiunea militarilor. Totuși aceștia nu au lăsat să se vadă efortul suplimentar pe care erau nevoiți să îl facă pentru a-și îndeplini sarcinile primite. Un alt moment important a constat în lupta pentru menținerea vitalității navei. O gaură de apă la magazia de mine a declanșat alarma. S-a intervenit în timp oportun și cu materialele necesare unei asemenea situații, motiv de mulțumire pentru echipa de evaluatori de la bord aflați sub atenta coordonare a căpitan-comandorului Mircea

Limitarea și stingerea unui incendiu la bucătăria navei.

Transferul de materiale ușoare între două nave.

Burci, șef birou instruire în cadrul CISE. Nici incendiul simulat în bucătăria navei nu a luat pe nepregătite echipa de intervenție care a reacționat conform cu procedurile învățate. Pe parcursul ieșirii pe mare s-au mai desfășurat și exerciții comune cu dragoarele maritime *Lt. Dimitrie Nicolescu* și *Slt. Alexandru Axente*. Cele două dragoare se aflau pe mare de două zile pentru a-și executa misiunile de foc precum și cele specifice navei. Printre exercițiile care au implicat și dragoarele maritime putem menționa navigația în formație a navelor pe o pasă dragată, remocaj, transfer de materiale, căutare și salvare.

O altă misiune simulată de puitorul de mine a fost și acțiunea de minare, aceasta fiind principala misiune a acestei nave. Faptul că a fost doar o simulare

Exercițiu de remorcare a unei nave avariate.

și nu a cuprins un proces mai amplu care să cuprindă ambarcarea unei mine, pregătirea ei înainte de lansare și lansarea propriu-zisă, nu cred că poate avea alte cauze decât cele materiale. Având în vedere că principala misiune a navei este minarea, ne-am fi așteptat la o atenție mai mare în această direcție dar trecând peste aceste mici „cârcoteli” apreciem că parcurgerea acestui modul de pregătire a fost benefică. La încheierea activităților am putut afla câteva impresii de la comandantul navei, căpitan-comandorul Bogdan Vochițu, care a ținut să precizeze: „Această ieșire pe mare încheie modulul instrucției operaționale de bază, a fost evaluarea finală, pe mare a navei, ocazie cu care am învățat lucruri noi, iar pe cele pe care le cunoșteam deja le-am aprofundat. O pot aprecia ca pe o activitate benefică pentru navă și pentru echipaj iar această ieșire pe mare mi-a demonstrat că am acumulat ceva important în pregătirea noastră. Totodată țin să mulțumesc echipajului pentru efortul depus atât pentru îndeplinirea misiunilor primite cât și pentru modul în care a fost pregătită tehnica, aceasta funcționând bine.”

O opinie obiectivă dacă echipajul și nava s-au comportat conform așteptărilor ne-a fost relatată de șeful echipei de evaluatori la Centrul de Instruire și Simulare, căpitan

comandorul Mircea Burci, șef birou instruire: „Activitățile au fost numeroase, echipajul a depus un efort susținut în desfășurarea acestora. Unele lucruri au fost executate foarte bine, activitățile s-au desfășurat în siguranță, în cele mai multe situații am fost mulțumiți. Totuși mai sunt unele elemente pe care trebuie să le punem la punct, dar acestea sunt foarte puține”.

Următoarea etapă de pregătire a navei și a echipajului o reprezintă parcurgerea modului de instrucție operațională avansată, iar la sfârșitul acestui modul nava va fi „gata de acțiune” pentru o perioadă de doi ani. Sperăm că și la sfârșitul acestei instruiți să putem desprinde aceleași concluzii optimiste iar militarii să fie pregătiți la un nivel superior pentru a fi gata să răspundă cu promptitudine la cerințele impuse.

Verificarea de către căpitan-comandorul Mircea Burci (șeful echipei de evaluatori) a modului de executare a manevrelor.

Foto: Olivia Bucioacă

Corveta Viceamiral Eugeniu Roșca a parcurs Modul instrucției operaționale

Text: OLIVIA BUCIOACĂ

La începutul lunii martie, două dintre navele Divizionului 50 Corvete, corvetele Viceamiral Eugeniu Roșca (263) și Contraamiral Eustațiu Sebastian (264) au efectuat primul exercițiu de antrenament pe mare din acest an. După mai multe amânări determinate de vremea nefavorabilă de la sfârșitul lunii februarie și începutul lunii martie, pe data de 11 martie, navele s-au desprins de la cheu și au pornit înspre larg.

Scopul a fost evaluarea corvetei Viceamiral Eugeniu Roșca de către specialiștii de la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale (CISE), evaluare care a încheiat modulul instrucției operaționale de bază. Vă reamintim că între 31 ianuarie și 25 februarie, la corveta Viceamiral Eugeniu Roșca s-a desfășurat modulul instrucției operaționale de bază din cadrul etapei instrucției operaționale de înprospătare, pe care nava l-a parcurs sub coordonarea specialiștilor de la CISE. A fost pentru prima dată când modulul instrucției operaționale de bază s-a desfășurat la corveta Viceamiral Eugeniu Roșca, celelalte nave din divizion parcurgând acest modul în anii trecuți.

La ieșirea pe mare, alături de o echipă formată din șapte membri ai Centrului de Instruire, Simulare și Evaluare, au participat și membri ai echipajelor de la celelalte nave și instructorii de bord din divizion. Chiar dacă la corveta Viceamiral Eugeniu Roșca modulul instrucției operaționale de bază s-a desfășurat în premieră, echipajul navei a fost completat cu 17 militari de la celelalte nave din divizion, militari cu experiență care au parcurs acest modul și au ținut greul misiunii.

În dimineața zilei de 11 martie, vremea părea să țină cu noi. Soarele își făcuse apariția după mai multe zile ploioase, iar marea era liniștită. După ce am trecut însă de farurile care străjuiesc intrarea în portul Mangalia, fenomenul de hulă și-a făcut simțită prezența. Nu ne-am făcut mari probleme, pentru că din experiență ne așteptam ca programul ieșirii pe mare să fie unul foarte intens, fără prea multe momente de respiro, iar acest

lucru ne-ar fi ținut concentrați la ce se desfășura în jur, fără să mai simțim valurile cu pante line și creste rotunjite. Astfel că, imediat după ieșirea din port, evaluarea a început cu navigația pe un șenal dragat și a continuat în ritm alert pe tot parcursul zilei, cu exerciții de luptă antisubmarin, de vitalitate (lupta cu apa și focul), remorcaj, reprovizionare pe mare și transfer de materiale ușoare, căutare și salvare, „Om la apă”, precum și exerciții de respingere a atacului aviației și a navelor ușoare de suprafață inamice.

Fiecare exercițiu a avut un scenariu bine stabilit: briefing de început cu prezentarea momentelor ce urmau să se desfășoare, astfel că echipajul știa dinainte ce are de făcut și nu au fost elemente surpriză. Programul a fost încărcat, timpul a fost scurt, iar exercițiile s-au succedat cu rapiditate și unele chiar s-au suprapus, antrenând echipajul în cvasitotalitatea lui.

Alerta de submarin a dat startul unui exercițiu specific navei, evaluat de CISE, lupta antisubmarin. Avertizările de amenințare

Aspect din timpul exercițiului evaluat de luptă antisubmarin. În fundal căpitan-comandorul Mandachi Ciprian, comandantul corvetei Viceamiral Eugeniu Roșca și căpitan-comandorul Mircea Burci, evaluator CISE.

Foto: Olivia Bucioacă

au început să curgă. Tensiunea din comandă creștea o dată cu nivelele de amenințare până când contactul cu submarinul a fost stabilit și din momentul descoperirii țintei în raion până la impact nu au mai fost decât 3 minute. Grupa de vitalitate a investigat avariile și o gaură de apă a fost descoperită într-un compartiment din prova. Echipa de vitalitate nu a mai putut acționa, fiind depășită de pagubele cauzate de gaura de apă și exercițiul s-a finalizat cu abandonul navei. Acesta a fost scenariul, dar militarii au tratat totul ca și cum ar fi fost real.

A urmat exercițiul de remorcaj în care corveta Contraamiral Eustațiu Sebastian a jucat rolul de navă avariată și a fost remorcată de corveta Viceamiral Eugeniu Roșca. La scurt timp cele două nave s-au plasat în paralel, și-au sincronizat vitezele, a fost aruncată bandula, s-au făcut conexiunile, iar schimbul de corespondență și transferul de materiale ușoare au fost posibile. Reaprovizionarea pe mare implică o procedură delicată și periculoasă, dar nu au fost probleme și totul s-a desfășurat în condiții de maximă siguranță. Multe dintre secvențele de pe mare, în special remorcajul și reaprovizionarea pe mare, dar și lupta în cele trei medii, au fost desfășurate în comun cu corveta Contraamiral Eustațiu Sebastian. Exercițiile de respingere a atacului aviației și a navelor ușoare de suprafață inamice au fost ultimele desfășurate în cadrul evaluării.

După ce misiunea a fost îndeplinită, echipa CISE a prezentat atât părțile bune cât și pe cele mai puțin bune, tocmai pentru ca echipajul să nu repete greșelile și să știe unde mai este de lucru. Cu ce rezultate au fost executate misiunile pe mare, am aflat la sfârșitul misiunii de la căpitan-comandorul Mircea Burci, șef birou instruire în cadrul secției de instruire prin simulare: „Ieșirea pe mare a decurs foarte bine. Echipajul a fost receptiv. Am avut un modul de instrucție de o lună și într-adevăr se cunoaște un plus de pregătire față de 3 februarie când am urcat la bordul acestei nave. Au fost mici deficiențe la activitățile care au presupus o măiestrie în manevra navei, a fost prima ieșire pe mare pe anul acesta, dar la următoarele ieșiri sunt sigur că activitățile se vor desfășura fără probleme.” În urma evaluării, nava și echipajul au primit un calificativ din partea echipei CISE. Cu toate că era prea devreme pentru a afla oficial care este rezultatul, căpitan-comandorul Mircea Burci ne-a oferit câteva detalii: „Calificativul va fi unul bun, nu sunt sigur dacă va fi satisfăcător, care este calificativul cel mai înalt, dar marginal sigur va fi. La sfârșitul lunii martie vom avea încă o evaluare pentru modulul instrucției operaționale avansate și sperăm ca în cele 20 de zile de pregătire care au mai rămas, echipajul navei să demonstreze că poate atinge nivelul maxim de pregătire și calificativul satisfăcător”.

Cum s-a văzut evaluarea de partea cealaltă, a echipajului, am aflat de la căpitan-comandorul Ciprian Mandachi, comandantul corvetei Viceamiral Eugeniu Roșca: „Echipajul putea să facă mai mult. Din punctul meu de vedere mai este de lucru. De

Exercițiul de remorcaj. Corveta Contraamiral Eustațiu Sebastian a jucat rolul de navă avariată și a fost remorcată de corveta Viceamiral Eugeniu Roșca.

Foto: Olivia Bucioacă

Finalul exercițiului de căutare și salvare pe mare. Recuperarea lui Oscar și acordarea primului ajutor.

altfel, noi suntem și în etapa modulului instrucției operaționale avansate care se va încheia la sfârșitul lunii cu o altă evaluare și probabil că atunci vom avea alte rezultate, mult mai bune evident. Serialele de marinărie, reaprovizionare pe mare și remorcaj, sunt cele mai delicate în special în condiții de vreme mai rea, și cred că ar trebui exersate mai mult, având în vedere și faptul că ele pot fi exersate real doar pe mare.”

La bordul navei au fost prezenți și patru aspiranți din cei care au absolvit la începutul lunii martie cursul de bază pentru ofițerii de marină la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” din Mangalia. Pentru aspirantul Răzvan Vinț, comandant grup de luptă la suprafață și antiaeriană, a fost prima ieșire pe mare la bordul unei corvete: „A fost foarte interesant din mai multe puncte de vedere. În primul rând pentru că am avut ocazia să vedem cum se comportă toate echipamentele, armamentul și oamenii pe care o să-i avem în subordine din momentul în care o să ne preluăm atribuțiile. În al doilea rând, a fost inedit pentru că am asistat la desfășurarea unor exerciții foarte complexe”. Și pentru Emanuel Lazăr, comandant grup de luptă antisubmarin, a fost prima ieșire pe mare cu corveta Viceamiral Eugeniu Roșca, „nava adoptivă” cum o numește, pentru că aici și-a efectuat stagiul de practică din timpul Cursului de bază pentru ofițeri de la Școala de Aplicație: „Am considerat că echipajul are un nivel foarte ridicat de profesionalism și mi-am dorit să îmi încep cariera de ofițer la această navă. Mi-a plăcut și aștept cu nerăbdare următoarea ieșire pe mare. Sunt mulțumit și mă bucur de alegerea pe care am făcut-o. Este un început foarte bun”.

Menționăm că etapa instrucției operaționale de înprospătare cuprinde și modulul instrucției operaționale avansate. Astfel că, după evaluarea pe mare, nava a trecut în modulul următor, cel al instrucției operaționale avansate care a fost executat sub coordonarea instructorii de bord din divizion. „Este un concept care s-a dezvoltat în acest an și îl vom dezvolta pentru că se pare că aceasta este soluția viabilă în a continua procesul acesta accelerat de evaluare-certificare-verificare-reverificare. În procesul de certificare și evaluare am lărgit participarea cu instructorii de bord ai divizionului care mărește echipa noastră în două direcții: prima direcție este de a uniformiza procedurile și de a-i face pe aceștia să realizeze care este metoda și cum ar trebui să acționeze și în al doilea rând de a lărgi și baza de selecție a CISE în augmentarea echipelor noastre de evaluare pe multitudinea de sarcini pe care le avem, astfel încât, să putem direcționa poate mai multe procese deodată în funcție de cerințele eșalonului superior sau de nevoile care apar.”

Certificarea națională însă pentru declararea unei nave „Gata de acțiune” stă în sarcina Centrului de Instruire, Simulare și Evaluare, conform atribuțiilor și precizărilor care sunt emise de Statul Major al Forțelor Navale.

Infanteriștii marini sunt „întotdeauna gata” Un an nou la Babadag

Text: Cpt. Claudiu VIȘAN

„Întotdeauna gata”, acesta este moto-ul infanteriștilor marini, și, pentru a-și respecta blazonul, la Babadag nu este timp pentru repaus. Instrucția militarilor continuă pe toate planurile, fie că vorbim de antrenamente în teren, tabere de instrucție, exerciții de comandamente, trageri sau aplicații.

Anul acesta a început în forță, parcă pentru a anunța „furtunile de vară” ce vor veni: Black Sea Rotational Force 11, Bicz 11, poate Summer Storm Phiblex 11 și multe alte exerciții.

Anul de instrucție a început pe 10 ianuarie și astfel am avut timp să uităm de sărbători și să demarăm un proiect mai vechi al nostru: instrucția modulară bazată pe instructori specializați în anumite categorii de instrucție, foarte mult studiu individual și evaluări permanente ale nivelului de pregătire. Au fost două luni grele pentru infanteriștii marini, cu antrenamente intense în care s-au pus accentul pe topografie militară și exerciții de supraviețuire, exerciții fizice, instrucție EOD și CBRN, instrucție de transmisiuni pentru a implementa lucrul cu stațiile HARRIS, Instrucție Sanitară și alte categorii și teme de instrucție. Concluzia primelor două luni de instrucție - avem militari bine pregătiți.

DMX și SIMEX Danube Protector

Printre rânduri am avut timp și de un scurt DMX, și astfel am demarat și pregătirile pentru primul nostru hop mai puternic - SIMEX - Danube Protector 2011. Îndrumați de comanda unității, am tras tare pentru a implementa noul manual de semne convenționale și cel de planificare al operațiilor. A fost un antrenament plăcut, ce a adus un plus procesului de luare a deciziei la nivelul batalionului și cel mai important este că la activitate au fost implicați și comandanții de companie, ceea ce a făcut ca exercițiul să fie destul de complex și cu beneficii atât la nivelul comandamentului cât și la subunități.

Am plecat apoi la Constanța și pentru o săptămână un nucleu destul de puternic de infanteriști marini a poșit la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale (CISE), Danube Protector este o mai veche cunoștință a noastră, un exercițiu devenit deja o tradiție în calendarul instrucției anuale în cadrul Forțelor Navale. Dacă primele zile au fost rezervate exercițiilor de luare a deciziei, finalul antrenamentului a adus „lupta” - simularea cu forțe inamice cu foarte multe discuții aprinse. Important este că toți am învățat, și am corectat greșelile din anii trecuți. Am apreciat efortul deosebit al celor de la CISE care reușesc an de

Instrucție specifică pe schiuri.

an să perfecționeze scenariile, hărțile și să ne ofere o experiență plăcută. De asemenea, un punct important a fost colaborarea cu celelalte unități din cadrul forțelor navale - perfecționarea unor proceduri și creșterea capacității de lucru în comun în cadrul unui task grup.

Tabără de instrucție la munte

Pentru cei care încă se mai îndoiesc de capacitatea infanteriștilor marini de a desfășura acțiuni în diferite medii, tabăra de instrucție de la munte a fost un bun prilej pentru a ne etala calitățile și aptitudinile în mediul montan. Februarie a însemnat examenul muntelui pentru plutonul cercetare, îndrumat de locotenentul Geanin Stoian și plutonierul Cătălin Ghiuzelea. Și nu a fost ușor, mai ales că au avut parteneri valoroși - compania de cercetare din cadrul Brigăzii Vânători de Munte de la Brașov.

Ne-am instruit două săptămâni în zona Dihamului - acasă la vânătorii de munte, așa cum spun aceștia - și am avut parte de o vreme minunată pentru acest tip de instrucție: zăpadă, părți perfecte, ger, viscol. Am reușit să ne perfecționăm tehnicile de schi (aici trebuie să le mulțumim colegilor noștri brașoveni, mult mai buni la acest capitol), am bătut cărările din zonă, ne-am luptat cu vremea nefavorabilă pe timpul exercițiilor de supraviețuire și chiar dacă nu am prins nimic în capcanele pregătite, am reușit să construim câteva adăposturi frumoase. Am desfășurat și câteva exerciții tactice în comun cu vânătorii de munte și am rămas plăcut impresionați de calitățile acestora de a acționa în teren

munt și cu speranța că în tabăra viitoare vom fi la fel de buni ca și ei. Am avut parte și de câteva nopți grele pe traseele din zonă în cadrul temelor de topografie militară, combinate cu deplasarea pe schiuri.

După nelișitul foc de tabără de la sfârșitul exercițiului, putem spune că am stabilit legături puternice cu colegii noștri cercetași și sperăm că poate ne mai întâlnim nu doar la munte ci și în deltă sau în teatrele de operații.

Vizită printre liceeni

Pentru că cineva trebuie să ducă mai departe tradițiile infanteriștilor marini, ne-am făcut timp și pentru câteva vizite la liceenii tulcenii. Liceele Grigore Moisil și Metalurgic din municipiul Tulcea au găzduit proiectul „Tu ce vrei să fii când o să fii mare”, la care am fost invitați să participăm pentru a promova cariera militară și a prezenta activitatea batalionului nostru. Tinerii tulcenii au fost impresionați de ținuta impecabilă, echipamentele prezentate, imaginile și filmele de prezentare, dar și de cariera militară și poate că pe viitor câțiva dintre ei ne vor fi colegi. A fost o activitate utilă, fructuoasă la care spunem că ne-am descurcat cu brio.

Vizita „MEU 22”

Miercuri 23 martie, unitatea a fost vizitată de infanteriștii americani. MEU 22, una din brigăzile de elită ale US Marine Corp și-a trimis reprezentanții pentru a continua colaborarea dintre infanteriștii marini români și americani și pentru a analiza cum putem pune în aplicare o idee mai veche a noastră, aceea a realizării unui exercițiu de desant amfibiu complex în țara noastră. După discuții de principii și o vizită a capacităților noastre și câteva demonstrații ale tehnicilor și procedurilor pe care le aplicăm, s-au pus bazele a ceea ce sperăm că va fi cel mai mare exercițiu de desant amfibiu din România - Sumer Storm Phiblex 11.

Cu pași rapizi spre BSRF 11

Și pentru că tot am amintit de colegii noștri de peste ocean, se apropie cu pași repezi Black Sea Rotational Force 11 (BSRF 11) (exercițiu care va începe pe data de 27 aprilie, n.n.). A doua ediție a exercițiului se va desfășura în cea mai mare parte tot la Babadag, anul acesta cu o implicare mai solidă a noastră - peste 160 de infanteriști marini, care vor fi iangrenați în diferite faze ale exercițiului. Exercițiul va cupinde antrenamente în comun cu militari americani, macedoneni, ucrainieni și azeri dar și COIN, PKO, exerciții de trageri, simpoioane, activități CIMIC.

Luna aprilie am dedicat-o în întregime pregătirilor pentru exercițiul BSRF 11. Patru plutoane de infanterie marină, fiecare din ele aparținând unei companii din cadrul batalionului și-au „ascuțit săbiile”; și-au pariat ținutele, și-au lustruit armele, și-au destins musculatura și s-au pregătit intens pentru a demonstra că facem parte din corpul infanteriștilor marini, că împărtășim aceleași valori și că nu suntem cu nimic mai prejos decât colegii noștri americani, englezi sau olandezi.

Chiar dacă foarte capricioasă, primăvara a venit și la Babadag și cum timpul a început să mai tină și cu noi, pregătirea pentru BSRF se desfășoară într-un ritm intens: pregătire fizică, exerciții tactice, marșuri, trageri de instrucție.

MAPEX

Pentru că și comandamentul se instruieste, luna aprilie a adus un nou exercițiu de comandament, MAPEX (Exercițiu pe hartă). Sub lupa aspră a compartimentului operații, toate compartimentele și comenzile companiilor au fost evaluate timp de trei zile pe baza unui scenariu specific infanteriștilor marini - un exercițiu de respingere a desantului amfibiu și o contradebarcare. Hărțile și calculul au fost aliații noștri, creioanele s-au tocit, am stat cuminiți în bancă și am creat un posibil viitor exercițiu în teren cu trupe.

Promovarea carierei în Forțele Navale.

Ce mai e nou în instruirea prin simulare a Forțelor Navale DANUBE PROTECTOR 11

Text și foto: Olivia BUCIOACĂ

În fiecare an, aproape în aceeași perioadă, sfârșitul lunii februarie, începutul lunii martie, unitățile din Forțele Navale deschid sezonul exercițiilor SIMEX, exerciții de instruire prin simulare care se desfășoară la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale. În condițiile constrângerilor bugetare de anul acesta, concretizate în reducerea numărului de zile de instrucție pe mare, instruirea prin simulare câștigă teren și devine tot mai importantă, fiind o modalitate ieftină și eficientă de instruire.

La sfârșitul lunii februarie, mai exact pe data de 28, a avut loc, la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale deschiderea exercițiului de instruire prin simulare DANUBE PROTECTOR 11. Exercițiile de instruire tactică de comandament asistată de calculator din acest an continuă provocarea lansată încă de anul trecut și anume instruirea structurilor de forțe din cadrul Forțelor Navale pe tipuri de misiuni.

La exercițiu au participat forțe din cadrul Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie, Divizionului 88 Vedete Fluviale, Batalionului Infanterie Marină de la Babadag, Secțiilor Logistice din cadrul Bazei Navale și, din acest an, ca o noutate, Grupul Naval al Forței pentru Operații Speciale (GNFOS), din cadrul Centrului de Scafandri. GNFOS a fost inclus ca celula de răspuns și a participat cu un ofițer de legătură în structura de comandă a exercițiului. Tot ca o premieră în acest an, în structurile de conducere a exercițiului a participat un ofițer din Brigada 9 Mecanizată „Mărășești”, pe probleme de Relații civili-militari.

Ca elemente de noutate, față de anul trecut, a fost implementat sistemul integrat de comunicații ca parte componentă a sistemului de simulare JCATS, care ajută foarte mult la conducerea forțelor cât mai aproape de realitatea din teren. De asemenea, au fost implementate manualul de planificare a operațiilor și manualul de semne convenționale editat în 2010 de Statul Major General. Un alt element de noutate l-a reprezentat verificarea conceptului de comandă și control, atât din Armata României cât și din Forțele Navale, cu organizarea forțelor pe misiuni, un concept NATO, prevăzut și în manualele și în dispozițiunile elaborate de Forțele Navale.

Scenariul a cuprins în linii mari zona lagunară a Dobrogei, Delta Dunării și căile fluviale, iar misiunile au vizat asigurarea protecției sistemului de comunicații

maritime și fluviile, asigurarea convoaielor de transporturi energetice și apărarea litoralului cu elemente de diversitate în funcție de zona în care s-au desfășurat. În plus, în acest an, s-au testat elemente de evacuare în caz de dezastru, care au reprezentat o altă parte din scenariu. Comandorul Tiberiu Istrate, comandantul Centrului de Instruire, Simulare și Evaluare: „Scenariul a fost unic pentru toate secvențele tactice operative de simulare din acest an. Este o lecție identificată și învățată din alți ani în care am desfășurat acest tip de pregătire și ceea ce am considerat că este bun am aplicat.” Pe lângă misiunile de evacuare în caz de dezastru, asigurarea căilor de comunicații fluviile și protecția transporturilor strategice de hidrocarburi, comandamentul care a condus operația desfășurată în zona lagunară-deltă s-a confruntat și cu elemente de cercetare-diversiune care au fost combătute de GNFOs în cooperare cu Batalionul Infanterie Marină. „Pe acest tip de misiune am găsit

util care asigură pregătirea atât a statului major al structurilor cât și a operatorilor, a comandanților de navă și în perspectiva misiunilor de luptă care urmează la Peceneaga, este un câștig enorm”.

Așa cum spuneam, la exercițiul au participat și forțe din cadrul Batalionului Infanterie Marină de la Babadag care au jucat rolul componente terestre a task grupului fluvial, având ca misiuni ducerea operațiilor ofensive-defensive și sprijin în situații de urgență. Locotenent-colonelul Pavel Daniel Frumosu, comandantul Batalionului Infanterie Marină și șef de stat major al Task Grupului Fluvial în cadrul exercițiului: „Oamenii s-au descurcat extraordinar. Ne-am atins obiectivele împreună cu Serviciul fluvial și cu cei care au planificat și au condus acest exercițiu. Exercițiile de instruire prin simulare își găsesc utilitatea, deoarece tot ceea ce se învață în teorie, din manuale, este pus în practică și simulat în cadrul acestui exercițiu.”

Conducerea operațiilor de către echipa de comandă.

Foto: Olivia Bucosă

de cuviință să încercăm procedurile de cooperare între GNFOs și Batalionul Infanterie Marină sprijinite de Secțiile Logistice de la Dunăre pe partea de evacuare cât și pe partea de protecție a populației”, a completat comandorul Tiberiu Istrate.

După ce am aflat noutățile exercițiului și obiectivele pe care și le-a propus Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare, am fost interesați să aflăm concluziile exercițiului și în ce măsură obiectivele propuse au fost atinse. Comandorul Tudorel Gândac, comandantul Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie: „Față de anul trecut, în acest an a fost îmbunătățit sistemul (JCATS, n.n), s-a introdus și un sistem de comunicații, astfel încât, putem realiza conducerea forțelor direct de la nivel Task Grup până la nivel de Task Elements. Noi ne-am pregătit pentru acest lucru și se pare că funcționează foarte bine. Față de alți ani se pare că operatorii s-au instruit într-un timp mai scurt, inclusiv cei care au venit pentru prima dată, și de aceea pot să spun că funcționăm în condiții foarte bune și cu operatorii și cu elementul de comandă. Din punctul meu de vedere este un exercițiu foarte

Concluziile Centrului de Instruire, Simulare și Evaluare după prima zi de ducere a acțiunilor de luptă, le-am aflat de la comandorul Florin Iliescu, șef de stat major al Centrului de Instruire, Simulare și Evaluare și director al evaluării: „În prima etapă de planificare a documentelor de conducere a acestui exercițiu, după prima zi de ducere a acțiunilor de luptă, am ajuns la concluzia că personalul participant și-a însușit într-o bună măsură noile reglementări ale manualului de planificare a operațiilor, care în momentul de față se află în proiect, și noul manual de semne convenționale. Noul sistem integrat de comunicații funcționează foarte bine și este foarte util, iar activitățile s-au desfășurat conform planificării”.

Exercițiul de instruire prin simulare DANUBE PROTECTOR 11 s-a încheiat pe 8 martie, odată cu ședința de analiză post-acțiune, dar activitățile au continuat la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare cu a doua secvență tactic-operativă de instruire prin simulare, exercițiul de luptă de suprafață, premergător exercițiului real VECTORUL.

Pregătirea continuă la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare

Text și foto: Cpt. Cosmin OCHEȘEL

La Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale, luna aprilie a reprezentat o perioadă plină de activități specifice. Pe lângă activitățile de evaluare de la nave, instructorii acestei unități au fost implicați în conducerea celei de-a doua secvențe tactic-operativă de pregătire și instruire în tactica de comandament asistată de calculator, SIMEX cu Task Grupul „Lupta la suprafață”. Astfel, miercuri 6 aprilie, am fost prezenți când această activitate era în plină desfășurare. Forțele participante la exercițiu au fost constituite din comandamentul Divizionului 150 Rachete Navale, Divizionului 146 Nave Minare Deminare, reprezentanți de la Flotila de Fregate și comandanți de nave. Scopul acestui gen de exercițiu este de a

organiza activitățile pe tipuri de misiune prin pregătirea comandamentelor formate din forțe neomogene să acționeze într-o concepție unitară în vederea asigurării căilor de comunicații și protecția convoaielor de transport strategice.

Din punctul de vedere al instructorilor, aceștia și-au propus prin exercițiu să crească nivelul de interoperabilitate atât în interiorul comandamentelor Task Grupului, cât și relaționarea în actul de comandă și control al forțelor din subordine. Așa cum aprecia comandantul Centrului de Instruire Simulare și Evaluare, comandorul Tiberiu Istrate, desfășurarea exercițiului se încadrează în limitele cerințelor impuse declarându-se totodată mulțumit de felul în care au înțeles participanții să își însușească cunoștințele. Una dintre etapele importante de pregătire a ofițerilor

de stat major o reprezintă modul de operare atât cu conceptele planificării dar și cu conceptele pentru tipul de operație pe care îl au de executat. În cadrul acestei etape de pregătire participanții beneficiază de un modul de instruire prezentat de specialiști în tipuri de operații sau proceduri tactice care se execută pe mare. După armonizarea acestor proceduri poate începe practic procesul de planificare operațională pe durata a trei zile. Analiza post acțiune a exercițiului este o ultimă etapă a activității și reprezintă de asemenea un moment bun de prezentare a indicatorilor de performanță și eficiență.

În concluzie, putem remarca modul profesionist în care sunt pregătite aceste exerciții dar și implicarea participanților dornici să se perfecționeze în aplicarea procedurilor specifice fiecărei misiuni.

Participanți analizând activitățile cu ajutorul calculatoarelor.

Prezentarea situației pe hartă din timpul exercițiului.

Primul antrenament pe fluviu din acest an Focuri la Peceneaga

Text și foto: Locotenent-comandor ing. **Mihai EGOROV**

Exercițiile de antrenament pe fluviu reprezintă de fiecare dată o provocare pentru personalul navelor fluviale. O provocare datorită faptului că actualele bugete permit executarea unor astfel de antrenamente mai rar decât în anii precedenți, o provocare din cauza schimbărilor survenite în componența echipajelor navelor fluviale dar un astfel de antrenament reprezintă o provocare deopotrivă pentru cei mai tineri cu mai puțină experiență sau pentru cei cu mai multă experiență din echipaje datorită condițiilor de navigație existente în acel moment pe Dunăre. Cât de dese sunt aceste schimbări și cât de importante sunt condițiile de navigație de pe Dunăre am văzut și noi în ultima decadă a lunii martie, pe brațul Măcin, în poligonul temporar de la Peceneaga. Dacă dis-de-dimineată, când am ajuns în raion, era un anumit nivel al Dunării, la terminarea activităților din acea zi, apa crescuse cu mai mult de 20 de centimetri, fapt care poate îngreuna navigația sau desfășurarea în siguranță a unor activități planificate. Iar dacă mai luăm în calcul și vântul care și-a făcut simțită prezența în rafale, avem tabloul complet al unei zile de antrenament pentru marinarii fluviali din Divizionul Nave Purtătoare de Artilerie de la Brăila.

După ce la începutul anului un monitor a parcurs modulul instrucției operaționale de bază alături de specialiștii Centrului de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale, iar la începutul lunii martie personalul unității a fost angrenat în exercițiul de simulare Danube Protector 11, antrenamentul de pe Dunăre a venit firesc, ca o completare a pregătirii executate. În poligonul de la Peceneaga s-au aflat monitorul *Ion C Brătianu* (46) și vedetele blindate *Smârdan* (178) și *Posada* (179). Dincolo de antrenamentele specifice navigației pe Dunăre, în diferite formații navale, navele au executat ședințe de tragere cu armamentul de la bord, calibre mici, omologate pentru acest poligon.

Am văzut ședințele de tragere executate de marinarii de la bordul monitorului *Ion C Brătianu* (46) și vedetei blindate *Posada* (179). Fie că a fost vorba de ședințele specifice de tragere cu

armamentul de infanterie, executate de SGV, fie că a fost vorba de ședințele de tragere cu nava în staționare sau în marș asupra unor ținte aflate la mal sau a unor mine în derivă, s-a simțit puțin perioada lungă care a trecut de la ultima tragere reală desfășurată anul trecut. Dar, antrenamentele la cheu, seriozitatea oamenilor atașați parcă mai mult de nave decât cei de la mare – măcar prin prisma faptului că orașe precum Brăila sau Galați nu oferă atâtea locuri de muncă la fel ca în alte părți și deci interesul pentru a fi cât mai bun pe postul tău este destul de mare – i-a ajutat să depășească ușor această pauză în executarea tragerilor reale și i-a făcut să treacă ușor, cu calm și profesionalism peste acele momente minore inerente oricărei ședințe de tragere – blocarea unui cartuș sau a unei instalații de tragere. Și, lucrurile s-au desfășurat în condiții bune în poligonul de la Peceneaga, fără a se înregistra incidente.

Ce activități specifice s-au desfășurat și cum au decurs aceste activități ne-a precizat comandorul Tudorel Gândac, comandantul Divizionului de Nave Purtătoare de Artilerie: „Anul acesta am început foarte bine activitățile de pregătire; am planificat activitățile înainte de executarea exercițiului de simulare *Danube Protector 2011*, unde am simulat ceea ce am planificat și acum punem în practică ceea ce am planificat și simulat până la perioada respectivă. În primul rând s-a executat pregătirea atât a navelor, a tehnicii de luptă, a instalațiilor artilleristice precum și a echipajelor navelor care au participat la această ieșire; pregătirea a început cu două luni în urmă. S-au executat exercițiile de tragere cu calibre de 7,62, 14,5 și instalațiile de 100 mm cu țevă introdusă. După pregătirea intensă desfășurată, am ajuns astăzi să executăm tragerile și consider că oamenii s-au pregătit foarte bine, instalațiile au funcționat în condiții optime, nu au fost incidente de tragere și s-au obținut calificative bune și foarte bune la toate tragerile.”

Tragerile navelor fluviale în Poligonul Peceneaga au reprezentat și primul exercițiu de trageri al divizioanelor de

nave fluviale din acest an, următorul exercițiu de acest tip, fiind planificat a se desfășura în luna aprilie.

La exercițiul de antrenament al navelor fluviale a asistat, de la bordul monitorului *Ion C Brătianu* (46), și contraamiralul de flotilă dr. Alexandru Mirșu, comandantul Flotei, cel care ne-a oferit și concluzia întregii activități: „Aceste misiuni sunt foarte importante pentru navele fluviale, pentru că aici este mediul unde aceste nave își desfășoară activitatea. Trebuie să avem în vedere faptul că anul acesta este prima serie de misiuni de foc pe care le execută divizioanele de nave din Serviciul Fluvial. Tragerile au decurs normal, în siguranță, sunt plăcut impresionat de nivelul de instrucție al echipajelor la acest moment cât și faptul că manevra navelor se execută în siguranță.”

Diminuarea resurselor alocate procesului de pregătire și instruire pe fluviu, a implicat necesitatea identificării unor alternative de corelare și optimizare a resurselor disponibile cu baza logistică a instrucției existentă în Forțele Navale în acest moment. Aceste alternative au fost adaptate fiecărei clase de

folosească la maximum experiența celor mai vechi de la nave indiferent că este vorba de ofițeri, maiștri militari sau gradații voluntari de la bordul navelor, de la fiecare „furând”, așa cum se spune, meseria. Convinși că locul lor este la bordul navelor, în cât mai multe misiuni executate pe fluviu, tinerii aspiranți din Divizionul Nave Purtătoare de Artilerie absorb, ca niște veritabili bureți, toate informațiile care li se oferă, pentru a fi pregătiți să reacționeze în toate situațiile în care ar putea fi puși. Ce-ar dori să schimbe până acum? Poate modul de repartizare pe prima funcție după absolvire, modul de desfășurare al stagiului de practică, la finalul cursului de bază din Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” și poate ar trebui să existe, în opinia lor, o corelare mai bună între programa cursului de bază și necesitățile primei lor funcții.

Comandorul Tudorel Gândac, comandantul Divizionului de Nave Purtătoare de Artilerie: „S-a simțit puțin lipsa de antrenament pe fluviu. Mă refer aici, la ofițerii promoție 2009; până acum s-au integrat bine în echipaje obținând calificative foarte bune la toate manevrele pe care le-au executat, la toate

Trageri specifice cu armamentul de infanterie.

nave, fiecăruia obiectiv stabilit, astfel încât și în acest an, să fie menținut un nivel de capabilitate optim la nivelul Forțelor Navale.

I-am regăsit la navele fluviale pe aspiranții absolvenți ai Academiei Navale Mircea cel Bătrân, promoțiile 2009 (anul în care, datorită alinierii învățământului militar la Convenția de la Bologna au absolvit la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, promoțiile 2005-2009 și 2006-2009). Ușor dezamăgiți de numărul redus de zile de antrenament pe fluviu - majoritatea aflându-se la a doua ieșire și la prima tragere navală – dornici să învețe în schimb cât mai multe și să folosească la maximum fiecare secvență desfășurată pe fluviu. Fie că se aflau la comunicații, la jurnalul de bord, lângă instalațiile de tragere sau la comenzile de la motoare, fiecare dintre ei încerca să observe tot ce se întâmplă și să învețe; peste câțiva ani, poate unii dintre ei se vor afla la comanda navelor pe care se instruiesc. Ce regretă cel mai mult? Puținătatea zilelor de instrucție pe fluviu, despre care aud din relatările celor mai vechi de la nave, că aveau o frecvență destul de ridicată.

Mă așteptam să-i descopăr un pic blazați, dar realitatea a fost cu totul alta. Conștienți că nu pot face mai mult pentru a intensifica pregătirea pe fluviu, tinerii aspiranți încearcă să

situațiile tactice create pe timpul ieșirii care au fost executate și calificate în condiții foarte bune.”

Contraamiralul de flotilă dr. Alexandru Mirșu, comandantul Flotei: „Faptul că numărul zilelor de ieșire pe fluviu s-a redus, ne-a motivat să facem mai multă instrucție la simulatoare, mai multă instrucție la cheu; bineînțeles că adevărata școală a acestor nave se execută pe fluviu dar faptul că aceste misiuni de foc s-au executat în siguranță și în condiții foarte bune, m-a bucurat și m-a determinat să fiu optimist pentru viitor.”

Începute încă de la primele ore ale dimineții, tragerile navelor s-au terminat după orele prânzului, o dată cu sosirea navelor din Divizionul 88 Vedete Fluviale și a șalupelor fluviale de remorcare și salvare aparținând Secției Logistice Tulcea și Grupului Nave Sprijin al Batalionului de Infanterie Marină. Seara, au avut loc misiuni comune ale navelor prezente în poligonul de la Peceneaga.

Pentru navele Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie, prima perioadă de trageri planificate se încheiește cu calificative bune, echipajele așteptând deja următorul antrenament de ieșire pe fluviu din luna aprilie. ■

Vedetele fluviale în acțiune

Text și foto: Cpt. **Cosmin OCHEȘEL**

Joi, 23 martie, militari din cadrul Divizionului 88 Vedete Fluviale, Batalionului de Infanterie Marină precum și ai Secției Logistice de la Tulcea au participat la tragerile de artilerie ale navelor militare fluviale în cadrul unor exerciții desfășurate pe Brațul Măcin al Dunării, în apropierea localității Peceneaga.

Pe parcursul activităților, militarii s-au antrenat prin exerciții înrulate de respingere a atacurilor de la

mal, controlul navigației pe fluviu, operațiuni de căutare și salvare pe fluviu și în zonele adiacente.

Deși militarii de la Dunăre sunt obișnuiți cu tragerile de artilerie de la bordul navelor, aceste exerciții trebuiesc pregătite foarte bine și cu multă seriozitate pentru a putea obține rezultate foarte bune. Chiar dacă vremea nu a fost prielnică, aceasta nu a creat probleme suplimentare, militarii executând tragerea în condiții foarte bune datorită experienței și coeziunii echipajelor, fiecare militar

cunoscându-și foarte bine rolul în cadrul misiunilor de foc. Tragerile au început chiar din zorii zilei, odată cu intrarea în dispozitiv a navelor, militarii de la bordul navelor executând foc asupra țintelor de la mal cu armamentul individual de infanterie. Activitățile de tragere au continuat cu executarea unor trageri specifice asupra țintelor ancorate sau situate la mal cu armamentul de calibrul 14.5mm de la bordul navelor. Tehnica a fost bine pregătită astfel că pe parcursul exercițiilor nu au fost incidente iar

Militari din cadrul Divizionului 88 Vedete Fluviale executând foc asupra țintelor de la mal.

Tragerile cu armamentul individual de la bordul navelor.

Staționarea navelor în aval de raionul pentru trageri.

rezultatele obținute au reușit să îl mulțumească pe comandorul Cornel Rogozan, comandantul Divizionului 88 Vedete Fluviale. „Tragerea de astăzi reprezintă finalizarea unei activități de aproximativ două luni de zile în care s-a depus un efort considerabil pentru obținerea unor rezultate cât mai bune. Apreciez că rezultatele obținute în poligonul Peceneaga sunt pozitive totul decurgând așa cum ne-am planificat. Sunt mulțumit de modul în care a funcționat tehnica și de aportul echipajelor mai ales că sunt echipaje foarte tinere cu comandanți numiți de curând în funcții”.

Dacă anul trecut numărul navelor participante a fost unul redus, anul acesta am putut remarca prezența în raionul de tragere a patru vedete fluviale și a două șalupe fluviale de remorcare și salvare.

Tragerile s-au desfășurat în condiții de siguranță datorită bunei organizări asigurate de Serviciul Fluvial dar și bunei pregătiri a echipajelor. Pe parcursul prezenței noastre la bordul Vedetei Fluviale 147, am putut remarca entuziasmul proaspătului comandant al navei, aspirantul Paul Burlacu care, deși numit recent în această funcție, a insuflat încredere echipajului prin comenzile ferme și precise de pe parcursul activităților. Emoțiile

participării la misiunile de foc din postura de comandant de navă au fost destul de mari, totuși militarul a reușit să și le stăpânească și să obțină calificative foarte bune: „Am executat trageri cu mitraliera 14.5 mm asupra țintei terestre de la mal. Apreciez că a fost o tragere reușită, am obținut calificativul «foarte bine», rezultat venit pe fondul unei pregătiri intense. Perioada de instruire a început cu pregătirea teoretică a servanților și a specialiștilor 3 artilerie, urmată fiind de pregătirea practică precum și a instalațiilor. Poate aprecierea mea pozitivă, asupra tragerii, vine și pe fondul unui subiectivism specific comandantului de navă dar la final mă pot considera mulțumit de modul cum a decurs activitatea și de echipajul foarte bine instruit”.

După ce Divizionul 88 Vedete Fluviale și-a încheiat misiunile de foc a venit rândul militarilor din cadrul Batalionului de Infanterie Marină precum și ai Secției Logistice de la Tulcea să execute tragerile specifice acestei ședințe. Același profesionalism și dorință de a îndeplini în condiții foarte bune ordinele primite au făcut ca tragerile din acest an, de la Dunăre să pară o misiune facilă chiar dacă responsabilitățile unor asemenea antrenamente sunt foarte mari. ■

Conducerea tragerilor în condiții de siguranță.

Eficiența loviturilor de mitralieră în doborârea țintelor.

Concentrarea trăgătorilor înainte de comanda foc.

Antrenament la Km 190

Text: Asp. ing. **Diana CUCOȘEL**

Ziua de 6 aprilie a debutat în forță pentru Divizionul 67 Nave purtătoare de artilerie din Brăila printr-o alertă de evaluare din partea Comandamentului Flotei. Scopul a fost acela de a verifica modul în care divizionul își desfășoară activitatea atât în ceea ce privește planificarea acțiunilor militare cât și în executarea acestora.

În primă fază forțele au fost organizate, după cum am aflat de la comandantul divizionului, comandorul Tudorel Gândac, în două elemente: unul compus din Monitorul *Mihail Kogălniceanu* și Vedetele Blindate *Opanez* și *Rovine* și un altul compus din celelalte nave din cadrul divizionului. Cele trei nave s-au pregătit de marș și au plecat în convoi pe Dunăre pentru a desfășura diferite exerciții, iar navele rămase în locul permanent de staționare au parcurs etapele necesare pentru ridicarea nivelului de operativitate.

Noi ne-am ambarcat pe Monitorul *Mihail Kogălniceanu* și am pornit spre kilometrul 190, care a fost locul unde urmau să se desfășoare exercițiile. Însă din clipa în care am plecat din locul de staționare nu a existat niciun moment în care să nu se execute cel puțin un exercițiu, am avut permanent senzația că se profită din plin de fiecare clipă în care este posibilă executarea de antrenamente în condiții reale, de marș. Toate acestea cu un entuziasm molipsitor și cu un profesionalism desăvârșit.

Primul lucru pe care l-am observat, care m-a impresionat într-un mod foarte plăcut a fost atitudinea echipajului navei la bordul căreia ne aflam, spiritul lor jovial, bucuria de a profesa, mândria pentru activitățile lor. E ceva în atitudinea lor care e prețios și care nu se întâlnește foarte des, în special în aceste vremuri în care poate fi ușor să devenim blazați.

Aspirant Sorin Coadă, aspirant Pavel Fetti și caporal Octavian Simpetru, în timpul marșului pe Dunăre.

Foto: Cristian Spătaru

Foto: Cristian Spătaru

Caporalul Tudorel Dobrila, membru al Grupului Force Protection, executând asigurarea plecării NPA *Mihail Kogălniceanu* din locul permanent de staționare.

În timp ce ne depărtăm de acvatoriul portului militar Brăila, grupa Force Protection a navei a început asigurarea manevrei de plecare prin poziționarea membrilor acesteia în puncte cheie pe navă și cercetarea zonei pentru respingerea unui eventual atac. În marș spre kilometrul 190 cele trei nave au exersat constituirea unor formații navale cum ar fi: formația de șir, relevment, front etc. În timpul acestor manevre Monitorul *Mihail Kogălniceanu* a îndeplinit rolul de navă comandant a grupării. În același timp la bordul fiecărei nave s-au executat exerciții de respingere a atacului naval, aerian și de la mal, ceea ce a dat ocazia servanților și trăgătorilor cu instalațiile artileristice să își testeze capacitatea de reacție și să se antreneze în condițiile unor diferite exerciții de tragere cu artileria. S-au desfășurat, de asemenea, exerciții de vitalitate, prilej cu care s-a verificat nivelul

de pregătire al echipajului în lupta cu apa și cu focul. Unul dintre obiectivele ieșirii pe Dunăre a fost acela al supravegherii raionului fluvial în care ne aflăm în marș și de monitorizare a traficului fluvial în zona de responsabilitate dar și de realizarea sprijinului unităților terestre care desfășoară acțiuni cu flancul sprijinit pe fluviu. În acest scop, după cum ne-a spus comandorul Tudorel Gândac, comandantul Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie „s-au desfășurat antrenamente de trageri indirecte din poziții organizate pe malul fluviului în care s-au verificat modul de pregătire al artileristilor în special cât și al echipajului în ansamblul său, prin activitățile desfășurate la bordul navelor”.

La kilometrul 190 navele au acostat succesiv cu prova pe mal, modalitate caracteristică de acostare a navelor fluviale

Foto: Cristian Spătaru

Vedetele blindate *Opanez* și *Rovine* în timpul exercițiilor desfășurate la kilometrul 190 pe Dunăre.

Foto: Cristian Spătaru

Comandorul Tudorel Gândac, observând desfășurarea exercițiilor la bordul NPA *Mihail Kogălniceanu*.

Foto: Cristian Spătaru

și au desfășurat exerciții de debarcare. Grupa Force Protection a asigurat zona de acostare, stabilind un perimetru sigur pentru debarcarea următoarelor trupe. Militari din Grupa Force Protection au fost prompt și au dat dovadă de profesionalism și un înalt nivel de pregătire.

O altă categorie de antrenamente au fost acțiunile de minare, atât de apărare cât și de manevră. Exercițiile de minare au fost executate de navele *Opanez* și *Rovine*, în raionul kilometrului 190 pe Dunăre, atât pe timp de zi cât și pe timp de noapte. Comandantul navei, căpitanul Ionel Apostol a precizat că aceste exerciții de minare s-au făcut cu imitatorii de mine de la bord, în condiții reale.

La bordul navelor s-au aflat șase dintre aspiranții absolvenți ai cursului de bază pentru ofițeri, care au primit repartii în cadrul acestor nave de aproximativ o lună. Pentru aceștia, misiunea a fost o adevărată provocare, neavând foarte mult timp pentru a se acomoda și pregăti, dar și o oportunitate de învățare. Aspirantul Fetti, ne-a spus că cele două zile de misiune au fost, din punctul lui de vedere, foarte instructive, am văzut cum se pun în aplicare lucruri despre care învățasem doar în teorie. Despre aspiranții veniți din promoție comandantul divizionului, comandorul Tudorel Gândac ne-a spus că au parcurs cu succes perioada de pregătire și au dat dovadă de un interes ridicat în activitățile desfășurate și de o capacitate ridicată de integrare în echipajele navelor.

Pregătirea echipajelor pentru această misiune s-a făcut în mod intens în ultimele trei zile dinaintea misiunii, dar și în mod constant de-a lungul anului de instrucție, respectându-se planul de instrucție al divizionului. Rezultatele exercițiilor au fost pe măsura așteptărilor, echipajele navelor au dat dovadă de un înalt nivel de pregătire și de o capacitate ridicată de reacție. Există desigur loc pentru îmbunătățiri, dar și o dorință impresionantă de autoperfecționare, dorință care am constatat că este o trăsătură definitorie a fiecărui membru al echipajelor.

„Personalitatea și e-mailul”

Subcomisar. psih. **Claudia DANILIUC**,
Academia de Poliție
„Alexandru Ioan Cuza”
Cpt. odor. psih. **Ciprian HANCIUC**,
Statul Major al Forțelor Navale

Este deja repetitiv să afirmăm că trăim într-o lume tehnologizată. Deja, oamenii comunică mai mult prin internet, prin intermediul rețelilor de socializare și prin intermediul Messenger-ului. Din lipsă de timp, comoditate sau poate timiditate, din ce în ce mai mulți oameni preferă interacțiunea pe net, în locul celei din viața reală.

În plus, internetul este și un mijloc de informare și de distracție extraordinar. Atâtea posibilități, la doar un...click distanță! Este uimitor cât timp economisești astăzi datorită lui.

Ca să nu mai spunem nimic despre oportunitățile de joburi care au apărut odată cu internetul: programator, analist, designer de site-uri și așa mai departe. Sunt oameni care-și fac un job din hobby!

Secolul vitezei ne determină să acționăm cât mai eficient și ce mijloc de comunicare poate fi mai adecvat decât internetul, respectiv *e-mail*-ul. Așa că răbdare și spor la...citit!

Decizia angajării de personal, al selecției acestuia, nu e simplă deloc. Deseori decidentul este pus în situația de a-l recruta și a-l alege pe cel mai bun, ceea ce nu e simplu deloc și presupune un consum semnificativ de timp și energie psihică. Treacă peste etapa de publicare a anunțurilor, ajungem la momentul primirii CV-urilor și a scrisorilor de intenție. Asupra lor dorim să ne oprim oarecum.

Primul impact este dat de **adresa e-mail** de la care se trimite CV-ul sau scrisoarea de intenție. Poate veți crede că

suntem prea analitici sau acordăm o prea mare atenție detaliilor legate de adresa de e-mail, dar veți observa că aceasta ne poate spune multe despre o anumită persoană, iar ca psihologi nu putem să nu analizăm orice ne poate oferi o informație despre candidați.

Spre exemplu, dacă pentru un post de manager - cu studii superioare, primim ca adresă de contact un e-mail de genul: ..._unica, machoman, skumpika, rasfatata etc., ne e greu să credem în seriozitatea și maturitatea persoanei respective.

Dacă am avea curiozitatea să „inventariem” adresele de e-mail iată ce-am putea găsi: cele mai frecvente tipuri de adrese întâlnite sunt cele care utilizează numele propriu (numele și/sau prenumele reale), precum și cele care, alături de nume sau prenume, au numere cu o anumită semnificație pentru persoana respectivă (anul nașterii sau numai ultimele două cifre ale acestuia, anul în care s-a creat adresa de e-mail, vârsta etc.). Alegerea unor astfel de adrese poate semnifica, psihologic vorbind, capacitatea persoanei de a se afirma pe sine, de a-și recunoaște și afirma propria identitate și, eventual, de a se poziționa într-o anumită categorie (de vârstă, cel mai frecvent).

Din tabel de mai jos rezultă că bărbații par să fie mai deschiși către o astfel de prezentare, directă, hotărâtă. Femeile peste 35 de ani au o tendință mai scăzută în a asocia o dată personală numelui. Mai degrabă, femeile au tendința să utilizeze ca numere însoțitoare anul creării adresei de e-mail și mai puțin anul nașterii sau

vârsta (!), față de bărbați. Semnificativ este și faptul că multe persoane preferă să folosească drept adrese descriptorii, porecle, diminutive, asocieri de litere și cifre (love4u, pisc0ti etc.) sau aleg să-și prezinte profesia sau pasiunile (..._pescarul, ..._teach, ..._driver etc.). Aceste tipuri de adrese se întâlnesc la persoane tinere și foarte tinere.

Tot în cadrul acestui tip de adrese se mai poate face o distincție, cea de gen: bărbații au tendința să folosească descriptorii de forță, putere (..._foarte_ aspru, ..._bestboy etc.), în timp ce femeile se prezintă prin atribute ale feminității (..._baby_doll, ..._unica, ..._chipdancer, ..._pitica, ..._piticablonida, rasfatata etc.).

Analiza ar putea fi aprofundată dacă ne raportăm la studiul/profesii sau, pe altă direcție, dacă luăm în calcul participarea la o selecție pentru un job. De exemplu, pentru un post de asistent manager au aplicat, într-o săptămână, aproximativ 85 de femei, cu vârste cuprinse între 19 și 39 de ani: 27 adrese se încadrează în tipul nume și/sau prenume; 10 adrese prezintă, alături de nume și/sau prenume, date semnificative pentru persoanele respective; 48 prezintă porecle sau diferite atribute considerate de către persoanele respective ca emblematice.

Deși nu este menționată în tabel, mai există un tip de adresă, adresa-bussines, de genul firmei sau organizației. Ele sunt adecvate mediului și relațiilor de afaceri, iar candidații par să înțeleagă că nu este tocmai indicat să se folosească de un bun al unei firme (rezervarea domeniului pentru identificare și definire în spațiul virtual este o investiție a firmei/instituției, nu a angajatului) pentru a solicita angajarea în cadrul alteia. Nu de alta, dar pare ca o lipsă de loialitate față de fostul sau actualul loc de muncă, iar potențialul angajator se poate întreba cum vor fi folosite resursele firmei/instituției sau cât are de gând să stea pe post noul angajat.

Informațiile privind studiile și locurile anterioare de muncă pot contura un tablou al preocupărilor, eventual, sau, mai bine zis al modului în care a fost folosit timpul până în momentul primirii CV-lui, însă, în mod sigur, nu vom ști adevăratul potențial și reala capacitate a candidatului de a face față cerințelor jobului oferit. Absolvirea unei școli, de exemplu, nu înseamnă neapărat și stăpânirea la un bun nivel, a cunoștințelor profesionale.

În concluzie, acordăm atâta atenție adresei de e-mail întrucât ea ne oferă o primă imagine despre percepția de sine a fiecărui candidat, despre maturitatea, seriozitatea, atitudinea lor față de ei înșiși și față de ceilalți.

În schimb, adresa de e-mail este un produs al unei persoane, o expresie a resorturilor intime ale personalității. Ca orice creație, și adresa de e-mail poartă amprenta personalității autorului. ■

Intelligence și ... marinarii

Contraamiral de flotilă (r) **Marian IOAN**

Am „mărturisit” într-un episod anterior de ce Forțele Navale ale Marii Britanii nu au structură separată, specializată în intelligence, spre deosebire de celelalte categorii de Forțe Armate din aceeași țară, și nu numai de acolo. Pentru simplul motiv că educația, dar și specificul activității de marină obligă ca, în procesul de selecție, să se țină cont de anumite caracteristici de care marinarii au nevoie, dar care sunt specifice și lucrătorilor din intelligence. În plus, chiar și programul de pregătire specific marinarii conține elemente specifice și celor din intelligence. Și, ceea ce este cel mai important, activitatea curentă îl solicită pe marinar într-o manieră foarte apropiată de cea în care sunt solicitați lucrătorii din intelligence. Pe scurt, se consideră, pe bună dreptate, că fiecare ofițer de marină britanic poate face și munca de intelligence.

Nu am avut niciodată în mână un program de pregătire a ofițerilor de marină britanici, deci nu pot aprofunda această chestiune. Am avut numai programe de pregătire a atașajilor militari, deci a unor oameni cu misiuni de intelligence, iar concluziile se regăsesc în afirmațiile mele din episoadele anterioare. Cu certitudine, însă, există niște deosebiri între programele „lor” și „ale noastre”. Fără să știu ce mai conțin programele de pregătire a ofițerilor de marină români, îndrăznesc a presupune că lipsesc noțiunile, fie ele și elementare, referitoare la domeniul intelligence. O lipsă ușor de înlăturat, dacă se dorește, și aducătoare de beneficii lesne verificabile în timp. Pentru că, una este să acționezi din instinct, prin „instinct” înțelegând aici „instinctul marinăresc”, acela dezvoltat prin pregătirea specifică, nu doar cel cu care ne dotează „Mama Natură”, și cu totul alta este să acționezi conștient, programatic, în virtutea unor

cunoștințe însușite, cu un anumit scop. Dacă presupunerea mea este corectă, așa merge cu îndrăzneala mai departe și așa zice că n-ar strica să se ofere tinerilor studenți marinari și niște noțiuni de intelligence. Nu de alta, dar, odată ajunși în Marină, ei nu numai că trebuie să se comporte ca și cei de la intelligence în raport cu proprii șefi, dar se vor vedea puși și în fața unor situații în care chiar trebuie să acționeze ca niște lucrători de intelligence, preluând sarcinile specifice acestora, acolo unde ei, marinarii, ajung, dar lipsesc specialiștii în intelligence, deși ar fi fost necesari. Pentru că, spre neînțelegerea mea, România, țară cu ieșire la mare, cu Marină Militară, nu are atașaji navali! Adică, acei oameni pregătiți și trimiși în misiune pentru a obține informațiile necesare PRIMORDIAL Marinei, ca să-și poată planifica acțiunile de orice fel din zona de responsabilitate, fie ele defensive, ofensive sau ... cooperative, ca să fiu și eu în pas cu vremurile. Își imaginează cineva că un ofițer de tancuri, sau aviator, sau de altă specialitate, care este atașat militar într-o țară cu ieșire la Marea Neagră, „plimbat” de autoritățile din țara respectivă prin porturile militare, va înțelege din ceea ce vede și din ceea ce i se spune, tot ceea ar fi înțeles un ofițer de marină care ar fi ajuns în aceleași porturi în calitate de atașat naval? Și își imaginează cineva că informațiile transmise de acel tanchist, sau aviator, de altminteri foarte bine pregătit, ar fi la fel de utile Marinei Române ca și cele care ar fi fost transmise de un ofițer de marină ajuns în aceleași împrejurări? Cred că este o chestiune asupra căreia cei de care depind destinele Forțelor Navale ar trebui să cugete. Măcar să se-ntrebe dacă ar avea, sau n-ar avea, nevoie de informații din zona de responsabilitate. Iar dacă la întrebarea asta ar găsi răspunsuri de genul: „Se găsește tot ce vrei pe Internet” mă ofer să le explic între patru ochi ce semnificație reală are răspunsul pe care l-au găsit. ■

Instrucție și reprezentare la nivel ridicat Marșul „NS Mircea” 2011

Text și foto: Căpitan-comandor Ion BURGHISAN
Comandamentul Flotei

Marșul cu NS Mircea este, pentru marinari, ceea ce pentru omul îndărătnic de obiceiurile dure ale orașului este întoarcerea la natură. Ozonul pur al vieții pe mare. Gândurile zboară, printre vele, pe urmele și umbrele corsarilor de altă dată, printre povești marinărești depănate între două rații de rom. Este totodată temelia durabilă a carierelor viitorilor comandanți, rădăcina care va păstra verticalitatea marinărilor de mâine, indiferent de puterea vântului sau a valurilor.

Gata de plecare

Luni, 4 aprilie, ora 12.00. Începe ceremonialul dedicat plecării navei în misiune. Realizăm cu toții prea puțin că de acum zilele săptămânii vor deveni noțiuni fără conținut, necesare doar consemnării în documentele oficiale sau statistice. Și totuși, „Luni, 4 aprilie 2011” rămâne ca moment de referință pentru carierele (aflate acum în formare) ale viitorilor ofițeri și maiștri militari de marină.

Plecă Mircea în zare

La ceremonialul de plecare, garda de onoare prezintă onorul șefului statului Major al Forțelor Navale, viceamiralul dr. Aurel Popa. Cele două fregate, *Regele Ferdinand* și *Regina Maria* încadrează Bricul și crează parcă un coridor cu tentă de oficială „sală a coloanelor” în care au loc ceremoniile de înaltă clasă. Răspunsul gărzii la salutul șefului SMFN, răspuns prompt, milităresc, simultan din zeci de voci, îi reintroduce în

atmosfera cazonă pe cei care dăduseră frâu liber imaginației și se aflau deja către Capul Bunei Speranțe sub comanda lui Pierre Vaillant. Hei, suntem pe tărâmul „ordinei și disciplinei”, suntem pe dana militară Constanța. Comandantul marșului, comandorul dr. Ion Custură, locțiitorul comandantului Flotei și comandantul navei, comandorul Gabriel Ioan Moise raportează: „Gata pentru misiune”. În spatele cuvintelor puține și simple se află însă luni de pregătire din partea echipajului, precum și săptămâni de eforturi cumulate ale cadetilor. Toate acestea confirmate prin verificările desfășurate pe mare timp de două zile, în săptămâna anterioară plecării, în apele noastre naționale.

Viața pe navă începe cu cunoașterea regulilor elementare de comportare la bord. Aici, instructorii nu fac rabat deloc la

La plecarea în marșul de instrucție, Șeful SMFN, viceamiralul dr. Aurel Popa, le adresează cuvinte de îmbărbătare cadetilor

Foto: Diana Ciocogel

Plecarea în misiune este binecuvântată în cadrul ceremonialului religios oficiat de IPS Teodosie, arhiepiscopul Tomisului.

Pregătiți de urcare în arboradă: „La front pe vergi” (vedere din gabiie)

formare de deprinderi ce au la bază cunoștințele deja acumulate în anii de studiu, a fost cuantificată în examene finale, susținute în fața instructorilor care le-au împărtășit din experiența lor. În plus, treptelor practice de evoluție în profesie declarate și urmărite de evaluatori, li s-a adăugat experiența dobândită prin traiul în comun în cazărmi care le-au fost și sală de clasă, și sală de mese și dormitor, dar și spațiu de meditație.

Traiu în comun

Avantajele, dar mai ales privațiunile traiului în comun în spații nu tocmai generoase.

Aceasta este viața care îi așteaptă în general la bordul navelor militare pentru care „confortul” pare un concept niciodată inventat. Programul de apă ne amintește celor care am avut oarece responsabilități gospodărești și înainte de 89 că trebuie să fim chibzuiți, că se poate trăi și așa, că o sticlă de apă pusă de-o parte poate face, la nevoie, mai mult decât echivalentul ei în vin. Această matrice a programului de apă rece creează și rigoare totodată. Diminuează, în ceea ce privește igiena personală, acel „lasă pe mai încolo” și elimină în totalitate pe „lasă mă că merge-așa”. Programul de apă este coroborat cu cel al servirii meselor și cu cel de curățenie.

Totul face parte din scopul principal al acestei nave: antrenarea, călirea fizică și mai ales depășirea limitelor de către cadetii aflați în stagiul de practică la bord.

De la cadet la viitor ofițer sau maestru militar

În prima fază, până la dobândirea abilităților practice de desfășurare a velor de către cadetii, marșul s-a executat exclusiv cu ajutorul motorului. „Torsul” constant al acestuia îl conștientizează abia când încetează. După câteva zile de marș liniar, cu orizontul păstrat neînțepat de niicio formă de relief, motorul se oprește. Rămânem în derivă. Deși sună inconfortabil, deriva, sau cedarea voluntară a navei în voia curenților și a vântului, este permanent controlată și luată în calcul „la bani mărunți” de către ofițerul de cart. Singurul incontabil rămâne balansul navei, rezumat marinărește în „tanga” și „rului”.

Pe timpul staționării în derivă cadetii fac măsurători pentru determinarea punctului navei cu observații astronomice și, în funcție de zona de staționare, pot face observații la coastă și bineînțeles se execută antrenamente de lucru în arboradă, pentru a atinge capacitatea de marș cu vele.

„Safety first”, sau „Siguranța înainte de toate”. Este principiu de bază pe mare. Regulile ce stau astăzi scrise au fost desprinse dintr-o îndelungată practică marinărească. La bordul navei-școală *Mircea*, strictețea cu care se aplică toate aceste reguli a generat în continuare, în Forțele Navale, un model de respectat. Formați aici și vaccinați cu modul de a solicita respectare regulilor, ofițerii și maiștrii militari de marină sunt mai fericiți de urmările nefaste ale rutinei și superficialității.

Marinarii de la velele superioare urcă spre crucă

calitate. Dacă nu știi bine nava, dacă nu devii una cu ea, la vreme de ananghie, pe mare poți fi pierdut...

Începutul începutului de carieră

La începutul marșului de instrucție, studenții și elevii erau deja acomodați cu viața la bord. Dormitul în hamac făcea din salteaua de acasă sau de la școală o „regină”, indiferent de calitatea pe care o avea. Pe de altă parte, acest antrenament le va rămâne ca amintire plăcută pe care o vor adăuga cu mândrie la capitolul de povești marinărești generic intitulat „Pe vremea mea...”

Fiecărui student și elev le-au fost enunțate la început obiectivele de practică, în funcție de specialitatea pe care o urmează în școală. Atingerea acestor obiective, orientate pe

În ciuda vântului potrivit de puternic, *NS Mircea* încheie parada navală.

Vizita delegației oficiale condusă de comandantul marșului, odon.dr. Ion Cusură, la guvernatorul Istanbulului.

Repere temporale

Văzut de sus, ca un tabel cu activități, marșul de instrucție din acest an s-a desfășurat în patru etape de antrenament pe mare și trei etape de pregătire în porturi.

Pe 4 aprilie plecarea din Constanța... pregătire pentru lucrul în arboradă, executarea tuturor activităților fără limită de timp, pentru a se crea reflexele, automatismele, pentru a se depăși limitele autoimpuse de instinctul de conservare.

Pe 6 aprilie, intrarea în Istanbul. Participare la activități dedicate aniversării BLACKSEAFOR, activități de reprezentare. Aici nu mai suntem doar noi înșine, suntem reprezentanții României, purtăm însemnele țării noastre și trebuie să le promovăm cu demnitate.

Pe 9 aprilie părăsim cel mai mare oraș care se întinde pe două continente. Transităm strâmtoarele Bosfor (partea a doua) și Dardanele. Traficul de aici ne îngrozește în primă fază, dar toate au un început. Înțelegem că se poate și așa, deși traficul pe aici pare lipsit de logică. Apoi, navigație printre insulele grecești, alături de nenumăratele nave de pasageri și tot pe atâtea nave de transport marfă. Simțim mândria că ne atinge atunci când mii de ochi de la bordul acestor nave stau ațintite minute în șir către nava noastră, la catargul căreia flutură drapelul național al României.

Urmează 12 aprilie, intrarea în portul Pireu. Contactul cu istoria milenară a poporului grec. Aici, în țara lui Ulise, prezența unui velier cu asemenea încărcătură istorică și, contrastant, cu un aspect marinăresc de invidiat nu trece neobservată. Autoritățile locale se bucură să ne aibă oaspeți. La rândul nostru, ne bucurăm să îi putem avea la bord pe cei mai de seamă reprezentanți ai diplomaților acreditați la Atena. O

Cadeții români, alături de omologii de la Academia Navală a Turciei, la bordul ambarcațiunilor cu vele.

Orice se petrece până la orizontul vizibil este de importanță deosebită pentru navigator.

acțiune concertată a echipajului navei-școală *Mircea* și a Ambasadei României din Elada.

Pe 15 aprilie lăsăm în urmă Pireul și Atena. Cap compas Durres, cel mai mare port din Albania. Se montează velele pe vergile de susținere, se fac în continuare antrenamente la lucrul în arboradă. Primele senzații de navigație cu vele. Deși vântul nu este tocmai favorabil, cadeții câștigă încredere. Controlul navei aflată sub puterea vântului nu este la îndemână oricui. Oricât de bine pregătit tehnic ai fi, dacă nu ai dragoste pentru această meserie, mai bine nu o faci.

19 aprilie. Durres la orizont. Ideile preconcepute despre poporul albanez cad rând pe rând. Oamenii sunt primitori și

bucuroși de oaspeți. Este prima ocazie în care nava poate fi vizitată de populația civilă. Interesul presei este de asemenea unul pe măsură. Nu în fiecare zi acostează aici un velier, cu atât mai mult cu cât legea interzice albanezilor să dețină ambarcațiuni sau nave, dar și turiștilor și pasionaților de navigație să acosteze în porturile albaneze. Repetăm impactul la nivel diplomatic, dar la un nivel ceva mai aibitșios. Am ajuns la punctul terminus al depărtării de țară. Suntem, tehnic la jumătatea marșului de instrucție.

Plecăm din portul Durres, cu destinația Constanța. ACASĂ. Urmează nouă zile de marș neîntrerupt, pigmentat doar cu opriri în derivă necesare antrenamentului cu bărcile cu rame

Pregătirea teoretică la bord se îmbină productiv cu observațiile practice și antrenamentele zilnice

Alături de cadeții români, cadeții albanezi prezenți la bord prezintă onorul în cadrul paradei navale.

Cadeții albanezi (cu ținută de protecție kaki) se integrează în echipajul românesc.

Vizita la nava muzeu G. Averof a Forțelor Navale Elene.

Condițiile de trai la bordul unei nave militare în timpul primului război mondial: hamacele dispuse pe două straturi (la nava muzeu G. Averof a Forțelor Navale Elene).

Observații atente și competente ziua și noaptea. Antrenament în măsurarea relevmentelor cu alidada.

sau cu alternarea marșului cu motor cu cel cu vele. Este totodată momentul bilanțului pentru cadeți. „Sesiunea intermediară” bazată pe evaluarea aptitudinilor practice dobândite. Transitz neîntrerupt al strâmtorilor Dardanele și Bosfor cu din nou imaginara călătorie prin istoria Imperiului Otoman suprapusă cu cea a Imperiului Bizantin, cu luptele, interesele, construcțiile, distrugerile și reconstrucția acestor locuri.

Albanezi la bord

Pe timpul staționării în portul Istanbul, (în această perioadă fiind inclusă și parada navală dedicată aniversării BLACKSEAFOR), doi studenți albanezi, aflați la studii la Academia Navală din Tuzla (Turcia), s-au integrat în colectivul de cadeți români, s-au pregătit alături de ei și au participat la aceleași activități înscrise în programul navei. A fost pentru ei un privilegiu, iar pentru Forțele Navale ale României și Albaniei un bun început care s-a putea concretiza în pregătirea, în viitor, a unor alți cadeți albanezi în Academia Navală din Constanța, pe toată durata studiilor. Pe timpul paradei navale, cadeții albanezi au salutat și ei, din arboradă, de la o înălțime acceptabilă după doar două zile de antrenament, tribuna oficială de pe fregata turcească *Salihreis*.

Pâinea noastră cea de toate zilele

Gustul plăcut al pâinii pregătite la bord va rămâne una dintre amintirile ce vor rezista peste timp. Aici, din nou tradițional (dacă mai este nevoie să subliniem acest lucru la bordul *NS Mircea*) pâinea nu este alterată de doza de plastic. Iese zilnic, aburindă, din cuptoarele de la bord. Personalul de la bucătărie știe că nu este ușor să prepari și hrana și pâinea în același spațiu deloc generos. O știu și beneficiarii mâncării care nu este cu nimic mai prejos de cea de acasă, pentru că este pregătită cu drag.

Trecând la partea simbolică a subtitlului, ajungem la serviciul religios. În principal pentru că perioada de marș a cuprins și sârbătoarea Paștelui și în general pentru că peste 160 de suflete au nevoie pe durate mari de depărtare de casă de păstorie și descărcare a greutăților de pe suflet, la bord s-a aflat preotul militar al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, Emanuel Bodea.

Pentru toți cei de la bord, fie ortodocși practicanți, fie doar credincioși sau încrezători într-o forță divină superioară, slujbele religioase desfășurate atât duminicile petrecute pe mare cât și serile din săptămâna paștilor au fost inedite. Poate prea puțini dintre cei care au participat la slujbe mai avuseseră vreodată posibilitatea de a fi prezenți la un serviciu religios în bătaia, uneori insistentă și puternică a valurilor și a vântului. Mai mult, de atât, credința în puterea divină a fost întărită și de condițiile meteo din noaptea de Paște. Vântul și-a făcut simțită prezența doar timid până la terminarea slujbei, iar apoi, ca și cum putea să își reia nestingherit

Foto: Cernescu Dan Gabriel

Vizita la Academia Navală a Greciei.

activitățile zilnice, a crescut în intensitate, la valori normale pentru perioada de primăvară în Marea Egee. De remarcat că, în premieră, la bordul a trei nave militare românești, în trei mări diferite, s-a oficiat de către preoți militari din Forțele Navale slujba de Înviere. Una la bordul fregatei *Mărășești*, navă comandant a Grupării BSF, în Marea Neagră (mai exact în portul Sevastopol din Ucraina), alta la bordul fregatei *Regele Ferdinand* în Marea Marmara, pe drumul către teatrul de operații și cea de-a treia la bordul navei-școală *Mircea* în Marea Egee, pe drumul de întoarcere acasă.

Cu tricolorul la catarg

Un rol deosebit de important pentru nava-școală „Mircea” este acela de reprezentare. Prezența la aniversarea unui deceniu de existență a celei mai importante inițiative regionale maritime, BLACKSEAFOR, este un simbol al importanței acordate de către țara noastră dezvoltării stabilității regionale și cooperării între Forțele Navale ale statelor riverane Mării Negre. De asemenea, în Pireu (Grecia) și Durres (Albania), la bordul navei s-au aflat diplomați din numeroase țări de pe întreg mapamondul, cadeți și ofițeri din țările vizitate, precum și localnici care au pășit la bord cât nava a fost deschisă vizitei populației civile.

Nava-școală *Mircea* reprezintă astfel dovada vie a tradiției navale și a calității învățământului românesc de marină recunoscut pe toate mările și oceanele lumii.

Prezența *NS Mircea* în Grecia a fost una plină de însemnătate. O navă cu trei catarge, un velier aflat într-o stare perfectă de funcționare, într-o țară cu o tradiție navală milenară, reprezintă cu siguranță un punct de atracție. În plus, am simțit mândria de a răspunde turiștilor aflați la bordul navelor de croazieră unde luxul era la el acasă, la întrebarea „de unde sunteți?”. Am rememorat mândria învingătorului, am înțeles că putem contrabaslanșa, la capitolul imagine, toate acele mărune, dar cumulate și mediatizate fapte nu tocmai plăcute ale unor contemporani cetățeni români. Am răspuns, cu capul sus, mândri de tricolorul arborat la pupa: „din România”.

Întâlnirea din Egee

Avem legătura radio cu fregata *Regele Ferdinand*. Peste aproximativ două ore ne vom întâlni. Veghea prova raportează apariția siluetei la orizont. Emoțiile sunt peste tot pe navă. Se ordonă „la front”. Formația pentru onor. *Ferdinand* vine lin, în ciuda vitezei de peste 12 noduri. Se așază pe același drum cu „Jebăda albă a Mării Negre”, așa cum este cunoscută nava-școală *Mircea*. Timp de câteva minute se schimbă saluturi prin sunete de sirenă, strigăte ritmice de „ura”, fluturarea caschetelor și beretelor de către toți membrii echipajelor. Apoi, cu sentimentul despărțirii de un prieten drag, fregata întoarce scurt și își continuă drumul spre teatrul de operații din Mediterana.

Vizita delegației oficiale însoțită de ambasadorul român la Tirana (în plan îndepărtat) la șeful SMFN din Albania.

Pregătirea pentru examenele finale: asimilarea informațiilor din Regulamentul de prevenire a coliziunilor (COLREG).

Lucrările de matelotaj între artă și pregătirea marinărească de bază.

Sub coordonarea maistrilor cu experiență de la bord sunt deprinse noțiunile despre „manevrele curente” (paramele care folosesc la întinderea velor și orientarea vergilor)

La sosirea în portul Dumes (Albania), ambasadorul român, ES Vioara Stănilă, este întâmpinat la bord de comandantul navei, comandorul Gabriel Moise.

În timpul marșului, uneori farfurile nu stau întotdeauna pe loc.

Slujba de înviere. Nava este deopotrivă casă, mijloc de transport, biserică.

Din nou acasă

Intrarea în portul Constanța a avut loc, conform programului, vineri, 29 aprilie, la ora 09.00 fix. În noaptea de dinainte zăriseam spre țărm lumini binecunoscute. Farurile de la Midia și Constanța „ne făceau cu ochiul”. Clipiri ritmice, binecunoscute și bineplăcute marinarilor români care revin în țară după ceva vreme de depărtare de casă. Ba chiar în ziua anterioară prindeam la radio posturi românești. Deja ne simțeam ACASĂ.

Solemn, cu salutul cadeților pe vergi și totodată cu viteza de siguranță, *Mircea* se lipește de cheu. La sosire, comandantul marșului și comandantul navei raportează (exact așa cum își imaginaseră încă de la plecare): „Marșul de instrucție al navei-școală „Mircea” s-a încheiat fără probleme. Obiectivele au fost îndeplinite în totalitate”. Șeful

Statului Major al Forțelor Navale, viceamiralul dr. Aurel Popa îi felicită în primul rând pe „actorii” principali ai acestui marș, pe cadeții care, conform opiniilor celor mai mulți dintre ei, au suferit în această perioadă, schimbări majore de „optică” în ceea ce privește viitorul lor în cadrul Forțelor Navale. Nu este nevoie de vorbe multe, faptele vorbesc de la sine, apreciază șeful SMFN. Nu același principiu se aplică și la întâlnirea cu părinții. Acum emoțiile își spun cuvântul, iar lacrimile nu se mai cuvine să rămână ascunse. Lacrimi de fericire, de împlinire vădită a speranțelor.

A fost greu, a fost oboseitor, dar a meritat. A fost instructiv. Nu am putea merge până la extremul comprimat în expresia „ce nu te omorâă te întărește”, dar este clar că marșul de instrucție la bordul „Jebedei albe a Mării Negre” l-a întărit atât pe cadeți cât și pe toți ceilalți membri ai echipajului.

Alături de cadeții români, cei doi cadeți albanezi sunt echipați cu centurile de siguranță pentru lucrul în arboradă.

Cadeții în atenția presei la final de misiune.

Foto: Diana Cuceș

Parteneriat pentru viitor

Cooperare internațională la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

Vizita delegației bulgare la simulatorul de navigație.

Text și foto: Cpt. **Cosmin OCHEȘEL**

Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a găzduit, în perioada 30–31 martie 2011, vizita unei delegații de la Academia Navală „N.Y. Vaptsarov” din Varna, Republica Bulgaria, formată din comandor Dimitar Angelov, comandantul academiei și comandorul profesor Boyan Mednikarov, prorectorul pentru învățământ și cercetare științifică. Vizita a avut ca obiectiv principal semnarea înțelegerii tehnice de colaborare bilaterală, care creează premisele cooperării în domeniul educației și cercetării științifice, obiectivele parteneriatului constând în armonizarea proceselor de învățământ la standardele educaționale europene și introducerea conceptelor moderne de integrare a învățământului și cercetării științifice în formarea ofițerilor de marină militară și civilă. Relațiile tradiționale de bună colaborare dintre cele două instituții de învățământ superior se înscriu astfel

Explicații oferite oaspeților despre condițiile de pregătire ale studenților noștri.

Prezentarea tehnicii din dotarea Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”.

într-un cadru reglementat, care reflectă eforturile de compatibilizare a educației și formării în domeniul maritim.

Colaborarea dintre cele două academii urmează să se dezvolte în principal pe două direcții majore. Zona educațională, reprezentată de schimbul de profesori și studenți între cele două instituții și partea de cercetare științifică, acest lucru presupunând o analiză exactă a posibilităților pe care le au cele două academii în ceea ce privește domeniile de cercetare, aplicarea în comun la proiecte europene și organizarea de cercetări științifice. Pentru ca acest memorandum de cooperare să devină funcțional, s-a stabilit numirea unor echipe de profesori care urmează să se întâlnească periodic și să alcătuiască planuri operaționale anuale. Se vor stabili de asemenea acțiuni concrete, precise, cu termene, precum și cu angajarea de resurse.

Așa cum am mai aflat de la comandantul Academiei Navale Mircea cel Bătrân, comandorul

prof. univ. dr. ing. Vergil Chițac, instituția și-a mai propus elaborarea unui acord tehnic de colaborare cu Școala Navală din Brest dar și o posibilă colaborare cu Academia Regală din Olanda, aceste activități înscriindu-se într-o dezvoltare a cooperării internaționale între instituții de învățământ similare. Acesta este un deziderat comun cu cel al Uniunii Europene reprezentat de cooperarea între instituțiile de învățământ cu același profil din Europa.

Revenind la vizita delegației bulgare, mai putem menționa faptul că oaspeții noștri au fost plăcut surprinși de laboratoarele vizitate, de simulatoare și de baza materială, în general, aflate în Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. Pe timpul prezenței sale la Constanța, delegația bulgară a mai vizitat Comandamentul Flotei, Muzeul Marinei Române, Flotila de Fregate și Nava Școală *Mircea*.

Final de curs pentru aspiranții promoția 2010

Pregătiți pentru startul în carieră

Text: Asp. ing. DIANA CUCOȘEL
Foto: Bogdan DINU

Pe data de 4 martie, a doua promoție de aspiranți a absolvit cursul de bază pentru ofițeri de marină al Școlii de Aplicație a Forțelor Navale Viceamiral Constantin Bălescu. Am ținut o legătură strânsă cu aceștia, atât pe parcursul studiilor, în timpul practicii la bordul navelor, dar și la absolvire. Mai mult de atât, după primele săptămâni de activitate în funcțiile pe care au fost încadrați, i-am vizitat la nave pentru a vedea cum fac față cerințelor din Forțele Navale și cum s-au integrat în echipaje.

Mărturisesc că interesul meu pentru această promoție are, pe lângă necesitatea documentării pentru acest articol, o notă personală. Mă număr printre primii absolvenți ai acestui curs, motiv pentru care am avut și am un interes sporit în acest concept inedit pentru Forțele Navale numit „Cursul de bază pentru ofițeri de marină”.

Atât în perioada în care am fost cursant al Școlii de Aplicație a Forțelor Navale cât și în discuțiile ulterioare pe care le-am purtat cu personalul acestei instituții, fie că a fost vorba de comandanți sau de instructori, toți mi-au dat sentimentul că sunt preocupați de perfecționarea atât a felului în care se desfășoară cursul, dar și a tuturor aspectelor acestuia. Admir și respect eforturile lor în acest sens și din acest motiv sunt interesată de rezultatele pe care le vor obține, atât ei în general, cât și cursanții, punctual.

Cursul de bază pentru ofițeri de marină

După cum spuneam, „Cursul de bază” este un concept nou pentru Forțele Navale. Situația nu este însă aceeași pentru celelalte categorii de forțe. Studenții Academiei Forțelor Terestre „Nicoale Bălcescu” și cei ai Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă” sunt repartizați încă din timpul academiei pe specializări după care, la absolvire, urmează cursuri de specializare în armă.

Încadrul forțelor terestre se organizează cursuri de bază pentru ofițeri în șapte școli de aplicație pentru specializări cum ar fi: logistică, infanterie și vânători de munte, tancuri și auto, transmisii, geniu, NBC, artilerie. Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă” își pregătește absolvenții pe toate cele patru specializări: aviație, radiolocație, artilerie și rachete sol-aer în cadrul școlii de aplicație, de la Boboc, în județul Buzău.

Aceste categorii de forțe desfășoară în școlile de aplicație programele numite „cursuri de bază pentru ofițeri”, încă de acum aproape zece ani. Există deci nu numai precedente dar și o dovadă că acest concept este unul util și că funcționează.

În Forțele Navale cursul de bază pentru ofițeri a fost introdus în 2009 odată cu aplicarea prevederilor tratatului de la Bologna și reducerea duratei de studiu în Academia Navală Mircea cel Bătrân de la cinci la patru ani. E drept că și până atunci, în ultimul an de studiu, aspiranții parcurgeau materii care își propuneau

să îi pregătească pentru activitatea la nave. Însă cursul în forma actuală nu s-a organizat decât după mutarea Școlii de Aplicație a Forțelor Navale la Mangalia și după alinierea Academiei Navale la standardele tratatului de la Bologna.

În toate școlile de aplicație cursurile de bază pentru ofițeri au aceeași durată de șase luni și își propun în esență același lucru, specializarea în armă și pregătirea tinerilor ofițeri pentru funcțiile pe care le vor ocupa la absolvire.

Spre deosebire de celelalte școli de aplicație care au deja un sistem bine pus la punct, o programă clară, toate acestea ca rezultat al anilor de experiență, Școala de Aplicație a Forțelor Navale este în plin proces de dezvoltare și perfecționare a acestor aspecte. Felul în care se desfășoară cursul, structura acestuia, programa de învățământ, organizarea practicii, momentul în care se face repartitia pe funcții, toate acestea sunt aspecte care cauzează diferențe de opinii, controverse chiar. În jurul acestor subiecte se poartă discuții intense cu scopul de a se ajunge la o formulă ideală.

Mulțumiri și nemulțumiri

În mod evident, despre subiectele mai sus amintite, fiecare are o părere, în special cursanții, respectiv absolvenții. După numeroasele discuții pe care le-am purtat, în diferite momente, cu promoția care tocmai a absolvit am reușit să le centralizez și să pun într-o ordine ideile pe care mi le-au împărtășit, gândurile lor,

perspectivele lor asupra etapei pe care au parcurs-o. Aceste puncte de vedere s-au schimbat pe parcursul celor 26 de săptămâni și trei zile cât a durat cursul. Aspiranții au venit cu unele idei și așteptări, au plecat cu altele și odată ajunși la nave a avut loc o nouă schimbare de opinii.

În primă fază, la primele întrevederi cu ei i-am găsit mulțumiți de felul în care cursul se desfășura. Multe dintre nemulțumirile pe care promoția din care eu am făcut parte fuseseră rezolvate, iar atmosfera din Școala de Aplicație era una de cooperare și de deschidere spre nou. Materiile le păreau interesante și toată experiența Școlii de Aplicație era foarte diferită de cea a Academiei.

Am constatat că totul era mult mai bine organizat, mai clar stabilit; există desigur loc de îmbunătățire dar progrese au fost făcute. În mod evident nu numai cursanții de anul trecut au avut de învățat anumite lucruri, ci și chiar organizatorii cursului, personalul școlii depunând eforturi constante pentru a îmbunătăți mersul lucrurilor.

În timpul practicii la bordul navelor, aspiranții au fost mai mult sau mai puțin încântați, în funcție de navele la care au fost dar și de conjunctura în care au surprins nava și echipajul. În linii mari toți erau mulțumiți dar entuziasmul unora m-a surprins în mod plăcut. Către finalul celor patru săptămâni petrecute la navă însă toți si-ar fi dorit ca o mai mare parte a cursului de bază să fie alocat practicii. Ar fi fost în mod sigur util dacă ar fi avut ocazia să facă stagii de practică la bordul mai multor tipuri de navă. O doleanță unanimă a fost aceea de a participa la cel puțin o ieșire pe mare în această perioadă.

La absolvire, cei care au primit repartii pe navele sau în diviziunile în care au îndeplinit stagiul de practică au fost entuziaști și mulțumiți, ceilalți, curioși, iar unii dintre ei chiar ușor dezamăgiți. Funcțiile pe care au fost repartizați tinerii ofițeri acoperă aproape toate tipurile de nave din Forțele Navale Române și sunt din toate garnizoanele de marină.

După o lună de la repartii le-am făcut din nou o vizită, de data aceasta la navă, la primul lor loc de muncă. Tema de discuție a fost, în ce măsură ceea ce au învățat la „Cursul de bază pentru ofițeri de marină” i-a pregătit pentru ceea ce fac acum. Răspunsurile au fost împărțite. Norocoși sunt cei care au făcut practica unde sunt încadrați în prezent și care au avut ocazia să se familiarizeze cu actualul loc de muncă înaintea colegilor. Aceștia sunt mulțumiți pentru că au fost în mod evident pregătiți pentru prima funcție.

Am întâlnit desigur și nemulțumiri, care mi-au dat argumente pertinente din punctul lor de vedere. Odată ajunși la nave am constatat că sunt materii parcurse, care nu le folosesc și nici nu le vor folosi o bună vreme de aici înainte. De asemenea am constatat că ar fi fost util dacă pregătirea lor ar fi cuprins noțiuni din toate compartimentele din care e compusă activitatea la nave, dacă cursul ar fi fost în așa fel structurat încât să îi familiarizeze cu toate ipostazele în care se pot găsi la navă, în toate funcțiile la care vor avea acces.

Asupra unui lucru au fost cu toții de acord: repartitia ar trebui făcută înainte de curs. Aceasta este poate ideea care a creat cele mai aprinse discuții și care pare să întruchipeze în mintea multora soluția pentru toate problemele menționate mai

sus. Aparent e o idee simplă și ușor de pus în aplicare care duce la structurarea de la sine a cursului de bază în funcție de ceea ce are fiecare nevoie să știe pentru a ocupa un post. Și eu am susținut multă vreme acest lucru. Acum însă nu mai sunt la fel de înverșunată în acest sens. Îi înțeleg și pe cei care nu sunt de acord cu această idee. E drept că în cei aproximativ șapte ani care se „scurg” de la cursul de bază până la „cursul avansat”, un ofițer de marină trece prin câteva posturi care probabil că nu sunt în cadrul aceluiași serviciu de luptă. În aceste condiții repartitia făcută înainte de cursul de bază poate constitui o îngustare a orizonturilor. Există însă argumente pertinente care ar putea susține ambele puncte de vedere.

Celelalte categorii de forțe par să fi rezolvat această problemă prin repartitia pe specializări înainte de școala de aplicație. În acest fel însă ofițerii sunt legați de o specializare aleasă în timpul facultății iar evoluția carierei lor se bazează de asemenea pe acest lucru. S-a procedat într-un mod asemănător și în Forțele Navale până la promoția 1998, studenții din cadrul specializării navigație erau împărțiți în micro-specializări în funcție de organizarea navelor (pe unități de luptă, în acel moment). S-a renunțat însă la această delimitare, deoarece cariera unui ofițer în Forțele Navale are un dinamism care a fost considerat incompatibil cu acest sistem.

Sunt convinsă că dezbaterile pe momentul în care trebuie făcută repartitia, vor continua și că în final va fi adoptată cea mai utilă variantă. Între timp un lucru e cert, „Cursul de bază pentru ofițeri de marină” din cadrul Școlii de Aplicație a Forțelor Navale este necesar, util și în plină dezvoltare. ■

Defilarea absolvenților Cursului de Bază pentru ofițeri de marină al Școlii de Aplicație a Forțelor Navale la finalul ceremoniei de absolvire.

Comandor **dr. Marian MOȘNEAGU**
Serviciul Istoric al Armatei

În spatele celebrului far genovez de pe faleza Cazonului din Constanța se profilează de peste un secol nu mai puțin impunător hotel „Carol”, prima construcție ridicată de Compania britanică „Danube and Black Sea Railway”, condusă de John Trevor Barkley, companie care a construit, de altfel, și linia ferată Constanța - Cernavodă (1858 - 1869). Construcție neoclasică, operă a arhitectului Alexandru Orăscu (1817 - 1894), edificiul, ridicat pe o fundație săpată la 14 metri adâncime în stâncă, a fost finalizat în 1882 și a costat peste un milion și jumătate de lei, putând rivaliza, în epocă, cu cele mai bune stabilimente din marile orașe europene. Numit inițial „Terminus”, întrucât aici era capătul linei ferate care ducea „La vii”, plaja orașului de la sfârșitul secolului al XIX-lea, în zona farului nou de astăzi, clădirea și-a păstrat utilitatea de hotel până la declanșarea Primului Război Mondial. Fațada grandioasă cu numeroasele-i ferestre îi confereau o înfățișare splendidă. Confortul celor 90 de camere și saloane spațioase cu balcoane era asezonat cu numeroasele distracții oferite de amfitrioni: cercuri, piano, serate familiale, bal săptămânal, reprezentații cinematografice și violină, croaziere pe mare și bărci la discreția amatorilor. Hamalii turci își ofereau cu generozitate serviciile, tăbărcind bagajele vizitatorilor spre hotel, care impresiona atunci, ca și acum, prin monumentalitate și durabilitate. Edificiul – devenit la începutul secolului XXI sediul Comandamentului Flotei, predecesorul Diviziei de Mare, beneficiază și astăzi de claritate, simetrie axială, proporții senine, coloane dintr-unul sau mai multe ordine. Fațada principală este orientată către vest, spre oraș, intrarea principală fiind mascată de o terasă susținută de doi pilăștri și șase coloane (patru libere și două angajate) cu capitel ionic și bază cubică. Etajele I și II sunt unite între ele prin pilăștri și coloane adosate, de ordin colosal, cu capitel corintic. Printre directorii săi s-au numărat Franz Pleus, D. Louis M.J. Kremer ș.a.

„Otel de vază”

Cel mai modern și impunător edificiu tomitan la începutul secolului XX, hotelul „Carol” își atrăgea clientela prin aranjamentul european de lux și facilități, precum lumina electrică proprie. Oaspeții săi făceau

plajă pe terasă și aveau acces direct la mare, pe scări, pentru băi. Datorită amplasamentului și pitorescului zonei peninsulare, locația a găzduit numeroase personalități, evenimente memorabile și ceremonii mondene. Astfel, prin curtea hotelului a avut loc defilarea trupelor, cu ocazia vizitei la Constanța a țarului Nicolae al II-lea al Rusiei (1 iunie 1914), iar în saloanele sale au avut loc inaugurarea lucrărilor pentru alimentarea cu apă a orașului (24 aprilie 1897), a XXV-a aniversare a revenirii Dobrogei în cadrul statal românesc (23 noiembrie 1903), prima expoziție cu tematică marinărească (1932) etc.

Devenit proprietatea Societății Roumanian Hotel Ltd. Londra, cu domiciliul în str. D.A. Sturdza nr. 1 Constanța, la mijlocul anilor '20 hotelul era părăsit și neîntreținut din timpul războiului, când fusese bombardat și avariat. Deși mulți ani nelocuită, clădirea se menținea încă solidă și durabilă. Restaurarea sa necesita, în schimb, cheltuieli importante.

Între 1925 - 1927 imobilul, cu subsol, parter și două etaje, a fost supraetajat cu încă un nivel, adăugându-i-se încă două aripi. Ulterior, emblematicul edificiu din zona peninsulară a Constanței a fost folosită de Liga Navală Română, Yacht Clubul Regal Român, având și destinația de Cămin Ofițeresc și sediu al Cercului Militar „Regele Carol I”, Direcției Hidrografice Maritime (15 octombrie 1979 – 28 martie 1981), comandamentului Centrului de Scafandri (1 octombrie 1979 – 31 martie 1981), Comandamentului Marinei Militare și Comandamentului Flotei.

Văzut și plăcut

Prin Referatul nr. 766 din 23 septembrie 1925, contraamiralul Constantin Niculescu-Rizea, comandant inspector și director superior al Marinei îi prezenta ministrului de Război detalii referitoare la cumpărarea Hotelului „Carol” din Constanța, care urma să adăpostească Școala Navală. În urma tratativelor cu reprezentantul societății proprietare Watson & Youell, societate anonimă română de import și export, prețul localului cu terenul aferent fusese estimat la 10.500.000 lei, în două rate. Expertiza delegatului Direcției a XII-a Domenii Militare evaluase instalația și terenul la 12.000.000 lei, sumă considerată, ca atare, destul de avantajoasă pentru statul român.

Hotelul „Carol”, situat pe malul mării, având fațada principală pe str. Remus Opreanu nr. 15 iar spatele înspre mare, învecinat la sud cu clădirile Serviciului Construcțiilor Porturilor Maritime (vechilui far genovez) iar spre nord cu terenul liber al Băncii Crissovloni, consta din curte și o singură clădire. Curtea era împrejmuită înspre stradă cu gard făcut din soclu de cărămidă și grilaj de fier. Înspre mare, pe cea mai mare întindere era închis cu împrejmuire de zid balustradă. Înspre nord nu era împrejmuit iar spre nord-vest împrejmuirea era de zidărie, aparținând Băncii Crissovloni. Curtea era așternută cu nisip, în fața intrării principale a clădirii găsindu-se un bazin circular – joc de apă iar în vecinătate o cișmea.

Clădirea era din zidărie de cărămidă, masivă, solid construită (zidurile exterioare 0,70, 0,56 și 0,42 metri, zidurile interioare despărțitoare 0,42 și 0,28 metri; doar câteva ziduri erau de 0,14 metri iar câteva în paianță din scânduri tencuite), cu învelitoare metalică, din tablă plumbuită și consta din subsol, parter și două etaje. Pe laturile clădirii, în pod erau amenajate încăperi. Zidurile interioare principale și o parte din zidurile secundare erau din cărămidă iar o altă parte a zidurilor secundare din paianță. Scările interioare erau

din lemn de stejar, cu balustrade de fier. Pardoselile erau din lemn, în afara celei de la parter, din fața intrării principale, care era din dale. Fațada și tencuielile interioare erau lucrate cu puțină ornamentație, tencuielile interioare ale zidurilor și tavanelor fiind, la rândul-le, lucrate simplu. După importanța încăperilor, tâmplăria era executată la fel de simplu, ferestrele în două canate iar ușile în două, respectiv un canat.

Încălzirea imobilului se făcea cu sobe iar iluminatul cândva funcțional, era momentan inefficient.

Noii locatari

Prin Jurnalul Consiliului de Miniștri nr. 3872 din 11 noiembrie 1925 s-a aprobat cumpărarea fostului Hotel „Carol” din Constanța pentru nevoile Comandamentului Diviziei de Mare și Școlii Navale, la preț de 10.500.000 lei, achitabili prin Banca Comercială Română până la 1 martie 1926. Actul original de vânzare-cumpărare a fost autentificat de Tribunalul Ilfov Secția Notariat la nr. 33608 din 18 decembrie 1928 și s-a transcris la Tribunalul Constanța sub nr. 3799 din 21 decembrie 1925.

Ca urmare, prin Jurnalul nr. 238, Consiliul de Miniștri, prezidat de Ion I.C. Brătianu, format din generalul Gheorghe Mărdărescu – ministru de Război, Vintilă I.C. Brătianu – ministru de Finanțe, Ion Gh. Duca – ministru de Externe, N.D. Chirculescu, dr. Constantin Angheliescu – ministrul Instrucțiunii Publice și ad-interim la Comunicații, Tancred Constantinescu – ministrul Industriei și Comerțului și Nicolae N. Săvescu – ministrul Sănătății Publice și Ocrotirii Sociale, a înțușit în ședința din 12 februarie deschiderea unui credit suplimentar de 5.500.000 lei la art. 34 al bugetului Ministerului de Război pe exercițiul bugetar 1925.

Cu adresa nr. 64 din 13 ianuarie 1926, comandantul Școlii Navale, comandorul Petre Bărbuneanu înainta Diviziei de Mare două procese verbale de preluare a hotelului, un plan de situație destinat Inspectoratului Marinei, precum și cinci inventare cuprinzând starea clădirii. Procesele verbale erau semnate de comandorul Petre Bărbuneanu, delegatul Diviziei de Mare, asistat de avocatul D. Botez, delegat din partea Ministerului de Război, și Elefterie Xenakis, procuratorul Casei S.A.R. „Watson & Youell”, Agenție de Vapoare.

La 22 ianuarie 1926, noul comandant inspector și director superior al Marinei, contraamiralul Vasile Scodea solicita Diviziei de Mare să evalueze până la 15 februarie 1926 variantele de execuție a lucrărilor de reparații, astfel încât aripa stângă împreună cu terenul de tenis să fie destinată Școlii Navale iar restul Comandamentului Diviziei, cu sală de recepție, cerc, potopă și locuințe pentru ofițeri la mansardă. Costul reparațiilor, inclusiv consolidarea malului din partea de nord, a fost evaluat la 6.000.000 lei, sumă aprobată prin Jurnalul Consiliului de Miniștri nr. 2670 din 4 august 1936.

La 10 februarie 1926, comisia formată din comandorul Petre Bărbuneanu, locotenent-comandorul Alexandru Bardescu și locotenent-comandorul Alexandru Dumitrescu, consiliată voluntar de arhitectul Andreescu, a constatat că aripa stângă a clădirii care urma să fie destinată Școlii Navale era necorespunzătoare. Astfel, camerele erau neîncăpătoare pentru săli de clasă și dormitoare pentru cei 50 de elevi ai Școlii Navale și 25 de ofițeri-elevi ai Școlii Speciale, subsolul nu putea fi locuibil din cauza aerului umed în permanență și a lipsei de ventilație, spații insuficiente pentru 75 de militari trupă, curtea neîncăpătoare și improprie pentru exerciții militare și pregătirea fizică, inexistența posibilității de acces separat pentru școală, volum mare de reparații etc.

La 13 martie 1926, aceeași comisie a propus o nouă repartitie a încăperilor hotelului, avându-se în vedere faptul ca la construcția etajului III, aripa dinspre nord să fie destinată Școlii Navale pentru dormitoarele elevilor, surprinându-se unele ziduri interioare. Pentru locuințele ofițerilor necăsătorii rămăneau 15 camere la etajul III, în aripa sudică iar pentru trupă, câteva camere în partea de sud a subsolului, care erau suficient de luminoase și mai călduroase.

Cămin și Cerc Militar

În vederea executării în condiții optime a acestor lucrări, prin referatul nr. 13615 din 25 august 1926 Inspectoratul General al Marinei a aprobat organizarea unui concurs cu premii care să suscite competiția între arhitecții celebri ai epocii. Pe 18 octombrie, comisia de

examinare compusă din generalul Gheorghe Negoescu, comandorul Matei Vasilescu, inginerul șef Lupu din partea Inspectoratului General al Marinei și locotenent-colonelul Ioan Tונה de la Direcția a XII-a Domenii au examinat cele trei proiecte depuse de concurenți cu motto-urile Bricul „Mircea”, „Ovidiu” și „Tomis”, dar propunerile au fost considerate cu unanimitate nesatisfăcătoare scopului urmărit.

În luna iulie 1927, la începutul anului 1927, lucrările de reparații și transformare a hotelului „Carol” au fost încredințate inginerului C. Popescu pentru suma de 4.634.500 lei. Lucrările au început la 13 iunie 1927, prin demontarea unei părți a acoperișului, desfacerea tavanelor slabe și demolarea zidurilor deteriorate și a celor de la mansardă. La 20 iunie a început nivelarea zidurilor exterioare la mansardă cu cărămidă veche, refacerea zidului exterior dinspre mare și a zidului despărțitor de la etajul II, precum și demolarea coșurilor devenite inutile. În luna iulie au continuat lucrările de consolidare și reparații.

Analizând posibilitatea amenajării fostului hotel „Carol” ca local destinat Școlii Navale, comandorul Corneliu Bucholtz, comandantul Școlii Navale, căpitan-comandorul Alexandru Constantinescu, ajutorul acestuia și locotenent-comandorul Ștefan Cosăceanu au stabilit că pentru clase de 20-30 elevi punte și 15-20 elevi mecanici era necesară amenajarea sălilor de cursuri la etajul I, împreună cu biroul comandantului și cancelaria profesorilor, a sălilor de meditație la etajul II iar a dormitoarelor și infirmeriei la etajul III. Pentru Comandamentul Diviziei de Mare erau prevăzute camere la etajele I și II. Subsolul urma să găzduiască două săli pentru navomodele, laboratorul electricitate și T.F.S., magazia materiale studii, litografia, tipografia, legătoria, sala de gimnastică, ateliere și magazii, coaforul (sic!), spălătoria, magazia de provizii, spălătoria pentru efecte, baia elevilor, compania trupei, diverse.

La 28 iunie 1931, comandantul Diviziei de Mare, contraamiralul Ioan Bălănescu propunea ca locația să adăpostească serviciile Ligii Navale Române, Comandamentelor Marinei și Diviziei de Mare și locuințele, precum și sălile pentru Școala de Aplicație și Serviciul Hidrografic. «*Prin mutarea Comandamentelor Marinei și al Diviziei la Hotel „Carol” - sublinia amiralul Bălănescu - se liberează camerele Bazei și se degajează dormitoarele Școlii Navale, ocupate azi de Comandamentul Marinei*».

Din punct de vedere tehnic și de comandament, hotelul a rămas în administrarea Direcției Domeniilor Militare și Cazarmament din Ministerul Armatei, cu destinația de cămin militar, fiind folosit de cadrele militare active și în rezervă din toată țara pentru cazarea pe timpul misiunilor sau pentru cură heliomarină. De facilitățile Căminului Militar „Regele Carol I” au beneficiat și comandantul Marinei Militare, viceamiralul Vasile Scodrea, care avea rezervat apartamentul nr. 12 B, situat la etajul III, precum și numeroși atașați militari străini acreditați la București.

Prin adresa nr. 3493 din 23 octombrie 1931, comandantul Marinei a obținut aprobarea pentru cazarea pe timpul iernii a ofițerilor-elevi ai Școlii Navale la etajul III al Cercului Militar „Regele Carol I”, „*ferindu-i a locui prin mahalale și în camere de multe ori insalubre*”.

Administrarea hotelului se făcea în conformitate cu Dispozițiunile prevăzute de D.M. nr. 573 din 1 iulie 1928 de către un ofițer activ de administrație, doi subofițeri, un maestru financiar, un focist și opt soldați (portari, curieri și îngrijitori), respectiv patru femei de serviciu și o spălătoreasă. Iluminatul se făcea electric, cu lămpi de petrol și, în caz de nevoie, și cu lumânări! Tarifele pentru o cameră variau între 100 și 200 lei pe zi. În total, în cursul anului 1931 hotelul a găzduit 746 de ofițeri, care au locuit împreună cu familiile lor.

Noua decizie ministerială din 1931 stabilea: «*Parterul acestui local va servi ca local de reuniune, distracție, citire și serbări a ofițerilor, sub denumirea de Cercul Militar „Regele Carol I”*». Popota ofițerilor din

garnizoana Constanța continuă a funcționa în vechiul local al cercului, cunoscând că în noul local nu pot avea loc decât mese colective cu caracter oficial, iar în timpul sezonului de vară atât sala destinată pentru bufet cât și terasa dinspre mare va putea fi întrebuințată ca restaurant sub directă conducere a administrației cercului, unde să poată lua masa atât ofițerii viligiaturişti cât și ofițerii din garnizoană cu familiile lor. Etajul I rămâne la dispoziția Ligii Navale și Yacht Clubului, afară de aripa de sud a acestui etaj, care rămâne la dispoziția hotelului pentru a-i servi ca magazine și birourile administrației hotelului. Etajele II și III vor servi ca și până acum ca hotel... ».

Destinații postbelice

Începând din anul 1958, imobilul a devenit cămin pentru muncitori și, ceva mai târziu, sediul Direcției de Sistemizare, Arhitectură și Proiectare Constanța. Datorită stilului arhitectural eclectic și vechimii sale, Consiliul Culturii și Educației Socialiste a inclus-o în patrimoniul național ca monument de arhitectură. Cu Decizia de transfer nr. 110 din 19 aprilie 1979, clădirea a fost transmisă de către Consiliul popular județean Constanța din administrarea Institutului Județean de Proiectări Constanța în patrimoniul M.Ap.N. Lucrările de consolidare și reparațiile capitale (diriginte de șantier fiind locotenent-colonelul Valeriu Ispas), constând din refacerea aripilor laterale, consolidarea părții centrale și unele compartimentări, în valoare de 16.300.000 lei, au fost finalizate la 20 decembrie 1982. În perioada 20 – 28 decembrie 1982, Comandamentul Marinei Militare a fost redislocat de la Mangalia în imobilul din str. Remus Opreanu nr. 13.

În 1985, Nicolae Ceaușescu, aflat într-o croazieră de-a lungul coastelor Constanței, a ordonat transformarea clădirii într-un hotel de lux. Astfel, între 8 - 14 octombrie 1985, Comandamentul Marinei Militare a fost redislocat pe platforma de învățământ a Marinei Militare. Edificul a fost restaurat și modernizat pe aceleași temelii, rezultând o imagine monumentală, în configurarea căreia arhitecții au păstrat liniile inițiale neoclasiche, frontoane, capituluri și statui decorative. Astfel, timp de cinci ani, sub numele „Tomis”, acesta a funcționat ca hotel de categoria a II-a aparținând O.N.T. Litoral – interioarele neridicându-se la înălțimea unui hotel de lux.

În luna mai 1990, Comandamentul Marinei Militare a revenit în imobilul din str. Remus Opreanu nr. 13, unde a funcționat până la 1 decembrie 2002. Ulterior, fostul hotel „Carol”, supranumit de marinarii militari „Mogador” (datorită asemănării cu fortărețele portului antic omonim marocan, familiare din serialul „Cei din Mogador”, difuzat în țara noastră prin anii '70, în regia lui Robert Mazoyer, după romanul „Les gens de Mogador” de Elisabeth Barbier) a adăpostit Comandamentul Flotei Maritime (2002), Comandamentul Operațional Naval (2002 - 2006) și din 2006, este sediul Comandamentului Flotei.

Comandamentul Flotei

SIEBELFAEHRN 1941

the first German warships in the Black Sea

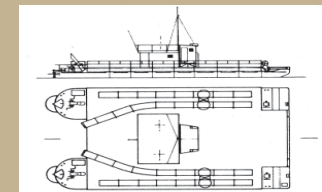
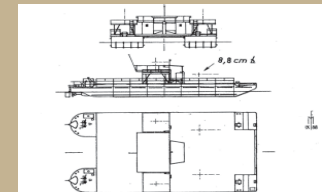
Armed with 8,8 cm AA-guns by the Flak-Abteilung 505 the Siebelfaehren number 5 waiting as Schwere Flakkampffahre in Constanța for first operations. Near the guns on deck ammunitions are store. (Collection Reinhard Kramer).

Reinhard Kramer, colaboratorul nostru din Rostock, Germania, continuă să ne trimită, cu o „cadență” evident germană, materiale interesante despre navele germane militare (și nu numai) care au acționat în Marea Neagră sau pe Dunăre în timpul celui de-al doilea război mondial. De data aceasta despre Siebelfaehren sau Siebel, desigur familiare veteranilor noștri marinari, istoricilor marinei sau pasionaților de navomodelism (dacă nu mă înșel ultimul articol pe această temă a apărut în revista *Modelism*, numărul 4 pe anul 2010; tot aici colaboratorul nostru ne atenționează „nemțește”, dar corect, că o parte din ilustrația respectivă este o copie neautorizată de pe internet din Bundesarchiv - pentru folosirea în scopuri comerciale iar apariția într-o revistă intră la această categorie, nu este suficientă menționarea sursei - aparținând fotografului Horst Grund care a făcut parte din așa numita PK – Propagandakompanie. Ne-a trimis și nouă pentru documentare o fotografie color cu Siebel-uri în portul Constanța, importantă pentru că este datată iulie 1941, dar nu o putem reproduce și în revistă decât dacă plătim taxa de aproximativ 15 euro pentru copia destinate tipăririi). Chiar dacă tipul de navă este cunoscut (a nu se confunda cu KT – Kriegstransporter) iar acțiunile lor în Marea Neagră pe timpul războiului pot fi reconstituite (cu greutate) articolul are, fără îndoială, informații interesante ca și fotografiile care îl ilustrează publicate acum pentru prima oară și care provin în totalitate din colecția autorului. Și pentru că în 2011 se împlinesc 70 de ani de la declanșarea războiului în Marea Neagră din numărul viitor vom publica, sub semnătura colaboratorului nostru, o serie de articole, dacă vreți un fel de „calendar” al conflictului pe mare. (B.D.)

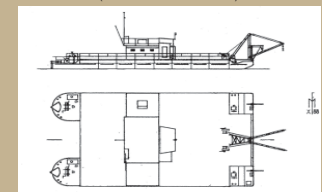
Reinhard Kramer
Rostock, Germany

Using for the landing operation SEELOEWE/SEALION at Great Britain, the German Luftwaffe developed ferries of type “Siebel-

Siebelfaehren as Transportfaehren or with guns on their positions used as Schwere Flakkampffahre. (Collection Reinhard Kramer).

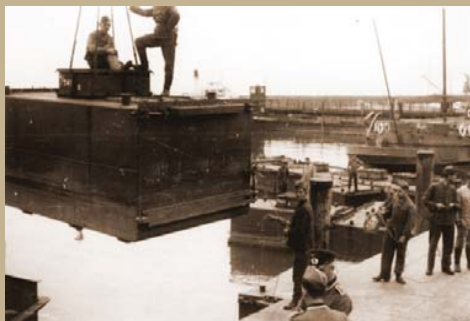
Siebelfaehren as minelayer. (Collection Reinhard Kramer).

Siebelfaehren as Werkstattfaehren/workshop ferry. (Collection Reinhard Kramer).

faehre” by Major der Luftwaffe Siebel. In original Siebel was a well known aircraft constructor with an own plant. Preparing SEELOEWE he design in his “Sonderkommando Siebel” a military ferry like a catamaran with a flat deck, a small house and

some anti-aircraft weapons. The Sonderkommando built an ordinary transport ferry, some special types as anti-aircraft ferry with a main armament by some 8,8 cm Flak together with light AA-guns or a workshop-ferry as supply-vessel.

The work on a ferry. It was a test on Bodensee in the south of Germany. Clearly we can see the pin down near the bottom and the screw near the deck. Next came the deck area with premake steel panels with a wooden deck. And the house and ready all together built. (Collection Reinhard Kramer).

A train by Deutsche Reichsbahn with two Siebelfähren in parts on a station of the Hungarian Railway. In the middle the two bow-section of a ferry are to be seen, June 1941. (Collection Reinhard Kramer).

Siebelfähre number 22 after assembling together with other sisterships in the port of Constanza, June 1941. (Collection Reinhard Kramer).

Major Dr. Sturm by Luftwaffen-Flak-Abteilung 505 on board of Siebelfähre number 5. The guns are in armoured positions. (Collection Reinhard Kramer).

Types and technical details

This are the types: **Schwere Flakkampffähre/Heavy Antiaircraft Ferry** with an armament by 2x8,8 cm AA guns, 1-4x2 cm AA guns; **Leichte Flakkampffähre/Light Antiaircraft Ferry** with an armament by 4x3,7cm AA guns; **Minenfähre/Minelayer Ferry** with 2 mine-rails for 48 mines of different types; **Kranfähre/Floating crane** with a derrick to salvage aircraft; **Sanitätsfähre/Hospital ferry** with greater accommodations; **Werkstattfähre/Workshop Ferry** with a small derrick and different workshops.

Following some technical details of the ferries: Displacement 310 t;

Length 24,25 m; Beam 13,70 m; Draft 1,20 m; Propulsion with 4xlorry-engine/Opel, Ford etc. or BMW plane-engine; Power - about 400 hp; Range - 116 nm by 6 knots; Speed 6,6 knots; Tonnage 60 t.

In each hull of a ferry was a bow-part, seven separate hull-section and the stern with engine room. Two hulls, the wide deck area and a house were

the project for a ferry. All works started on 15th August 1940 in North-France.

Propulsion

Very interesting is a view of the propulsion solution of a Siebelfähre: the first idea was it to use old plane-engines aft on deck. The trials were not very successful and the special aircraft fuel extremely expensive. The "Sonderkommando Siebel" looked for other solutions. She came as lorry-engine to put they in special engine-sterns on each of the both catamaran hulls. This test were taken by Major der Pioniere Boendel with his Bau-Battalion 86 from the "Heeres-Brueckenbau-Battalion 655" in Antwerpen. They shows good results for this simple type of a landing craft. The test together from Siebel and Major Boendel had have a greater future for successful operations.

The landing in Great-Britain was cancelled in autumn 1940. All test was finished and a great number of Siebelfähren were built for navy operations. Simple in design got the type a nickname "navy of the poor

man". The possibility to transport a Siebelfähre in parts by railway gave this vessels a good operational chance.

Siebelfähren in Constanza

In beginning of June 1941 the first of 25 trains went with sections of 36 Siebelfähren from Köln-Porz to the port on Constanza. The Heeres-Bau-Battalion 86 from Major Boendel was now a part of the German Wehrmachtsmission in Romania. The "Sonderkommando B" (B=Boendel) fitted out the Siebelfähren for operations in the Black Sea. On board came anti-aircraft weapons by Luftwaffen-Flak-Abteilung 505/Major Dr. Sturm. The German Marinelehrkommando in Romania sent the necessary navy-crews. Assembling, the armament and equip with nautical material was the result of a good teamwork between all German Wehrmacht parts together with Romanian specialists in Constanza. Siebelfähren were the first navy crafts, flying the German flag over the Black Sea in summer 1941. I think

Last preparations on Siebelfähre number 5 in Constanza for a voyage. (Collection Reinhard Kramer).

Behind a tug the convoy of ferries are leaving Constanza for Dnestr-Liman. In front the Werkstattfähre number 8, following the Schwere Flakfähre number 4. (Collection Reinhard Kramer).

only the first ferries were ready by beginning the war, over the time more and more came in service. The last may be July. Some more fit than other. At first the mine ferries were assembled, following the AA-ferries with 8.8 cm guns and at last the ordinary transports or workshop units. After a timetable it takes only few days to assemble a ferry. The parts came to the water by cranes and were floating put together by screws. Not welding or so. Much wood works were made for deck or in the superstructure. The engine compartments in the stern sections were complete installed. Siebelfähren were a simple construction and parts of crews (Sonderkommando Böndel by Wehrmacht/army) came with own experience on SEELÖWE from France. The navy crew came from other ships with 2 years war employment. The same, I think so, can we say by the Luftwaffen-gunner.

Together three Einsatz-Kompanie were operational. After refit in a Romanian dockyard six Siebelfähren were used as minesweeper in the 1.

Kompanie by Heeres-Bau-Battalion 86. Three ferries from the same Kompanie got rails for mines. In operations as so called "Minenfähre" they put mine barriers along the Romanian coast again Soviet raids. The rest of the Kompanie were Werkstattfähren for repairs and supplies in operations. The 2. and the 3. Kompanie had have three so called Zuege/platoons with four ferries in each: 1 Kampffähre to arm with 8,8 cm AA-guns from Luftwaffen-Flak-Abteilung 505 and 3 Minenfähren or Transportfähren.

Operations in Black Sea during the war

Now we will have a look to the first long range operation by Siebelfähren on the coast of the Black Sea. Two Kampffähren and six Transportfähren went together with six Romanian tug on 9th October 1941 from Constanza to Nikolajew. It was a voyage in stormy weather with supply goods for Wehrmacht units. Ferries beached and the tugs had have a hard job.

Werkstattfähre number 7 together with a sistership are ready for the voyage to the Dnestr-Liman. (Collection Reinhard Kramer).

One of the Werkstattfähre of Bau-Battalion 86 arriving the port of Nikolajew in December 1941. The first ice stopped all further operations in this year. (Collection Reinhard Kramer).

Next the ferries worked in the Dnestr-Liman between Akkerman and Ovidiupol on a sea-distance of nine kilometres. Between 13th October and 11th December 1941 the ferries transported together 14720 soldiers, 7000 horses, 3400 horsecars, 5000 cars and lorries and about 4000 tons of ammunitions or materials. Important numbers for the small crafts! The first ice on the Dnestr-Liman stopped more operations in December 1941.

A great fleet of German Siebelfähren was necessary for the war on the Black Sea in the next years. For instance to provide the armies on Kuban in 1943. Or rescue the troops from Sewastopol in May 1944. After the second world war the last Siebelfähren from the Black Sea came under Soviet flag. They were units of the Soviet fleet or used in different civil companies without details or facts about their fates.

Together about different 400 Siebelfähren came in service between 1940 and 1945. She fought in the Baltic, in Black Sea, in the Mediterranean and on the Adriatic coast. ■

Ofițeri de marină români pe frontispiciul cunoașterii

Comandorul Pavel Popovăț și propulsia prin reacția directă

Dr. Andreea ATANASIU-CROITORU
Muzeul Marinei Române

Subiectul pe care îl propunem cititorilor revistei *Marina Română* vine din dorința de a aduce în atenție oameni de valoare, ofițeri de marină care și-au înscris numele pe frontispiciul cunoașterii. Este mai puțin cunoscut faptul că în domeniul științei și tehnicii Marina Română a înregistrat prin oamenii ei adevărate performanțe, unele în premieră națională și chiar mondială.

Serialul pe care îl abordăm a debutat, în numărul 7 (145) al revistei *Marina Română* din octombrie-decembrie 2010, cu episodul: *Grigore Antipa și Marina Militară Română* și aceasta pentru că, puțin știu, că primele nave românești care au participat la cercetarea apelor Mării Negre au fost navele Marinei Militare. Și, spre surpriza și încântarea marelui savant român, ofițerii din Marina Militară, aflați alături de el, s-au arătat deosebit de interesați în acest domeniu de cercetare unii reușind chiar, mai târziu, fie prin activități proprii, fie în colaborare cu oceanologi de renume, să aducă o contribuție meritorie la evoluția cercetărilor marine în România.

Câteva din rândurile, referitoare la ofițerii români, pe care Grigore Antipa le așternea pe hârtie sunt extrem de grăitoare: „În special păstrez o duioasă și recunoscutoare amintire în veci regretărilor mei prieteni: amiralul Ilie Irimescu și comandorul Pavel Popovăț, care în calitate, unul de comandant și altul de secund al crucișătorului «Elisabeta»: mi-au dat ajutor atât de prețios pentru a-mi face cercetările ce mi-au făcut viața pe bord atât de plăcută în compania lor atât de interesantă și de plăcută.”

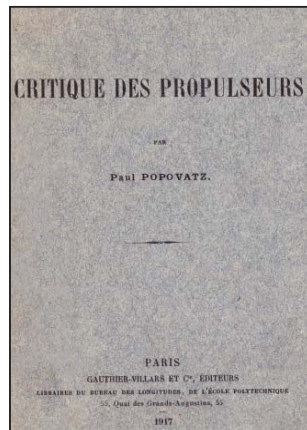
În perioada anilor 1894-1898, Pavel Popovăț a făcut cercetări și a elaborat studii de hidrografie, a participat la ridicarea grurilor Dunării pe brațul Stari-Stambul (1894) și la operațiunea de ridicare a coastei și plajei subacvatice a Deltei Dunării (1896). Mai mult

decât atât, în anii următori, a înaintat un memoriu referitor la înființarea și funcționarea unui institut hidrografic pe Dunăre și mare (1897) și un altul referitor la sistemele ce pot fi folosite pentru ridicarea Dunării.

Un alt domeniu al științei și tehnicii în care ofițerul român și-a adus contribuția este cel al *aeronauticii*. Este cvasi-necunoscută existența unei opere științifice de excepție, semnată Pavel Popovăț, operă care prezintă și argumentează științific una dintre invențiile fundamentale ale veacului trecut, **propulsia prin reacția directă**.

Debutul noii ere în aviație, cea a motoarelor aeroreactoare, este amplasat, în lucrările de specialitate, în jurul anului 1930. Sir Geoffrey de Havilland, cunoscută autoritate în materie, plează anul 1930, ca an de început, în lucrarea sa „*Propulsia prin reacție*” (Londra, 1948) și îl nominalizează chiar, ca și deschizător de drumuri, pe britanicul Frank Whittle. Eroare! Eroare de 23 de ani căci istoria motoarelor aeroreactoare începe cu peste două decenii mai devreme, iar extraordinara idee a propulsiei prin reacție directă a fost exprimată cu mult înainte de Whittle sau Heinkel, de un român, ofițerul Pavel Popovăț.

De fapt, exact în anul în care Frank Whittle se naștea, 1907, și chiar în țara natală a acestuia, Anglia, Pavel Popovăț înregistra la firma „Feeny et Feeny”, cererea de brevetare a propulsorului său cu reacție directă în domeniul aviației și în marină. În anul 1920 îl va brevetata prin aceeași firmă în Anglia, cu cererea de brevet nr. 30629 și, apoi, îl va brevetat și în Franța, cu cererea de brevet nr. 526328 din 9 octombrie 1920. Comandorul Nicolae Ionescu-Johnson sintetizează cel mai bine motivul pentru care Popovăț a căutat sa își breveteze invenția în străinătate: „*Popovăț a fost un matematician și fizician de valoare și, ca mulți alți învățați de la noi, a trebuit să treacă și el prin purgatoriul*

Pavel Popovăț, *Critique des propulseurs*, Gauthier-Villars et Co. Editores, Paris, 1917.

invidiei și al neînțelegerii, să lupte cu nepăsarea ofițerilor și să rateze multe din posibilitățile sale...”

În anul 1912, Pavel Popovăț publica în susținerea brevetului său, o carte intitulată: „*Etude théorique des appareils à réaction-Application à la propulsion directe sur l'eau et l'air*”, în a cărei prefață explică: „Se va vedea că elicea, cu cea mai mare îndreptățire orice alt propulsor pe care noi îl numim cu reacție indirectă, trebuie să cedeze pasul propulsorului cu reacție directă. Până în prezent nu se cunosc teorii analitice complete asupra acestui ultim gen de propulsie și, se poate spune, că atât din punct de vedere teoretic cât și practic, cheștiunea nu e mai avansată ca în epoca lui Heron din Alexandria.” Acest volum este și el dovadă că Pavel Popovăț oferise lumii o idee complet nouă, înainte de a o face oricine altcineva pe mapamond.

Cinci ani mai târziu, publica o altă lucrare impresionantă „*Critique de propulseurs*” la editura pariziană „Gauthier-Villard”, după ce, în 1916, tipărise aici o broșură sub numele „*Notions générales sur les appareils à réaction*”, propunând și demonstrând lumii științifice și tehnice idei și soluții

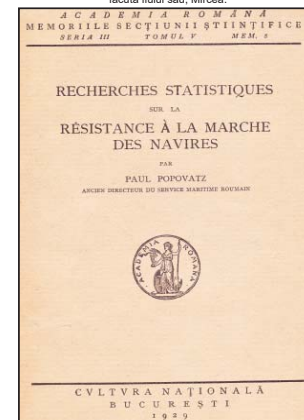
care, peste ani, vor fi și ele atribuite altor persoane.

Documente referitoare la cercetările întreprinse de Pavel Popovăț au fost puse la dispoziția cercetătorilor de la Muzeul Marinei Române la începutul anilor '80 de către nepotul acestuia, Petre Popovăț. Suita de articole (publicate începând cu anul 1983) pe această temă și semnate de dr. Carmen Atanasiu, cercetător al istoriei marinei de peste 35 de ani, au stârnit un interes deosebit care a determinat deschiderea unui proces de reconsiderare a rezultatelor obținute de eminentul om de știință Pavel Popovăț.

Profesorul dr. Victor Pimsner, reputat specialist în probleme de propulsie, care a cercetat opera lui Popovăț odată redescoperită, este de părere că, dacă se pleacă de la anul 1907, anul depunerii brevetului de către ofițerul român, se poate considera că lucrarea fusese elaborată cu cel puțin doi ani înainte. „*Este surprinzător – consideră eminentul profesor – că acesta (Pavel Popovăț-n.a.) și-a pus problema reacției directe, mai mult, că i-a analizat științific performanțele, când soluțiile de până atunci, chiar și mult după aceea, au utilizat doar elicea ca organ de propulsie*. Singurul care, la trei ani după Popovăț, în 1910, a realizat un sistem de propulsie cu reacție directă, va fi tot un român, Henri Coandă.

Tot profesorul Pimsner afirma: „*În baza documentelor existente putem spune cu certitudine că Popovăț a realizat primul în lume un sistem teoretic*

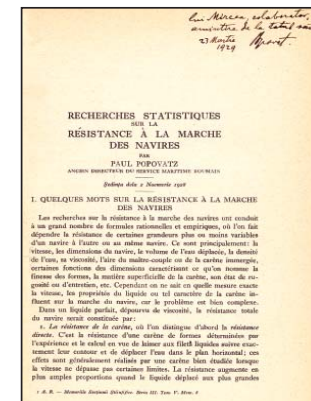
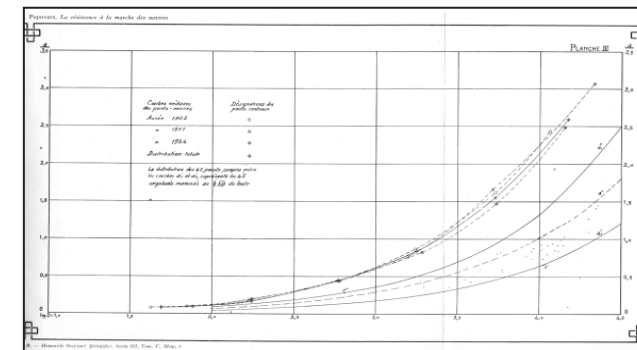
Prima pagină a volumului *Recherches statistiques sur la résistance à la marche des navires*, cu dedicația făcută fiului său, Mircea.

dar și practic de reacție directă aplicabil la orice mediu fluid. A brevetat soluția sa cu reacție directă cu aplicație la nave aeriene și marine. De asemenea, el este cel care a realizat pentru prima dată în lume performanțele reacției directe în regim pulsatoriu și în regim continuu, arătând avantajele sistemului continuu și propunând, în același timp, o soluție practică valabilă la nivelul dezvoltării tehnicii din acea vreme pentru regim pulsatoriu.”

Inventator de geniu, Pavel Popovăț s-a născut prea devreme sau a fost o victimă a nenorocului. „*Omul acesta rar – scria Jean Bart – așa de bine înzestrat, iubit și admirat de toți, avea două însușiri care, în același timp, puteau fi calități sufletești și defecte sociale în mediul în care trăia: o modestie exagerată și o extremă delicatețe sufletească.*” Și contraamiralul Eustațiu Sebastian avea cuvinte frumoase la adresa lui Popovăț, acesta îl descria: „*El, omul cinstit, care sărac și-a început viața, sărac a rămas până la sfârșitul carierei*

la 21 aprilie 1932. A absolvit Școala Militară de Infanterie și Cavalerie din Iași (1883), după care a fost repartizat la Corpul Flotilei, unde asigură diferite funcții între care profesor la Școala Copiilor de Marină, ofițer secund pe

Pavel Popovăț, *Recherches statistiques sur la résistance à la marche des navires*, Academia Română, Memoriele Secțiunii Științifice, Serie II, Tomul I, Mem. 1, București, 1929.Pagină de calcul din volumul *Recherches statistiques sur la résistance à la marche des navires*.

sale. A trecut prin grade și funcțiuni înalte, de unde putea să facă avere, a rămas însă curat ca și sufletul său.”

La doi ani de când opera sa va fi înșușită de alții, poate că fără să afle aceasta, în aprilie 1932, își va curma firul vieții. O informație seacă și rece, de ziar, arăta: „*Comandorul Pavel Popovăț, fostul director al S.M.R., neputând face față plăților pentru închirierea unor vapoare, a preferat să se sinucidă, aruncându-se în valurile mării.*”

Medalion

Comandorul Pavel Popovăț – s-a născut la 29 iunie 1863 în comuna Pătraia, județul Dâmbovița și a murit

bricul Mircea. Între 1894-1898 participă direct la lucrări hidrografice în Marea Neagră. Comandant al bricului *Mircea* (1897-1898). În 1898 este detașat la marina Comercială și numit subdirector al primei instituții de navigație maritimă *Serviciul Maritim Român*, iar în 1908 preia direcția instituției unde a lucrat timp de 15 ani până în 1924 când a demisionat și s-a pensionat fiind marcat de invinuiri nedrepte legate de un incendiu izbucnit la bordul pasagerului *Dacia* în Constanța. În 1932, la 21 aprilie, ambarcat la Constanța pe pasagerul *România* s-a aruncat în mare fiind recuperat șase zile mai târziu. ■

Foto: Olivia Bucioacă

Femeia - o poveste eternă

Cu o zi înainte de sărbătorirea Zilei Femeii, pe 7 martie, la Statul Major al Forțelor Navale a avut loc un spectacol artistic dedicat doamnelor și domnișoarelor din Forțele Navale. În deschidere, viceamiralul dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale a felicitat reprezentantele sexului frumos de ziua lor și le-a oferit o floare și un cadou simbolic. Pe scenă au urcat soliști de muzică populară, membri ai Cercului Militar Constanța, a Forțelor Navale nu a putut lipsi și sub conducerea locotenent-colonelului Cornel Ignat și-a încântat publicul cu acorduri din repertoriul național și internațional. Muzica Militară ne-a surprins de fiecare dată și a făcut-o din nou și cu ocazia acestui spectacol. Și-a îmbogățit repertoriul și a inclus în program un moment de muzică mexicană susținută de „Los Marineros” așa cum se numește grupul format din cei șase membri ai Muzicii Militare. Melodia „Astăzi, e ziua ta” interpretată vocal de Muzica Militară a încheiat spectacolul și a sensibilizat publicul. Muzica Militară a Forțelor Navale și-a continuat reprezentanța și la Statul Major General, unde a concertat în deschiderea spectacolului dedicat femeii, stârnind ropote de aplauze. Transmitem și noi gândurile noastre tuturor femeilor, să fie la fel de frumoase ca și până acum, pentru că frumusețea se manifestă în diferite forme, măsuri, culori și vârste, ferice mai mult decât au fost vreodată și poate cel mai important să fie conștiențe de faptul că au puterea de a construi lumi care fascinează tocmai pentru că femeia este viața, este primăvara din sufletul fiecărui bărbat, este într-un cuvânt o poveste eternă. (O.B.)

Liga Navală Română, o organizație în dezvoltare

Sâmbătă, 2 aprilie, a avut loc, la Cercul Militar Constanța, ședința de lucru a Ligii Navale Române. Printre participanți i-am remarcat pe contraamiralul de flotilă dr. Alexandru Mirșu, comandantul Flotei, membri ai Ligii Navale Române, personalități ale vieții publice constănțene, reprezentanți ai instituțiilor locale și ai presei. La această ședință s-a prezentat un raport de activitate al organizației conform statutului și de asemenea s-au stabilit principalele direcții de acțiune pentru anul în curs. Așa cum ne-a precizat președintele Ligii, domnul contraamiral de flotilă (r) Aurel Constantin, printre obiectivele stabilite se regăsesc: sprijinirea instituțiilor române în apărarea intereselor pe apă ale României, popularizarea tradițiilor Marinei Române și atragerea către meseriile legate de marină a unui număr cât mai mare de tineri. Printre activitățile menite să atingă obiectivele enumerate mai sus Liga Navală Română organizează concursuri de matematică adresate elevilor, organizarea de simpozioane legate de Ziua Internațională a Mării Negre, expoziții cu lucrări de artă precum și concursuri cu tematică de marină organizate în școlile constănțene. Un alt deziderat al Ligii este și acela de a atrage noi membri și de a crea noi subfiliale în licee și universități. Prin acțiunile ei, Liga Navală Română are un loc aparte între organizațiile de marină, înscrind-se în aceeași linie de păstrare și popularizare a conștiinței marinărești. (C.O.)

Foto: Cosmin Onișel

Veteranii marinei

Comandorul (rtg.) Alexandru Hârjan la 85 de ani

Foto: Diana Ciocogel

Pe 20 martie, comandorul (rtg.) Alexandru Hârjan, unul dintre comandanții Navei Școala (1965-1973), a împlinit 85 de ani. A sărbătorit această venerabilă vârstă alături de cinci alți comandanți ai navei și reprezentanți ai Statului Major al Forțelor Navale, ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” și ai Comandamentului Flotei, în saloanul de protocol al N.S. „Mircea”. A fost un moment emoționant, în jurul mesei s-au depănat amintiri de la bordul navei școlare, iar atmosfera a fost una caldă și familiară. După cum ne-a spus gazda noastră, actualul comandant al navei, comandorul Gabriel Moise, toți cei 13 comandanți sunt o familie, o familie norocoasă care a avut șansa să își unească destinele pentru câte o perioadă cu cel al lui „Mircea”. Respectul pe care acești oameni îl au, atât unul pentru celălalt cât și pentru navă este impresionant; toți lasă impresia că ar cunoaște ceva ce pentru restul lumii nu e decât o bănuială. Felul în care interacționează unii cu ceilalți lasă de înțeles că sunt legați unul de celălalt prin semnificația pe care o are nava pe care au comandat-o și ceea ce i-a învățat această experiență. Din toți cei 33 de ani de carieră în Forțele Navale, comandorul (rtg.) Alexandru Hârjan și-a amintit cu drag în special de anii petrecuți în funcția de comandant al N.S. „Mircea”, dar și de marșurile comandate în perioada în care a fost comandant al Divizionului 306 Nave Școlare. Diploma și placheta primită din partea Statului Major al Forțelor Navale a venit să-i răsplătească activitatea depusă în slujba marinei. (D.C.)

Ziua Porților Deschise

Ziua Porților Deschise în instituțiile de învățământ de marină a devenit deja o tradiție. De mai bine de trei ani această activitate este organizată în scopul de a promova instituția de învățământ și, în același timp, cariera militară.

Școala Militară de Maiștri Militari „Amiral Ion Murgescu”

Foto: Olivia Bucioacă

Olivia BUCIOACĂ

Astfel, tradiția continuă, iar pe data de 6 aprilie, Școala Militară de Maiștri Militari „Amiral Ion Murgescu” și-a deschis din nou porțile pentru toți cei interesați de o carieră de maistru militar. Câteva sute de elevi de gimnaziu și liceu au vizitat laboratoarele și sălile de curs și au primit informații necesare cu privire la oferta educațională. La activitate au participat elevi din șapte licee și grupuri școlare tehnice din județul Constanța, cu care instituția de învățământ desfășoară activități de colaborare sub egida Inspectoratului Școlar Județean. Parteneriatul încheiat între Școala Militară de Maiștri Militari și cele șapte licee din județul Constanța este o inițiativă „mai veche”, de trei ani și nu este singulară. Școala Militară de Maiștri Militari mai are încheiate parteneriate și cu instituții din Forțele Navale, menționăm Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, Școala de Aplicație „Viceamiral Constantin Bălescu” din Mangalia și unitățile de nave, dar și cu instituții de învățământ din țară. Școala de Maiștri și subofițeri de la Bobocu, Buzău, două licee militare „Dimitrie Cantemir” Breaza și „Ștefan cel Mare” din Câmpulung Moldovenesc, licee din județul Gorj și un liceu din Piatra Neamț. În cadrul protocoalelor de colaborare au loc și activități în comun, activități culturale și sportive și schimburi de experiență. Un aspect foarte important care merită menționat îl reprezintă faptul că școala militară pune la dispoziția liceelor și a instituțiilor de învățământ parteneri întreaga bază materială.

Mai multe informații cu privire la oferta educațională și admitere puteți afla accesând site-ul școlii www.smmmf.ro.

Concursul de Matematică „Viceamiral Vasile Urseanu”

Foto: Diana Ciocogel

În data de 9 aprilie 2011 Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale Amiral Ion Murgescu a fost gazda celei de-a XIX-a ediții a concursului de matematică „Viceamiral Vasile Urseanu” organizat de Liga Navală Română- Filiala Constanța. Concursul se adresează anual elevilor de clasa a VIII-a care studiază pe teritoriul județului Constanța.

După ceremonia de deschidere a concursului, cei peste 90 de participanți la concurs s-au deplasat spre cele două săli în care au fost repartizați. Subiectele au fost redactate în cadrul Ligii Navale de o comisie formată din patru profesori iar tinerii matematicieni au avut la dispoziție trei ore pentru a le rezolva.

Pe data de 11 aprilie au fost desemnați cei zece câștigători, dintre care trei au primit premii iar ceilalți mențiuni. Premiarea a avut loc pe data de 15 aprilie la Comandamentul Flotei, în dreptul bustului Viceamiralului Vasile Urseanu. (D.C.)

Aprilie - vârful de vizibilitate al Forțelor Navale

Chiar dacă tradițional suntem în prim planul agenției media de Ziua Marinei Române, în acest an fără îndoială luna aprilie poate fi considerată luna Forțelor Navale Române, o lună în care ne-am reafirmat capacitatea de proiectie în afara Mării Negre și capacitatea de a ne duce la îndeplinire angajamentele internaționale la care suntem parte.

În luna aprilie am fost din nou veritabili ambasadori ai diplomației navale și nu numai, participând la activarea Grupului naval de Cooperare în Marea Neagră, BLACKSEAFOR, am fost gata de acțiune în cadrul operației NATO,

Unified Protector și ne-am antrenat generația de mâine de ofițeri și maștrii militari de marină în marșul de instrucție la bordul Navei Școală *Mircea*. Toate acestea sunt misiuni și activități complexe în pregătirea cărora au fost angrenate numeroase structuri din Forțele Navale - de la cele de mentenanță și suport logistic la cele de operații și instrucție - și de succesul cărora va depinde o bună perioadă de timp, vizibilitatea acestei categorii de forțe.

Născută timid în aprilie 2011, inițiativa regională de cooperare în Marea Neagră, BLACK-

SEAFOR, a ajuns iată în cel de-al zecelea an de existență. La ceremonialul fastuos din Istanbul, am fost reprezentați de conducerea Forțelor Navale Române, de nava comandant a grupării la această activare, fregata *Mărășești*, de Nava Școală *Mircea*, de Muzica Repezentativă a Forțelor Navale. A fost un moment de vizibilitate mediatică, marcat de ofițerul de relații publice al marșului *N.S.Mircea* și difuzat doar de presa militară.

Chiar dacă durata marșului de instrucție din acest an al *NS Mircea* nu a fost foarte mare, instruirea viitoarei generații de ofițeri și maștrii militari de marină la bordul velierului românesc a reprezentat în fiecare an un punct de interes pentru reprezentanții mass-media care au surprins de fiecare dată momente emoționante ale despărțirii sau revederii celor dragi, dar și utilitatea unor astfel de marșuri în instruirea viitoarelor cadre ale Forțelor Navale. Dacă aici adăugăm corespondențele și fotografiile trimise de la bord, de ofițerul de relații publice al marșului, preluată de presă, avem o imagine a oportunității vizibilității Forțelor Navale prin acest marș.

De departe cea mai importantă misiune a Forțelor Navale din această perioadă, atât ca misiune în sine cât și ca interes media, rămâne fără îndoială pregătirea și participarea fregatei *Regele Ferdinand* la operația de impunere a unui embargo asupra armelor împotriva Libiei. Noutatea participării la astfel de misiuni pentru România și Forțele Navale (care au demonstrat că pot face față unor misiuni specifice celei de impunere a embargoului în cadrul operației *ACTIVE ENDEAVOUR*) a suscitat un interes deosebit din partea media, făcându-ne nu de puține ori principalii actori ai agenției zilnice a presei. După participările fregatelor la operația *ACTIVE ENDEAVOUR* și participarea Batalionului de Infanterie Marină în Kosovo, participarea fregatei *Regele Ferdinand* la operația NATO din Libia, reprezintă poate vârful de lance al misiunilor internaționale ale Forțelor Navale Române și cu siguranță, un vârf media care ar trebui exploatat la maxim. Fără îndoială această misiune ne va permite să ne putem arătam presei, opiniei publice, așa cum suntem noi ca și categoriile de forțe armate, să arătăm că nu suntem numai consumatori de fonduri ci că avem capacitatea de a genera securitate acolo unde interesele României o cer, că avem capacitatea de a ne îndeplini toate angajamentele și obligațiile internaționale în domeniul maritim, la care România este parte. Dincolo de ceremonialul de plecare sau sosire al navei din misiune, care au suscitat și vor suscita interesul presei, calitatea corespondențelor care ar trebui trimise din zona operației *Unified Protector* (din păcate nu de către marinari) ne vor aduce sau nu în prim planul agenției publice. Cât de mult se va reuși mediatizarea acestei misiuni a Forțelor Navale?... rămâne de văzut.

Singurul risc care poate apărea ar fi acela de a ne îndeplini toate misiunile din Mediterană cu succes, iar vizibilitatea acestora să nu fie la înălțimea efortului depus de echipajul fregatei *Regele Ferdinand* și al Forțelor Navale. (M.E.)

(pp. 139-159); *Jurnalul Istoric al Diviziei de Mare* (pp. 161-431). Foarte interesant ni se pare bilanțul făcut de autori celor 115 ani de existență a Flotei, perioadă care, în parte, se suprapune istoriei moderne a Statului român: „Marinarii militari care primiseră botezul focului în Războiul de Independență, au confirmat încrederea cu care au fost investiți (...), îndeplinindu-și misiunea de apărare a intereselor României pe Dunăre și la mare atât în luptele pentru Reînțregire, în campaniile Primului și celui de-al Doilea Război Mondial cât și pe timp de pace...” (p. 113). În acest sens, foarte sugestivă este galeria comandanților (în număr de 39), începând cu cei ai Diviziei de Mare (1896-1943) și continuând cu cei ai Forțelor Navale Maritime (1943-1944), Comandamentul Litoralului Maritim și Fluvial (1944-1945), Comandamentul Forțelor Maritime (1945-1962), Diviziei 42 Maritime (1962-1994), Flotei Maritime (1994-2003), Comandamentul Operațional Naval (2003-2006), Comandamentul Flotei Maritime (2006-2009) și Comandamentului Flotei (din 2009), între aceștia regăsindu-se personalități proeminente ale Marinei Române, mulți dintre ei, datorită calităților profesionale incontestabile, îndeplinind ulterior înalta funcție de comandant al Marinei Militare. În cadrul *Jurnalului Istoric al Diviziei de Mare*, o recuperare atât de necesară, între informațiile regăsite în acest important și amplu documentar de epocă, pe lângă organizarea structurii și descrierea misiunilor specifice, întâlnim numeroși marinari, tineri ofițeri la începutul secolului al XX-lea, iar mai târziu personalități ale Marinei Militare și comerciale, unii dintre ei eroi ai primului Război Mondial. De asemenea, regăsim date interesante despre cercetările iconografice românești din anii 1932-1934.

În concluzie, istoriografia militară, în special cea circumscrisă evoluției Marinei Militare Române, s-a îmbogățit cu un nou titlu fundamental datorat unei colaborări fericite între ofițeri ai Forțelor Navale - contraamiralul de flotilă dr. Alexandru Mirșu, comandant al Flotei, comandorul dr. Ion Cusură, locțiitor al Comandamentului Flotei și comandorul Tiberiu Liviu Chodan, șef de stat major al aceleiași unități - și un reprezentant confirmat al *frontului* istoriografic de marină, în persoana dr. Andreea Atanasiu-Croitoru, expert Patrimoniu Naval în cadrul Muzeului Marinei Române. ■

Semnal editorial

De la Divizia de Mare la Flotă (1896-2011)... o istorie necesară

Lucrarea *De la Divizia de Mare la Flotă. 1896-2011 - monografie* -, București, CTEA, 2011, 440 p., reprezintă cel mai recent volum înscris în bibliografia istoriografiei dedicată Marinei. Subliniem că lucrarea abordează evoluția celei mai importante mari unități din Marina Militară având o deosebită importanță și prin faptul că reproduce *Jurnalul Istoric al Diviziei de Mare*, pentru perioadele 1901-1915 și 1920-1934, manuscrisul original aflându-se în fondul documentar al Muzeului Marinei Române.

Beneficiind de un *Cuvânt înainte* semnat de șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiralul dr. Aurel Popa, volumul este dedicat împlinirii a 115 ani de la înființarea

Diviziei de Mare, ale cărei tradiții au fost preluate de actuala Flotă, mare unitate aflată în componența Forțelor Navale Române. Lucrarea este structurată în patru secțiuni: *De la Divizia de Mare la Flotă. 1896-2011. Monografie* (pp.17-113); *Comandanți - scurte biografii* (pp. 115-137); *Nave*

Semnal

Frontiera (nr.2 din 2011) Numărul 2/2011 al acestei reviste, ne prezintă aspecte interesante din activitatea colegilor noștri de la granițele țării. Din sumar: Evaluarea activității M.A.I. pe anul 2010 • Vizita unei delegații de parlamentari europeni la Constanța • PPF Aeroport Internațional Sibiu • Centrul chinologic Sibiu • Știri • Criminalistică • „Trezire la realitate” - un articol interesant despre imaginea descinderilor din punctele de frontieră, de la începutul acestui an • Pensa pentru limită de vârstă • Tradiții - Dragobetele • Cuviosul Ioan Cassian Romanul • Divertisment.

Revista Forțelor Terestre (nr.1 din 2011) Din sumar: Schimbare de comandă la Statul Major al Forțelor Terestre • Exercițiul de nivel strategic „DACIA 2010” • Anotimpul cetinii de brad în tabăra de la Deluț • Un secol și jumătate de istorie pentru pontonierii români • Vânătorii de munte au fost deschizători de drumuri în China • Exercițiul de instruire prin simulare constructivă „Argedava” • Freres d'armes • Transfer de autoritate în provincia Zabul • „Șoimii Carpaților” au predat ștafeta în Afganistan • Performanța, de la teorie la practică • Pașii spre succes • Armata ca parte a societății, văzută de Mircea Cărtărescu • La Timișoara, Thalia a îmbrăcat uniforma militară • Prioritățile Departamentului pentru Armamente în domeniul Forțelor Terestre • Modulul de intervenție rapidă SIBCRA a fost testat în poligonul de la Câmpulung Muscel • Excelență românească la competițiile militare internaționale de iarnă.

În memoriam

În amintirea eroilor de la Tuzla...

Foto: Olivia Bucioacă

Pentru a cinste memoria militarilor care și-au pierdut viața în tragedia aviatică de la Tuzla din data de 5 iulie 2010, la inițiativa colegilor din cadrul Divizionului Nave Scafandri, a fost organizată în ultima zi a lunii martie, ceremonia de dezvelire a unei plăci comemorative pe aerodromul Tuzla. A fost un moment de înaltă solemnitate la care au participat contraamiralul de flotilă Cristea Căcoșel, locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale, comandorul dr. Vergil Moraru, comandantul Centrului de Scafandri, comandorul Marian Marin, comandantul Divizionului Nave și Scafandri, colegii militarilor care și-au pierdut viața în tragicul accident aviatic, alături de familiile acestora. În memoria celor 12 eroi, din care opt au făcut parte din familia Forțelor Navale, a fost oficiat un ceremonial religios și au fost depuse coroane de flori.

„Pe data de 5 iulie 2010 apile colegilor noștri s-au frânt pentru toldeaua în ultimul zbor al aeronavei, dar spiritul lor ne va călăuzi în continuare”, sunt cuvintele înscrise pe placa comemorativă, mărturie a tragediei aviatică de la Tuzla. Dumnezeu să-i odihnească! (O.B.)

MARINA! (Fantezie)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	NA										
2		NA									
3			NA								
4				NA							
5					NA						
6						NA					
7							NA				
8								NA			
9									NA		
10										NA	
11											NA

Rezolvarea careului din numărul trecut, PARĂME:

Orizontal: 1) TACLINA - DOC. 2) RIO - CARTURI. 3) ODGON - CABLU. 4) TA - SIP - PLIN. 5) A - S - RACAI - G. 6) CATE - APNEE. 7) SAPA - OPI - P. 8) AMARA - IEȘIT. 9) UINA - AL - GRI. 10) LL - STRAJA - S. 11) AER - BARBETA.

Vertical: 1) TROTA - SAULA. 2) AIDA - CĂMILE. 3) COG - SAPAN - R. 4) L - OS - TARAS. 5) ICNIRE - A - TB. 6) NA - PA - O - ARA. 7) ARC - CAPILAR. 8) TAPAPIE - JB. 9) DUBLIN - SGAE. 10) ORLI - EPIR - T. 11) CIUNGE - TISA.

Ion BRINDEA

Ochiul Flotei

▲ 6 aprilie 2011, fluviul Dunărea, kilometrul 190.
Antrenament pe Dunăre al navelor Divizionului 67
Nave Purtătoare de Artilerie.

Foto: Diana CUCOȘEL

◀ 15 martie 2011, Marea Neagră, fregata *Regele Ferdinand*.
Exercițiu de remorcaj al fregatei *Regele Ferdinand*
de către fregata *Mărășești*.

Foto: Eugen MIHAI, TPA

▲ 15 martie 2011, fregata *Regele Ferdinand*,
Portul Militar Constanța.
„Geometrie navală” (de fapt aranjarea parâmelor
la plecarea din port).

Foto: Eugen MIHAI, TPA

▲ 29 aprilie 2011, Nava Școală *Mircea*,
Portul Militar Constanța.

Cadații ambarcați pe Nava Școală *Mircea* salutând
oficialitățile prezente la ceremonia de sosire a navei din
marșul de instrucție și reprezentare.

Foto: Diana CUCOȘEL

► 15 aprilie 2011,
Școala de Aplicație
a Forțelor Navale, Mangalia.

Comandorul Vasile Chirilă,
comandantul Școlii de Aplicație
a Forțelor Navale, înmânând arma
soldatului voluntar Florin Ursu, aflat
în primul modul de instruire.

Foto: Daniel OAI, Școala de Aplicație
a Forțelor Navale

